

JOURNAL OF TEACHERS' PROFESSIONAL DEVELOPMENT

วิทยาสาร

วารสารเพื่อการพัฒนาวิชาชีพครู ■ ปีที่ 117 ฉบับที่ 12 เดือนตุลาคม 2561

5 ตุลาคม

วันครูโลก

สเก๊าพิเศษ

5 ตุลาคม วันครูโลก
World Teachers' Day

เรียนรอบตัว

สื่อวัตกรรมการเรียนการสอน
รายวิชาคณิตศาสตร์ในรูปวีดีโอ ผ่าน Youtube
ด้วยโปรแกรมประเภท Open Source

มุมมองสุขภาพ

9 วิธีกินดี เพื่อสุขภาพ

5 ตุลาคม
วันนวัตกรรมแห่งชาติ

เกิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
“พระบิดาแห่งนวัตกรรมไทย”
จากโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ “แก่งดิน”
ในเขตจังหวัดนราธิวาส

สวัสดีผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาทุกท่าน ในเดือนตุลาคมนี้เป็นเดือนสำคัญที่พสกนิกรชาวไทยร่วมน้อมรำลึกถึง พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 9 ด้วยพระองค์ทรงเป็น “พระผู้ทรงเป็นครูแห่งแผ่นดิน” ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณด้านการศึกษาและเป็นแบบอย่างที่ยึดพร้อมทั้งหลักวิชา หลักปฏิบัติตามศาสตร์แห่งพระราชา พระองค์ทรงเป็นต้นแบบของผู้ที่เป็นครูอย่างแท้จริง และด้วยพระมหากรุณาธิคุณอย่างหาที่สุดมิได้ กองบรรณาธิการวารสารวิทยารจารย์ขอน้อมรำลึกพระมหากรุณาธิคุณ ครบรอบ 2 ปี 13 ตุลาคม วันสวรรคต พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

ฉบับเดือนตุลาคม 2561 นี้ ถือเป็นฉบับแรกในฐานะบรรณาธิการวารสารวิทยารจารย์ของดิฉัน ดร.วัฒนาพร ระงับทุกข์ รองเลขาธิการสภาการศึกษา ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งเลขาธิการคุรุสภา รู้สึกเป็นเกียรติและมีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะสืบทอดเจตนารมณ์ธารงไว้ซึ่งการเป็นวารสารวิชาชีพทางการศึกษา ในฐานะเลขาธิการคุรุสภา ดิฉันมีความมุ่งมั่นและตั้งใจพัฒนามาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพ เพื่อสร้างทั้งองค์ความรู้และจิตวิญญาณแห่งความเป็นครู ขับเคลื่อนการปฏิรูปครูและผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาให้มีมาตรฐานและคุณภาพเป็นที่ยอมรับทั้งในระดับประเทศและสากล สกูปพิเศษฉบับนี้ จึงเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับวันที่ 5 ตุลาคม ซึ่งเป็นวันครูโลก (World Teachers' Day) เสนอเรื่องราวครู ผู้ซึ่งเป็นบุคคลที่ขับเคลื่อนการศึกษาและผลิตบุคลากรที่ดี เพื่อยกย่องและให้ความสำคัญกับครู ทั้งในประเทศและทั่วโลก

ช่วงเดือนตุลาคมนี้ ทราบกันดีว่าเป็นช่วงปิดภาคเรียน ซึ่งบทบาทแห่งความเป็นครูก็ต้องปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ตามแผนการปฏิบัติงาน ส่วนผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาที่ปฏิบัติงานอย่างตั้งใจ เต็มความสามารถ ขอเป็นกำลังใจให้ทุก ๆ ท่านและทุก ๆ หน้าที่ ทำวันนี้ ขอฝากวารสารวิทยารจารย์ไว้กับทุกท่าน หากมีข้อเสนอแนะหรือติชม สามารถแสดงความคิดเห็นส่งเข้ามากันได้ เพื่อการพัฒนาและปรับปรุงต่อไป ขอขอบคุณค่ะ

(ดร.วัฒนาพร ระงับทุกข์)
บรรณาธิการ

ขอเชิญร่วมส่ง

บทความ | เรื่องสั้น | บทกวี

เกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษา

เพื่อเผยแพร่ในวารสารวิทยารจารย์ โดยสามารถส่งผลงาน ได้ดังนี้

1. e-mail : withayajarn@gmail.com
2. ไปรษณีย์ : กองบรรณาธิการวารสารวิทยารจารย์ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา
128/1 ถนนนครราชสีมา แขวงดุสิต เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
3. โทร. / โทรสาร : 0 2282 1308

ผลงานที่ส่งมานั้น ต้องมิได้ลอกเลียน ดัดแปลงงานของผู้อื่น
ผลงานที่ได้รับคัดเลือกเผยแพร่ จะได้รับค่าตอบแทนตามที่กองบรรณาธิการกำหนด

JOURNAL OF TEACHERS' PROFESSIONAL DEVELOPMENT

วิทยาสาร

วารสารเพื่อการพัฒนาวิชาชีพครู ■ ปีที่ 117 ฉบับที่ 12 เดือนตุลาคม 2561

01 บทบรรณาธิการ

04 สก๊อปพิเศษ

5 ตุลาคม วันครูโลก World Teachers' Day

12 รอบรู้สภาครู

คณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพ ครูสภา

15 ยุทธศาสตร์การศึกษา

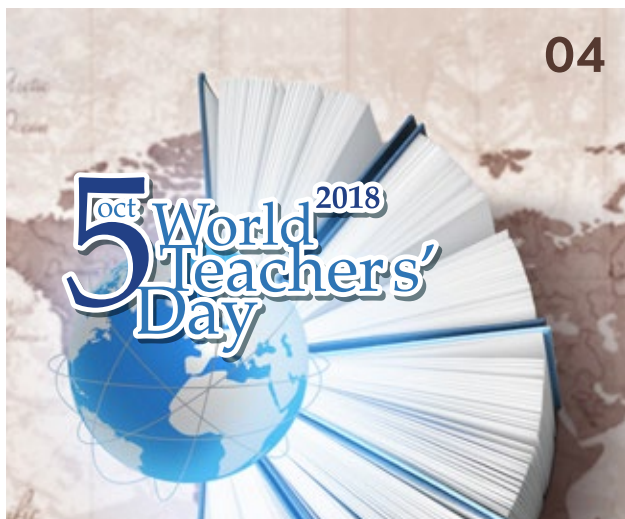
การวิจัยทางการบริหารการศึกษา ตอนที่ 3

20 โรงเรียนดี โครงการเด่น

การบริหารจัดการส่งเสริมความเป็นเลิศ
ทางด้านกีฬา ดนตรีสากล ดนตรีไทย
และนาฏศิลป์ไทย โดยใช้กลยุทธ์การบริหาร
ระบบคุณภาพ TS Model (2T4S) โรงเรียนทุ่งสง

25 พุทธศาสนา

วาทีของพระบรมครู เรื่อง
ทรงโต้ตอบพระเจ้าปเสนทิโกศล “มีน้อย”

28 เรียนรอบตัว

สื่อนวัตกรรมการเรียนการสอน
รายวิชาคณิตศาสตร์ในรูปวิดีโอ ผ่าน Youtube
ด้วยโปรแกรมประเภท Open Source

32 บริหารการศึกษา

การใช้นวัตกรรมแบบฝึกการเขียนกลอนแปด
ด้วยตนเอง

36 วิชาการอ่านง่าย

ปฏิรูปการศึกษา ว่าด้วยพัฒนาหลักสูตร
การศึกษา ตอบโจทย์การพัฒนาท้องถิ่น

40 ครูเล่าเรื่อง

ตะกอนชีวิต ตอนที่ 2

46 รักษ์ไทย

4 ขนมหอยโบราณ หาทานได้ยาก

49 วิจัยน่ารู้

58 หนึ่งโรงเรียน หนึ่งนวัตกรรม

65 ประสพการณ์

บันทึกถึงดวงดาว 97

69 บทความพิเศษ

การสร้างจิตสำนึกคุณธรรม สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา

73 เรื่องสั้น

วิญญาณครูสาว

76 ฅ สยาม

“จะป้องกันขอบขัณฑสีมารักษาประชาชนแลมนตริ” ตอนที่ 2

82 นวนิยายอิงธรรมชาติ

รักที่หลุดพ้น ตอนที่ 4 เส้นทางสู่ธรรมะ

86 IT Hero

อุปกรณ์ IT กับ เด็ก Gen Z

89 ดรรชนีกีฬา

เอเชียเกมส์ 2018

93 พืชการออม

ออมอย่างไรให้เงินออกเงย

รู้เบื้องต้นอย่างถูกต้องกับการลงทุนในหุ้น

96 มุมสุขภาพ

9 วิธีกินดี เพื่อสุขภาพ

99 วิชาการบันเทิง

ความคิดของ “คน”

102 ตะเวนเที่ยว

เพลินใจในไทเป

109 ย่ำสามกรอบ

ผมวานเพื่อน....“VIRUS” เขียนบท “ย่ำสามกรอบ”...

102

ที่ปรึกษา :

คณะกรรมการครูสภา
คณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพ
ดร.บุรพาทิศ พลอยสุวรรณ
ดร.ทินสิริ ศิริโพธิ์
นายยุทธชัย อุดมา

ผู้ทรงคุณวุฒิ/นักวิชาการประจำ :

ศ.กิตติคุณสมุน อมรวิวัฒน์
รศ.ดร.วิชัย วงษ์ใหญ่
รศ.ดร.สนานจิตร์ สุคนธ์ทรัพย์
รศ.ดร.สมศักดิ์ คงเที่ยง
รศ.ดร.พรพิพัฒน์ เพิ่มผล
รศ.ดร.กล้า ทองขาว
รศ.ดร.สุขุม เฉลยทรัพย์
รศ.ดร.มนสิข สิริสมบุญ
ดร.ประพัฒน์พงศ์ เสนาฤทธิ์
ดร.ปฐมพงศ์ ศุภเลิศ
ดร.จักรพรรดิ วัฒนา
ดร.พลสันต์ โพธิ์ศรีทอง

บรรณาธิการ : ดร.วัฒนาพร ระจัญญ

หัวหน้ากองบรรณาธิการ :

ดร.ราณี จินสุทธิ

รองหัวหน้ากองบรรณาธิการ :

นายจันทิพย์ยุทธ บุญทอง

ประจำกองบรรณาธิการ :

นางภัทราวรรณ ประกอบใน
นางจิรภา ทงขาว
นางสาววิณีตา รังสิวารักษ์
นางสาวธัญรัตน์ ศิริเมฆา
นางสาววรรณพร พิพัฒน์
นายวัชรพล เหมือนจา
นายทรงชัย ชื่นล้วน
นายเกียรติ จิตยุทธการ

ประสานงานฝ่ายผลิต :

นางภัทราวรรณ ประกอบใน
นางจิรภา ทงขาว

ศิลปกรรม/รูปเล่ม/จัดพิมพ์ :

บริษัท ออนป้า จำกัด

111/1 อาคารนวดสร ถนนพระรามที่ 3
แขวงบางคอแหลม เขตบางคอแหลม
กรุงเทพมหานคร 10120
โทร. 0 2689 1056
โทรสาร 0 2689 1081
www.onpa.co.th

วารสารวิทยากรย์

กองบรรณาธิการ/ฝ่ายสมาชิก โทร./โทรสาร 0 2282 1308
ที่อยู่ 128/1 ถนนนครราชสีมา แขวงดุสิต เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
e-mail : withayajarn@gmail.com
www.withayajarnksp.com

5 ตุลาคม วันครูโลก

5^{Oct} World Teachers' Day 2018

ผู้อ่าน 'วิทยาสาร' ทุกท่านคงจะทราบดีว่าทุกวันที่ 16 มกราคม เป็นวันครูของประเทศไทย เป็นวันที่บรรดาคุณาจารย์จะได้รำลึกถึงพระคุณของบูรพคุณาจารย์ในอดีตและในปัจจุบัน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้ครูเป็นผู้รู้ ผู้มีความสามารถในการสอนสั่งศิษย์ให้มีทั้งความรู้ทางวิชาการ เป็นบุคคลที่มีคุณธรรม และเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพของสังคม สมดังความหมายของคำว่า **ครูในภาษาบาลีว่า 'คุรุ'** ที่แปลว่า **หนัก** และความหมายในภาษาสันสกฤตว่า **'คุรุ'** ที่แปลว่า **ผู้รู้ หรือ ผู้ชี้ทางสว่าง**

Archie Ocean

ในประเทศไทย วันครู กำหนดขึ้นเป็นครั้งแรก เมื่อวันที่ 16 มกราคม พ.ศ. 2500 โดยกิจกรรมที่นิยม กระทำกันในวันครู ประกอบด้วย กิจกรรมทางศาสนา พิธีรำลึกถึงพระคุณบูรพาจารย์ (พิธีปฏิญาณตน และ การกล่าวคำระลึกถึงพระคุณบูรพาจารย์) และกิจกรรม เพื่อความสามัคคีระหว่างผู้ประกอบอาชีพครู ซึ่งเป็น วันหยุดทั้งสำหรับครูและนักเรียนทั่วประเทศไทย

แต่ท่านเคยสงสัยหรือไม่ว่า ประเทศอื่นๆ มีวันครู เหมือนประเทศไทยหรือไม่?

คำตอบก็คือ ในต่างประเทศก็มีวันครูไม่ต่างจาก ประเทศไทย เช่น ประเทศออสเตรเลีย กำหนดจัดงาน วันครูในวันศุกร์สุดท้ายของเดือนตุลาคม ประเทศชิลี กำหนดจัดงานวันครูทุกวันที่ 16 ตุลาคม ประเทศอินโดนีเซีย กำหนดจัดงานวันครูทุกวันที่ 25 พฤศจิกายน ในขณะที่ ประเทศเกาหลีใต้ กำหนดจัดงานวันครูทุกวันที่ 15 พฤษภาคมของทุกปี และประเทศอื่น ๆ ทั่วโลกก็มีการ กำหนดจัดงานวันครูในวันและเวลาที่แตกต่างกันไป แต่แน่นอนว่ารายละเอียดของกิจกรรมวันครูในแต่ละประเทศ ย่อมแตกต่างกันไปตามสภาพเศรษฐกิจ สังคม และศาสนา

แต่ก็จะมีหนึ่งวันในรอบปีที่นานาประเทศทั่วโลก พริ้มใจกันรำลึกถึงความสำคัญของบทบาทหน้าที่ของ อาชีพครูอย่างเป็นสากล นั่นก็คือ **วันครูโลก** หรือ [World Teachers' Day](#) ในวันที่ **5 ตุลาคมของทุกปี**

ย้อนกลับไปเมื่อวันที่ 5 ตุลาคม พ.ศ. 2537 องค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ หรือ ยูเนสโก (UNESCO) ได้จัดให้มีการประชุม สัมมนาทางการศึกษานานาชาติขึ้น และได้กำหนดให้วันที่ **5 ตุลาคม ของทุกปี เป็นวันครูโลก** เพื่อเป็นการรำลึกถึงวันครบรอบการลงนามในเอกสาร UNESCO/ ILO Recommendation Concerning the Status of Teachers ในปี ค.ศ. 1966 (พ.ศ. 2509) เอกสารชิ้นนี้มีความสำคัญกับวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษา ในระดับสากล เนื่องจากถือได้ว่าเป็นเอกสารสากลที่รับรองสิทธิและสภาพของ ผู้ที่ประกอบวิชาชีพครูทั่วโลก ต่อมา ในปี ค.ศ. 1997 ก็ได้มีการลงนามเอกสาร Recommendation Concerning the Status of Higher - Education Teaching Personnel อีกขึ้นเพื่อให้ความสำคัญกับบุคลากรด้านอุดมศึกษา

ด้วยเล็งเห็นความสำคัญของวิชาชีพ องค์การยูเนสโกจึงได้กำหนดให้มี **วันครูโลก** เพื่อยกย่องให้ครูเป็นบุคคลสำคัญ เนื่องจากเป็นวิชาชีพที่มีบทบาท สำคัญในการขับเคลื่อนด้านการศึกษาให้มีความเจริญก้าวหน้า และเพื่อให้ ครูทั่วโลกได้ตระหนักถึงความรับผิดชอบของตนที่มีต่อสังคม ตลอดจนเพื่อปลูกฝัง จิตสำนึกที่ดีในการช่วยเหลือมนุษย์ โดยในปี 2561 นี้ องค์การยูเนสโกได้กำหนด แนวคิดหลักของวันครูโลกว่า **"The Right to Education Means the Right to a Qualified Teacher."** เพื่อร่วมเฉลิมฉลอง 70 ปีแห่งการประกาศปฏิญญาสากล ว่าด้วยสิทธิมนุษยชน และเป็นการเน้นย้ำความสำคัญของสิทธิทางการศึกษาว่า จะไม่สามารถเกิดขึ้นได้หากปราศจากครูที่ผ่านการฝึกฝนและมีมาตรฐาน

สำหรับประเทศไทย สมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทยและคุรุสภา ได้ร่วมกับองค์กรการศึกษาต่างๆ จัดงาน **"วันครูโลก"** ขึ้นครั้งแรก ในวันที่ **5 ตุลาคม พ.ศ. 2547** โดยได้รับพระมหากรุณาธิคุณจาก **สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี** เสด็จเป็นประธานในพิธีเปิดงาน ในงานวันครูโลกครั้งแรก มีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษาระดับโลกมาบรรยายให้ความรู้แก่คณาจารย์ ชาวไทย ซึ่งการจัดงานดังกล่าวประสบความสำเร็จเป็นอย่างยิ่ง คณะกรรมการ จัดงานจึงมีมติให้จัดงาน **"วันครูโลก"** ขึ้นเป็นประจำทุกปีอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน

กิจกรรมงานวันครูโลกที่จัดขึ้นในประเทศไทยจะเน้นหนักไปที่การจัดประชุมสัมมนาทางการศึกษาในด้านการปฏิรูปการศึกษา การพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา และประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระดับการศึกษาของไทยให้ทัดเทียมกับอารยประเทศ ตลอดจนการแสดงผลงานของครูและนักเรียนจากสถาบันการศึกษาทั่วประเทศ

สำหรับปี 2561 นี้ **วันครูโลก วันศุกร์ที่ 5 ตุลาคม 2561** ครุสภา ในฐานะองค์กรวิชาชีพครู ได้จัดการประชุมวิชาการเนื่องในโอกาส **วันครูโลก ประจำปี 2561 (World Teachers' Day 2018 Forum)** เรื่อง **สิทธิทางการเรียนรู้กับครูคุณภาพ (The Right to Education Means the Right to a Qualified Teacher)** ด้วยเจตจำนงค์ **“ครุสภา ส่งเสริม ยกย่อง ครูดีมีคุณภาพ สร้างโอกาสให้เด็กไทย”** เวลา 08.00 – 14.30 น. ณ ห้องประชุมบุญญเกตุ อาคารหอประชุมครุสภา

กิจกรรมสำคัญประกอบด้วย การเสวนาเชิงนโยบาย เรื่อง **สิทธิทางการเรียนรู้กับครูคุณภาพ Policy Talk on the Right to Education Means the Right to a Qualified Teacher** โดยได้รับเกียรติจาก **Mr. Shigeru Aoyagi** ผู้อำนวยการองค์การยูเนสโก กรุงเทพฯ ฯ และ **Dr. Gatot Hari Priowirjanto** ผู้อำนวยการสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรีศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ตลอดจนการประกาศเปิดตัว **“กรอบสมรรถนะวิชาชีพครูในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้” The Launch of Southeast Asian Teachers Competency Framework (SEA - TCF)** โดย **Dr. Gatot Hari Priowirjanto** และการเสวนา เรื่อง **“สิทธิทางการเรียนรู้กับครูคุณภาพ”** ผู้ร่วมเสวนาประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิจากหลากหลายแห่ง คือ **รศ.ดร. ไมตรี อินทร์ประสิทธิ์** ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนาวิชาชีพครูสำหรับอาเซียน มหาวิทยาลัยขอนแก่น **รศ.ลัดดา ภูเกียรติ** ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตพัฒนา ประธานกลุ่มผู้อำนวยการผู้นำการเปลี่ยนแปลง **นางคำพันธุ์ ตูลากัน** ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านหนองผึกแวน จังหวัดสระแก้ว **นายศุภวัจน์ พรหมตัน** ครูโรงเรียนนครวิทยาคม จังหวัดเชียงราย และดำเนินรายการโดย **ดร.รังสรรค์ วิบูลอุปถัมภ์** นักวิชาการศึกษา องค์การยูนิเซฟ ประเทศไทย

กองบรรณาธิการวารสารวิทยากรร่วมยกย่องครูทั่วโลก ที่ได้อุทิศกายและใจในการสอนศิษย์ให้เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ ขอให้คุณครูทั่วโลกภาคภูมิใจในหน้าที่ของทุกท่านและมีพลังกายพลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ของครูต่อไป

Education International
Internationale de l'Éducation
Internacional de la Educación

สาส์นร่วมจาก

ออดเรย์ อาซูเลย์ ผู้อำนวยการใหญ่ องค์การยูเนสโก

กาย ไรเดอร์ ผู้อำนวยการใหญ่ องค์การแรงงานสากล

เฮนเรียตตา เอช. ฟอร์ ผู้อำนวยการบริหาร องค์การยูนิเซฟ

อาซิม สไตเนอร์ ผู้บริหาร สำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (ยูเอ็นดีพี) และ

เดวิด เอ็ดเวิร์ดส์ เลขาธิการ องค์การการศึกษานานาชาติ

ในโอกาสวันครูโลก

“สิทธิที่จะได้รับการศึกษา หมายถึงสิทธิที่จะเป็นครูที่มีคุณสมบัติเหมาะสม”

วันที่ 5 ตุลาคม 2561

การศึกษาเป็นสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานและเป็นบริการสาธารณะ การศึกษาจะเปลี่ยนแปลงชีวิต โดยขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ช่วยส่งเสริมสันติภาพ ความอดทนและการมีส่วนร่วมในสังคม การศึกษาเป็นกุญแจไขความยากจนและจะทำให้เด็ก ๆ และเยาวชนเพื่อบรรลุศักยภาพความสามารถตัวเอง

อย่างไรก็ตาม ในสถานที่ต่าง ๆ ทั่วโลก เด็ก ๆ หมดสิทธิที่จะได้รับการศึกษาเพราะโลกกำลังขาดแคลนครูที่มีคุณสมบัติเหมาะสมและมีประสบการณ์โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูสตรีในประเทศที่มีรายได้ต่ำ แม้จะมีการเพิ่มการเข้าถึงการศึกษามากยิ่งขึ้น เด็ก ๆ และเยาวชนมากกว่า 263 ล้านคนก็ยังไม่ได้เข้าโรงเรียน เด็ก ๆ และวัยรุ่น 617 ล้านคน เกือบร้อยละ 60 ทั่วโลกมีชีวิตไม่มั่นคง ไม่รู้หนังสือและการคำนวณขั้นพื้นฐาน เด็ก ๆ ที่ยากจนที่สุดและด้อยโอกาส รวมทั้งคนที่อยู่อาศัยในเขตที่ได้รับผลกระทบจากความขัดแย้ง เป็นผู้ที่มีความเสี่ยงมากที่สุดที่จะไม่ได้ไปโรงเรียนหรือได้ไปโรงเรียนแต่ได้เรียนรู้น้อยมาก

ความตั้งใจที่จะทำ ปี 2573 ประชาคมระหว่างประเทศได้ตั้งมั่นที่จะให้เด็กทุกคนทั่วโลกได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ในการบรรลุเป้าหมายนี้ เราจะต้องขยายการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพเพื่อเด็กและเยาวชนทุกคน ขจัด การแบ่งแยกและเลือกปฏิบัติในทุกระดับในระบบการศึกษาและปรับปรุงคุณภาพการศึกษาและผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เพื่อวัตถุประสงค์เหล่านี้ ทำให้ต้องมีการจัดหาครูที่มีคุณสมบัติเหมาะสมทั่วโลกเพิ่มขึ้น ประมาณ 69 ล้านคน

หัวข้อของวันครูโลก 2018 คือ **“สิทธิที่จะได้รับการศึกษา หมายถึงสิทธิที่จะเป็นครูที่มีคุณสมบัติเหมาะสม”** สะท้อนความเป็นจริง ซึ่งสะท้อนไปถึงปัญญาสากลเรื่องสิทธิมนุษยชน ที่มีการรับรองเมื่อ 70 ปีที่แล้ว ซึ่งยอมรับว่า **“การศึกษา” เป็นสิทธิขั้นพื้นฐาน** วันนี้เราขอท้าทายรัฐบาลและประชาคมระหว่างประเทศให้ระลึกถึงความสำคัญของการป้องกันสิทธิดังกล่าว โดยการลงทุนในด้านบุคลากรทางการสอนที่มีประสิทธิภาพแข็งแกร่ง คลอบคลุมถึงในประเทศที่รับผลกระทบจากความขัดแย้ง เพื่อให้แน่ใจว่ามีการเตรียมเด็ก ๆ ทุกคนให้พร้อมเพื่อการเรียนรู้และมีที่ยืนในสังคม ครูต้องรับการฝึกอบรมและการสนับสนุนที่มีประสิทธิภาพที่จะเสริมให้ครูสามารถตอบสนองต่อความจำเป็นของนักเรียนรวมทั้งผู้ที่ด้อยโอกาสมากที่สุด

แต่ปัญหาการขาดแคลนครูกำลังขัดขวางความพยายามที่จะทำให้การศึกษามีความเท่าเทียม ทั่วถึง และมีคุณภาพสำหรับทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในประเทศที่ห่อหุ้มด้วยความยากจนที่กระจายไปทั่ว และวิกฤตการณ์ที่ยืดเยื้อยาวนาน รวมไปถึงในภูมิภาคที่ประชากรเยาวชนกำลังเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เพื่อให้ตอบสนองกับความต้องการครูใหม่ ๆ หน่วยงานด้านการศึกษามักจะว่าจ้างบุคคลที่มีการฝึกอบรมน้อย หรือไม่ได้มีการฝึกอบรม หรือโดยการลดข้อกำหนดคุณสมบัติ ครูบางคนได้รับการขอรับรองให้สอนวิชาที่ครูไม่ได้รับการฝึกอบรมในเรื่องการสอนมาก่อน ในประเทศที่มีรายได้ต่ำ การแก้ปัญหาการขาดแคลนครูจะใช้วิธีการนำนักเรียนมารวมกันเป็นห้องเรียนใหญ่ มีผลกระทบบั่นทอนคุณภาพของการศึกษา และเพิ่มภาระปริมาณงานของครู

ผลก็คือ เด็ก ๆ ที่ด้อยโอกาสมากที่สุดและถูกทอดทิ้งมีแนวโน้มที่จะได้รับการสอนโดยครูที่มีประสบการณ์น้อยที่สุด ที่อาจเป็นสัญญาชั่วคราวและไม่ได้มีการฝึกอบรมก่อนทำงานหรือในระหว่างการทำงาน ครูที่พร้อมที่จะทำงานในสภาพแวดล้อมฉุกเฉินหรือวิกฤตอาจไม่ได้รับการฝึกอบรมเพื่อตอบสนองต่อความต้องการที่ซับซ้อนของเด็กกลุ่มเสี่ยง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เด็กผู้หญิงที่ถูกบังคับให้ต้องหนีออกจากบ้านเพราะความขัดแย้งที่มีการใช้อาวุธ มีการใช้ความรุนแรง หรือภัยพิบัติทางธรรมชาติ

แม้ว่าจะมีการยอมรับอย่างกว้างขวางว่าครูเป็นกุญแจสำคัญในการบรรลุความสำเร็จของการสร้างการศึกษาที่มีคุณภาพสำหรับทุกคน แต่การสอนยังคงไม่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางว่าเป็นอาชีพที่ทรงคุณค่า การที่ไม่ได้รับเกียรติเท่าที่ควรเป็นอุปสรรคขัดขวางความพยายามที่จะว่าจ้างครูและรักษาครูไว้ ทั้งในประเทศที่ร่ำรวยและยากจนก็เช่นเดียวกัน เพื่อเป็นการแก้ปัญหาให้รัฐบาลและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในด้านการศึกษาดำเนินการอย่างกล้าหาญเพื่อการปรับปรุงคุณภาพของการฝึกอบรมสำหรับครูใหม่ ๆ และครูฝึกหัด ชักนำครูอย่างมีประสิทธิภาพเข้าสู่วิชาชีพครูและมีโอกาสพัฒนาวิชาชีพครูที่มีคุณภาพสูงเพื่อเพิ่มทักษะของครูตลอดช่วงของการมีอาชีพครูและครูต้องแสดงให้เห็นว่าอาชีพการสอนนั้นเป็นวิชาชีพที่ทรงคุณค่าโดยการจ่ายเงินเดือนที่เหมาะสมและปรับปรุงสภาพการทำงานสำหรับบุคลากรด้านการศึกษาในทุกระดับของการศึกษา

ในโอกาสวันครูโลกนี้ เราเฉลิมฉลองเพื่อแสดงความซาบซึ้งในการที่ครูอุทิศตนอย่างมากเพื่อปรับปรุงชีวิตเด็ก ๆ และเยาวชนทั่วโลก เราจึงขอยืนยันอีกครั้งหนึ่งในเรื่องความมุ่งมั่นของเราที่จะเพิ่มการจัดหาครูที่มีคุณสมบัติเหมาะสมทั่วโลก เราขอร่วมผลักดันให้รัฐบาลทั่วโลกและประชาคมระหว่างประเทศเพื่อร่วมมือกับเราในความพยายามนี้ เพื่อที่ว่าเด็ก ๆ และเยาวชนทุกคน ไม่ว่าจะอยู่ในสภาพการณ์ใด ๆ ก็ตามจะสามารถรักษาสีบทวิเศษของพวกเขาให้ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพและอนาคตที่ดีกว่า

Joint Message from *Ms Audrey Azoulay*, Director-General of UNESCO,
Guy Ryder, Director-General, International Labour Organization,
Henrietta H. Fore, Executive Director, UNICEF,
Achim Steiner, Administrator, UNDP and
David Edwards, General Secretary, Education International
on the occasion of World Teachers' Day
"The right to education means the right to a qualified teacher"
5 October 2018

Education is a fundamental human right and a public good. It transforms lives by driving economic and social development. It promotes peace, tolerance and social inclusion. It is key to eradicating poverty. And it enables children and young people to fulfil their potential.

In many places, however, children are deprived of the right to education because of a global shortage of qualified and experienced teachers – particularly female teachers in low-income countries. Despite an overall increase in access to education, more than 263 million children and youth worldwide are not in school. A staggering 617 million children and adolescents – nearly 60 per cent globally – have not mastered basic literacy or numeracy. The poorest, most marginalised children, including those living in areas affected by conflict, are most at risk of either being out of school or attending school, but learning very little.

The 2030 Agenda to which the international Community has committed itself calls for universal early childhood, primary and secondary education for all. To achieve this goal, we must expand access to quality education for every child and youth, end discrimination at all levels in the education system and dramatically improve the quality of education and learning outcomes. These objectives, in turn, will require an increased global supply of qualified teachers – an estimated 69 million more.

The theme of World Teachers' Day 2018 – "The right to education means the right to a qualified teacher" – reflects this reality. It also echoes the words of the Universal Declaration of Human Rights, adopted 70 years ago, which recognized education as a fundamental right. Today, we remind governments and the international community of the importance of safeguarding that right by investing in a strong teaching workforce, including in conflict-affected countries. To ensure that all children are prepared to learn and take their place in society, teachers must receive effective training and support that equip them to respond to the needs of all students, including the most marginalised.

But teacher shortages are hampering efforts to achieve equitable, inclusive, quality education for all – particularly in countries beset by widespread poverty and protracted crises, and in regions where the youth population is growing rapidly. To meet the demand for new teachers, education authorities often employ individuals with little or no training or by lowering qualification requirements. Some teachers are asked to teach subjects for which they have no pedagogical training. In low income countries, addressing the teacher shortage has meant drastically increasing class sizes, with a devastating impact on the quality of education and teacher workload.

As a result, the most marginalised and excluded children tend to be taught by the least experienced teachers, who may be on temporary contracts and receive no pre-service or in-service training. Teachers available to work in emergency or crisis contexts may not be trained to respond to the complex needs of vulnerable children, particularly girls, who have been forced to flee their homes because of armed conflict, violence or natural disaster.

Despite widespread recognition that teachers are key to achieving quality education for all, teaching is still not widely regarded as a valued profession. Its low prestige impedes efforts to recruit and retain teachers in rich and poor countries alike. In response, governments and education partners must take bold action to improve the quality of training for new and practising teachers. Teachers must receive quality initial teacher education, effective induction into the profession, and have opportunities for high-quality professional development to hone their skills throughout their careers. And they must demonstrate to the public that teaching is a valued profession by providing decent salaries and improving working conditions for educators at all levels of education.

On this World Teachers' Day, as we celebrate teachers' important contributions to improving the lives of children and youth around the world, we reaffirm our commitment to increasing the global supply of qualified teachers. We urge all governments and the international community to join us in this endeavour, so that all children and young people, no matter their circumstances, can secure their right to quality education and a better future.

คณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพครู คุรุสภา

ประธานกรรมการ

รองศาสตราจารย์ ดร.เอกชัย กี่สุขพันธ์

กรรมการโดยตำแหน่ง

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ดร.บุญรักษ์ ยอดเพชร

เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
ดร.สุเทพ ชิตยวงษ์

เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
นายชล่ำ อรรถธรรม

เลขาธิการสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบ
และการศึกษาตามอัธยาศัย
นายกฤตชัย อรุณรัตน์

เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
นายพินิจศักดิ์ สุวรรณรังค์

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

นางภัทรดา ยมนาค
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร.อนุชาติ พวงสำลี
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษา

ศาสตราจารย์พิเศษ ธงทอง จันทรางศุ
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหาร

นายอภิมุข สุขประสิทธิ์
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมาย

กรรมการจากคณาจารย์ ในคณะครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ หรือการศึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร.ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ
คณาจารย์จากคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย กาญจนวาสี
คณาจารย์จากคณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรรมการจากผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา

นายพรชา ฉายกล้า
ตำแหน่งครู

ดร.กรศิริ มิ่งไชย
ตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา

ดร.อดิศักดิ์ มุ่งชู
ตำแหน่งผู้บริหารการศึกษา

ดร.สมหวัง บุญสิทธิ์
ศึกษานิเทศก์

กรรมการ และเลขานุการ

ดร.วัฒนาพร ระงับทุกข์
เลขาธิการคุรุสภา

คณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพ มีหน้าที่ดังนี้

1. พิจารณาการออกใบอนุญาตให้แก่อุประกอบวิชาชีพทางการศึกษา และการพักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาต
2. กำกับดูแลการปฏิบัติตามมาตรฐานและจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา
3. ส่งเสริม พัฒนา และเสนอแนะคณะกรรมการคุรุสภา กำหนดมาตรฐานและจรรยาบรรณในการประกอบวิชาชีพ
4. ส่งเสริม ยกย่อง และพัฒนาวิชาชีพไปสู่ความเป็นเลิศในสาขาต่าง ๆ ตามที่กำหนดในข้อบังคับของคุรุสภา
5. แต่งตั้งที่ปรึกษา คณะอนุกรรมการ หรือมอบหมาย กรรมการมาตรฐานวิชาชีพ เพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพ
6. ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพ
7. พิจารณาหรือดำเนินการในเรื่องอื่นตามที่รัฐมนตรี หรือ คณะกรรมการคุรุสภามอบหมาย

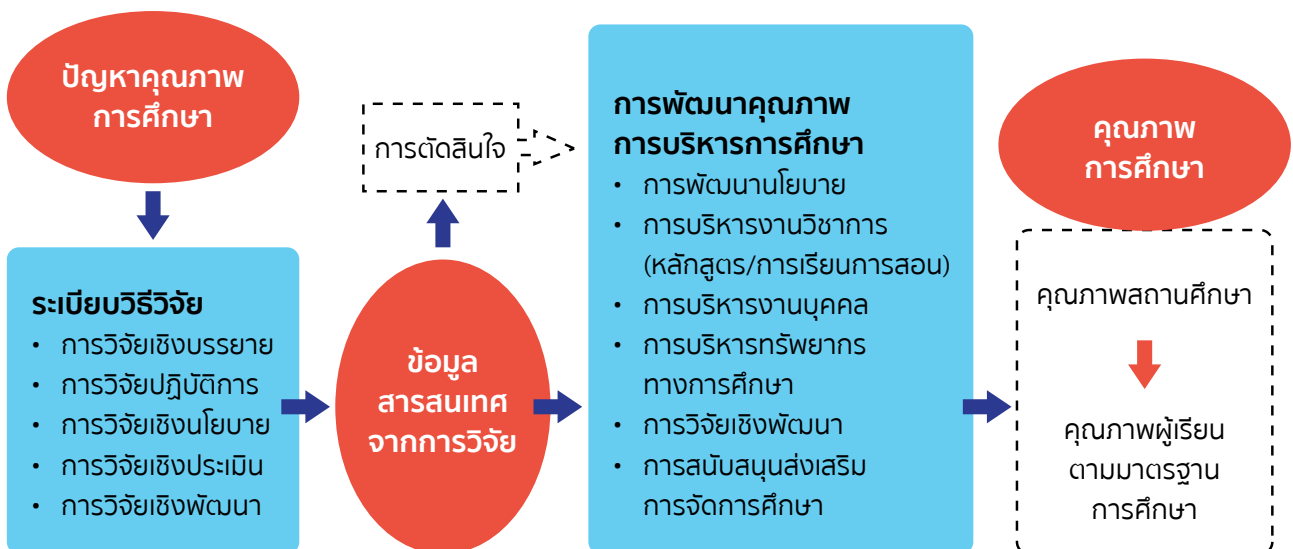
การวิจัย

ทางการบริหารการศึกษา

ตอนที่ 3

(ต่อจากฉบับที่แล้ว)

จากแนวคิดของแก่นของการวิจัยดังกล่าว การวิจัยทางการบริหารการศึกษาจึงควรจะเริ่มต้นด้วยการมองสถานการณ์ทางการศึกษาอย่างพินิจคิดอย่างไตร่ตรอง และต้องลงมือปฏิบัติ (Look - Thing - Act) ตามแนวคิดของสตริงเจอร์ (Stringer. 2007:8 - 9) โดยการคิดวิเคราะห์ปัญหาคุณภาพการศึกษา แล้วพิจารณาตั้งประเด็นปัญหาการวิจัยหรือคำถามการวิจัยหรือคำถามการวิจัยที่ต้องการ ค้นหาคำตอบ ซึ่งอาจใช้วิธีการวิจัยได้หลากหลายวิธี ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะหรือระดับของคำถามวิจัยโดยอาจใช้วิธีการวิจัยเชิงบรรยาย การวิจัยปฏิบัติการ การวิจัยเชิงนโยบาย การวิจัยเชิงประเมิน และการวิจัยและพัฒนาเพื่อไปหาคำตอบหรือตอบใจที่ยังค้างคาใจที่กำหนดขึ้น เมื่อได้ดำเนินการวิจัยตามระเบียบวิธีการวิจัยที่ช่วยทำให้ได้ข้อมูลสารสนเทศจากการวิจัยแล้ว นักบริหารหรือนักวิจัยก็นำผลการวิจัยไปใช้ในการตัดสินใจเพื่อพัฒนาคุณภาพการบริหารการศึกษา โดยอาจมีการพัฒนานโยบายทางการศึกษา การปรับปรุงพัฒนาการบริหารงานวิชาการ การบริหารงานบุคคล การบริหารทรัพยากรทางการศึกษา การสนับสนุนส่งเสริมการจัดการศึกษา ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาทั้งคุณภาพของสถานศึกษาและคุณภาพของผู้เรียนตามมาตรฐานการศึกษาหากนักบริหารการศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษาได้แสดงบทบาททางการวิจัยในลักษณะดังกล่าว ก็จะทำให้ผู้บริหารเป็นผู้มีบทบาทในทางการบริหารการศึกษาเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างแท้จริง การดำเนินการวิจัยดังกล่าว อาจสรุปเป็นฐานความคิดในการวิจัยทางการบริหารการศึกษาได้ดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 ฐานความคิดในการวิจัยทางการบริหารการศึกษา

กระบวนการวิจัยทางการบริหารการศึกษา

การวิจัยทางการบริหารการศึกษา มีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 กำหนดปัญหาวิจัย

ปัญหาวิจัย คือ โจทย์หรือข้อสงสัยที่ผู้วิจัยต้องการจะศึกษาค้นหาคำตอบโดยใช้กระบวนการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยจะต้องกำหนดและนิยามปัญหาที่จะทำการวิจัยให้ชัดเจน ปัญหาวิจัยจะทำให้ผู้วิจัยมองเห็นแนวทางในการดำเนินการวิจัย ตัวอย่างปัญหาวิจัย เช่น (1) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจัดการศึกษาให้มีความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา มีความเสมอภาคในด้านคุณภาพการจัดการศึกษาและมีความเสมอภาคการจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษาหรือไม่อย่างไร (2) มีปัจจัยใดบ้างที่ส่งเสริมหรือเป็นอุปสรรคต่อการจัดการศึกษาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (3) ควรมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบายต่อการจัดการศึกษาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างไร (4) รูปแบบการพัฒนาครูและผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนขนาดเล็ก โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานควรมีลักษณะอย่างไร เป็นต้น

การที่จะได้ประเด็นปัญหาวิจัยนั้น ผู้วิจัยจะต้องรู้แหล่งที่มาของปัญหาวิจัย รู้หลักเกณฑ์การเลือกปัญหาวิจัย ซึ่งสามารถหาได้จากหลายแหล่งดังนี้ (1) จากทฤษฎีหรือแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ผู้วิจัยสนใจ (2) จากประสบการณ์ของผู้วิจัยที่เกิดจากการสังเกตสภาพการทำงานหรือดำรงชีวิตประจำวัน สิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ตัว นำข้อขัดแย้งหรือข้อสงสัยมาสร้างเป็นปัญหาวิจัยหรือหัวข้อวิจัย (3) จากข้อเสนอแนะในการวิจัยของผลงานวิจัยที่ได้ทำมาแล้ว (4) จากการอ่านหนังสือ หรือวารสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ทำให้ได้รับทราบข้อค้นพบของงานวิจัยและข้อเสนอแนะต่อการวิจัย ซึ่งจะช่วยให้ผู้วิจัยได้หัวข้อหรือปัญหาวิจัย (5) จากการสอบถาม เรียนรู้จากบุคคลอื่นที่เป็นผู้รู้ ผู้ชำนาญที่คลุกคลีกับงานวิจัยหรือสาขาวิชาที่สนใจ (6) จากความต้องการขององค์กรหรือหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีกำหนดทิศทางการวิจัย (Term of Reference) ขององค์กรไว้เพื่อใช้เป็นกรอบในการศึกษาเรื่องต่าง ๆ (7) จากการเข้าร่วมประชุมสัมมนาทางวิชาการ จะทำให้ผู้วิจัยได้แนวคิด มองเห็นประเด็นปัญหาการวิจัยและแนวทางในการทำวิจัย (8) จากเหตุการณ์หรือประเด็นปัญหาหลักที่สังคมกำลังสนใจในช่วงเวลานั้น อาจนำมาสู่ประเด็นปัญหาวิจัยเพื่อค้นหาคำตอบ หรือหาแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว เช่น จากปัญหาด้านคุณภาพการศึกษานำมาสู่ประเด็นปัญหาการวิจัยเพื่อปฏิรูปการศึกษา หรือการวิจัยเพื่อพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ปัญหาด้านคุณภาพครูนำมาสู่ประเด็นปัญหาการวิจัยด้านการผลิตและพัฒนาครูยุคใหม่ สภาพการเปลี่ยนแปลงของประเทศที่จะเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 นำไปสู่ประเด็นปัญหาการวิจัยเพื่อพัฒนาศักยภาพของบัณฑิตไทยในเวทีประชาคมอาเซียน เป็นต้น (9) จากการปฏิบัติงานในหน้าที่ของครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา อาจเกิดปัญหาจากการปฏิบัติงานในลักษณะต่าง ๆ เช่น การทำงานไม่มีประสิทธิภาพ ขาดขวัญและกำลังใจในการทำงาน หรือกรณีที่สถานศึกษา ครู อาจารย์มีปัญหาในการจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ปัญหาเหล่านี้จะนำไปสู่การกำหนดเป็นปัญหาวิจัย เพื่อค้นหาคำตอบ หรือหาแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยวิธีการวิจัยทางการบริหารหรือการวิจัยทางการศึกษาโดยใช้วิธีการวิจัยแบบต่าง ๆ เช่น การวิจัยเชิงนโยบาย การวิจัยปฏิบัติการ วิจัยและพัฒนา การวิจัยเชิงประเมินหรือการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

หลังจากที่ได้ปัญหาวิจัยแล้วผู้วิจัยจะต้องศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย โดยการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยต่าง ๆ เพื่อให้ได้แนวทางในการทำวิจัย ทำให้ไม่ทำวิจัยซ้ำซ้อนกับผู้อื่นและช่วยให้ ออกแบบและวางแผนการวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนั้นผู้วิจัยจำเป็นต้องรู้จักแหล่งของเอกสาร ลักษณะและประเภทของเอกสาร ลักษณะและประเภทของเอกสาร และหลักเกณฑ์การ คัดเลือกเอกสาร

สำหรับแหล่งของเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ได้แก่ บทคัดย่องานวิจัย รายงานการวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ วารสารที่เกี่ยวข้องกับสาขาที่ทำการวิจัยหนังสือหรือตำรา พจนานุกรม และปทานุกรม รายงานประจำปีของ หน่วยงานองค์กรต่าง ๆ และการสืบค้นข้อมูลจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Electronics) ซึ่งปัจจุบันมีการสืบค้นข้อมูล จากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีผู้ทำไว้แล้วที่ทันสมัยทั้งในรูปแบบของสื่อออนไลน์ (Online) ซีดีรอม (CD-ROM) และ จากอินเทอร์เน็ต (Internet) ซึ่งสามารถสืบค้นจากคอมพิวเตอร์ทำให้ได้รับความสะดวก รวดเร็ว และเกิดประโยชน์ อย่างมากต่อผู้วิจัย ในการเลือกเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยมีหลักเกณฑ์ที่ควรคำนึงถึงดังต่อไปนี้

1. พยายามเลือกเอกสารที่มีเนื้อหาสาระเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์เชื่อมโยงกับหัวข้อวิจัยหรือปัญหาวิจัย หรือ ตัวแปรในการวิจัยให้มากที่สุด
2. พิจารณาเนื้อหาสาระของเอกสารในแง่ของความทันสมัย ความถูกต้อง ความชัดเจน และความเชื่อถือได้
3. วางแผนการคัดเลือกเอกสารโดยพยายามเริ่มศึกษาเอกสารที่เป็นผลงานวิจัย ที่ศึกษาตัวแปร เช่นเดียวกัน หรือปัญหาเดียวกันก่อนที่จะตัวแปรเพื่อจัดระบบเอกสารให้ง่ายในการค้นคว้าเพิ่มเติมและ ง่ายต่อการอ่าน
4. การเลือกงานวิจัยที่เกี่ยวข้องควรวิเคราะห์คุณภาพของงานวิจัยก่อนและพยายามเลือกงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องโดยตรงก่อน หากมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยตรงมากพอก็ไม่ จำเป็นต้องศึกษางานวิจัย ที่เกี่ยวข้องทางอ้อมมากนัก

ขั้นตอนที่ 3 การกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยต้องสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัยในเรื่องที่น่าสนใจว่า การวิจัยครั้งนี้ต้องอาศัยแนวคิด ทฤษฎี หลักการใด เพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่เกี่ยวข้องในการวิจัย กรอบแนวคิดในการวิจัยเป็นแผนภาพ หรือกรอบที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ผู้วิจัยสนใจศึกษา ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการยืนยันว่า ปัญหาวิจัย และการดำเนินการวิจัยนั้นตั้งอยู่บนแนวคิดทฤษฎีใด จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจถึงเหตุผลในการทำวิจัยได้เป็นอย่างดี ในการเขียนกรอบแนวคิดในการวิจัยอาจนำเสนอโดยวิธีการเขียนบรรยายซึ่งเป็นการเขียนในลักษณะของคำบรรยายว่า การวิจัยนี้มีตัวแปรอะไรบ้างที่สำคัญเกี่ยวข้องกับปัญหาหรือประเด็นของการวิจัย และตัวแปรเหล่านี้มีความสัมพันธ์กันอย่างไรมีเหตุผลหรือทฤษฎีอะไรมาสนับสนุน นอกจากนี้อาจเขียนกรอบแนวคิดในการวิจัยให้อยู่ในรูปของแผนภาพที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษา หรือเขียนแบบผสมผสานหลายวิธี ประกอบก็ได้

ขั้นตอนที่ 4 การออกแบบวิจัย

ในขั้นนี้ผู้วิจัยจะต้องออกแบบรายละเอียดของการวิจัยเพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยอย่างถูกต้อง เพียงตรง เชื่อถือได้ โดยออกแบบการวิจัยในเรื่องต่อไปนี้

- 1) การออกแบบการวัดตัวแปร เป็นการวางแผนกำหนดตัวแปรที่จะศึกษานิยามตัวแปรให้ชัดเจน เพื่อให้สามารถวัดได้ การกำหนดเครื่องมือที่ใช้วัดตัวแปรหรือเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ตรงกับลักษณะที่ต้องการจะวัดอย่างแท้จริง ระบุวิธีการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ รวมทั้งกำหนดแนวทาง วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่จะช่วยให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง แม่นยำและครบถ้วน
- 2) การออกแบบการสุ่มตัวอย่าง เป็นการวางแผนกำหนดแหล่งข้อมูล/ผู้ให้ข้อมูลหรือประชากรที่ศึกษาและเลือกวิธีการสุ่มตัวอย่างที่ให้ได้มาซึ่งตัวแทนที่ดีของประชากร และกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม เพื่อให้ผลการวิจัยสรุปอ้างอิงไปยังประชากรอย่างเชื่อถือได้
- 3) การออกแบบการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการวางแผนจัดกระทำกับข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาได้โดยพิจารณาประเภทและลักษณะของข้อมูลแล้วกำหนดวิธีการวิเคราะห์หรือเลือกใช้สถิติในการวิเคราะห์ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย และข้อตกลงเบื้องต้นของสถิตินั้น ๆ

ขั้นตอนที่ 5 การพัฒนาเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล

หลังจากผู้วิจัยออกแบบการวัดตัวแปร และกำหนดเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลได้แล้ว ขั้นตอนต่อไป คือ การพัฒนาเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีการสร้างเครื่องมือตามที่กำหนดไว้ เครื่องมือการเก็บรวบรวมข้อมูลมีหลายประเภท ได้แก่ แบบทดสอบซึ่งใช้สำหรับวัดผลการเรียนรู้ แบบสอบถามใช้สำหรับวัดความคิดเห็น ความพึงพอใจของบุคคลจำนวนมาก ๆ แบบสัมภาษณ์ซึ่งเป็นแนวคำถามสำหรับการสัมภาษณ์เพื่อให้ได้ข้อมูลสำคัญเฉพาะในเชิงลึกที่มีผู้ให้ข้อมูลไม่มาก แบบสังเกตใช้สำหรับบันทึกข้อมูลเชิงพฤติกรรมหรือเหตุการณ์ที่ผู้วิจัยต้องการสังเกต แบบวัดเจตคติใช้สำหรับวัดเจตคติของบุคคลต่อสิ่งใดหรือเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลแต่ละประเภทจะมีหลักการและวิธีการสร้างโดยทั่วไปคล้ายคลึงกัน แต่ในลักษณะเฉพาะของเครื่องมือแต่ละประเภทจะมีความแตกต่างกัน เมื่อสร้างเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลเสร็จแล้วต้องมีการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือตามวิธีการของเครื่องมือแต่ละชนิด เช่น ความตรง (Validity) ความเที่ยง (Reliability) ความยาก (Difficulty) อำนาจจำแนก (Discriminant) เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 6 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยนำเทคนิควิธีหรือเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้พัฒนาไว้แล้ว ไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับแหล่งข้อมูลซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างหรือผู้ให้ข้อมูลตามที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยจะต้องวางแผนและดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เครื่องมือแต่ละประเภทให้เหมาะสมครบถ้วน และทันตามกำหนดเวลา

(อ่านต่อฉบับหน้า)

โรงเรียนดี โครงการเด่น

ดร.วิทยา ศรีชมภู

การบริหารจัดการส่งเสริมความเป็นเลิศ

ทางด้านกรีฑา ดนตรีสากล ดนตรีไทย และนาฏศิลป์ไทย
โดยใช้กลยุทธ์การบริหารระบบคุณภาพ TS Model (2T4S)

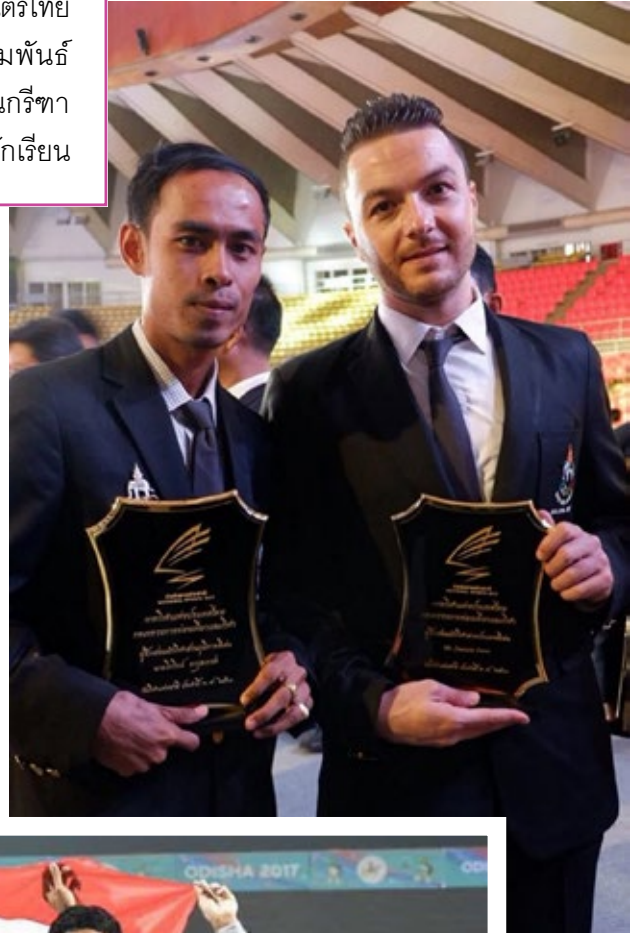
โรงเรียนทุ่งสง

สวัสดีครับ ท่านผู้อ่านที่รัก โรงเรียนดี โครงการเด่นฉบับนี้ เสนอนวัตกรรม “การบริหารจัดการส่งเสริมความเป็นเลิศทางด้านกรีฑา ดนตรีสากล ดนตรีไทย และนาฏศิลป์ไทยของนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงโดยใช้กลยุทธ์การบริหารระบบคุณภาพ TS Model (2T4S)” ของโรงเรียนทุ่งสง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยการบริหารจัดการส่งเสริมความเป็นเลิศทางด้านกรีฑา ดนตรีสากล ดนตรีไทย และนาฏศิลป์ไทยของนักเรียนโรงเรียนทุ่งสงโดยใช้กลยุทธ์การบริหารระบบคุณภาพ TS Model (2T4S) เป็นกระบวนการพัฒนาระบบการปฏิบัติงานที่มุ่งพัฒนาความสามารถพิเศษของนักเรียนสู่ความเป็นเลิศทางด้านกรีฑา ดนตรีสากล ดนตรีไทย และนาฏศิลป์ไทยโดยการบริหารจัดการไปยังรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ และครู ในการกำกับดูแล ติดตามงาน และกระบวนการทำงานอย่างเป็นระบบและยืดหยุ่นในวิธีการ มีการบริหารจัดการที่เน้นการทำงานเป็นทีม บุคลากรมีส่วนร่วมตัดสินใจและรับผิดชอบร่วมกันในรูปของคณะกรรมการหรือคณะทำงานที่มีประสิทธิภาพ (Team Performance) โดยมีการดำเนินงานตามแผน ยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อกำหนดทิศทางและแนวทางการพัฒนาความสามารถพิเศษของนักเรียนสู่ความเป็นเลิศ

ทางด้านกรีฑา ดนตรีสากล ดนตรีไทย และนาฏศิลป์ไทย ตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจและตรงตามความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครอง โดยออกแบบและเลือกกลยุทธ์ที่เหมาะสมที่สามารถนำไปสู่ความเป็นเลิศ ได้อย่างมีคุณภาพ (Strategic) ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ในการบริหารจัดการส่งเสริมความเป็นเลิศทางด้านกรีฑา ดนตรีสากล ดนตรีไทย และนาฏศิลป์ไทยของนักเรียนโรงเรียนทุ่งสง เช่น การประชาสัมพันธ์ การรับสมัครนักเรียนเข้าร่วมโครงการส่งเสริมความเป็นเลิศทางด้านกรีฑา ดนตรีสากล ดนตรีไทย และนาฏศิลป์ไทย การเผยแพร่ผลงานของนักเรียน

ที่มีความสามารถพิเศษทางด้านกรีฑา ดนตรีสากล ดนตรีไทย และนาฏศิลป์ไทย ผ่านเว็บไซต์ เฟซบุ๊ก ของโรงเรียน อักษรไฟ และป้ายประชาสัมพันธ์ (Technology) ใช้วงจรคุณภาพ PDCA ในการบริหารจัดการเพื่อให้มีการพัฒนาระบบปฏิบัติงานที่มีคุณภาพทุกขั้นตอนคือการวางแผนการดำเนินงาน (P) การดำเนินงานตามแผนที่วางไว้ (D) ควบคุม กำกับ ติดตามผลการปฏิบัติงาน ตรวจสอบประเมินผล (C) และ ทบทวน/ปรับปรุง (A) (Systematic) จัดระบบการเรียนรู้และกิจกรรมในรูปแบบของการฝึกปฏิบัติทักษะ อบรมเชิงปฏิบัติการและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน จัดครูวิทยากร หรือผู้มีประสบการณ์แต่ละความสามารถพิเศษ สอนเสริมให้กับนักเรียนทั้งในเวลาราชการและนอกเวลาราชการ โรงเรียนสนับสนุนด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ และงบประมาณอย่างเต็มที่และมีการฝึกซ้อมตอนเช้าก่อนทำกิจกรรมหน้าเสาธง และ

ตอนเย็นหลังเลิกเรียนทุกวัน มีการเข้าค่ายฝึกซ้อมทักษะ จำนวน 10 วัน ก่อนการแข่งขันแต่ละครั้ง เพื่อเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนโดยการเชิญวิทยากรจากภายนอกมาร่วมกับครูผู้รับผิดชอบ ในการติวเข้มก่อนการแข่งขัน ส่งผลให้ครู นักเรียน ผู้ปกครองและชุมชนมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานการส่งเสริมความเป็นเลิศทางด้านกรีฑา ดนตรีสากล ดนตรีไทย และนาฏศิลป์ไทยของนักเรียนโรงเรียนทุ่งสง (Satisfactory) และพัฒนาความสัมพันธ์กับสถาบันภาคีอื่น เช่น ชุมชน องค์กรเครือข่ายผู้ปกครอง สถานศึกษาอื่น มหาวิทยาลัย เขตพื้นที่การศึกษา หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน ศิษย์เก่า เป็นต้น เพื่อระดมทรัพยากรและการเข้ามา มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการส่งเสริมความเป็นเลิศทางด้านกรีฑา ดนตรีสากล ดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยของนักเรียนโรงเรียนทุ่งสง เพื่อเป็นการบริหารจัดการที่สามารถสร้างความยั่งยืนให้กับองค์กร (Sustainable)

การบริหารจัดการส่งเสริมความเป็นเลิศทางด้านกรีฑา ดนตรีสากล ดนตรีไทย และนาฏศิลป์ไทยของนักเรียนโรงเรียนทุ่งสมโดยใช้กลยุทธ์การบริหารระบบคุณภาพ TS Model (2T4S) ส่งผลให้นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางด้านกรีฑา ดนตรีสากล ดนตรีไทย และนาฏศิลป์ไทยมีทักษะและการปฏิบัติที่เป็นเลิศ เข้าร่วมการแข่งขันได้รับรางวัลทั้งระดับเขตพื้นที่การศึกษา ระดับภาค ระดับประเทศ และระดับนานาชาติ นำชื่อเสียงมาสู่ตนเอง ครอบครัวและสถานศึกษา นักเรียนได้นำความรู้ความสามารถไปใช้ในการแสดงออกโดยการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมสู่ชุมชน สังคม จนเป็นที่ยอมรับในชุมชนและสังคม มีรายได้ระหว่างเรียน นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และห่างไกลจากสิ่งอบายมุขต่าง ๆ นำความรู้ ประสบการณ์ ผลงาน รางวัลที่ได้รับไปใช้ในการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาโดยใช้ระบบโควตาความสามารถพิเศษปรบมือให้ครับ.....

แต่คุณครู

ตอนที่ 54

วาทะของพระบรมครู เรื่อง
ทรงโต้ตอบพระเจ้าปเสนทิโกศล

“มีน้อย”

บุคคลผู้ไม่เขลาไม่รับประพาศิพรหมจรรย์ หรือทำความดีไม่รับชวนขายหาทรัพย์เสียตั้งแต่ วัยหนุ่มสาว ย่อมชบเซาเหมือนนกกระเรียนแก่ ชบเซาในหนองน้ำที่มีแต่เปือกตม ปลาหมดเสียแล้ว เขานอนทอดถอนระลึกถึงความหลังเหมือนลูกศรตกจากแสงแล้ว ไม่มีกำลังวัง

พบกันฉบับนี้ขึ้นต้นหรืออารัมภบทด้วยพุทธภาษิต เรื่อง ไม่ได้ทรัพย์เมื่อหนุ่ม ซึ่งมาในธรรมบท หรือหนังสือทางแห่งความดี ซึ่งท่านอาจารย์วคิน อินทสระ แปลและเรียบเรียงเป็นไทยไว้เรียบร้อยแล้ว ส่วนผมได้ศึกษาตั้งแต่เป็นสามเณร เมื่อครั้งศึกษาบาลีประโยค 1 2 และ 3 40 กว่าปีที่แล้ว แต่ประทับใจ เป็นอย่างยิ่ง จึงได้นำมาเป็นบทนำ หรืออารัมภบท เนื่องจากต้องการพูดถึงวาทะพระบรมครู คุณครู ของชาวโลก หรือองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เรื่องทรงโต้ตอบพระเจ้าปเสนทิโกศล เรื่อง มีน้อย

จากพุทธภาษิตที่ยกขึ้นมานั้น พระพุทธองค์ทรงชี้แนะว่า การทำความดีนั้นให้ทำทุกวัน และ ทำไปตั้งแต่บัดนี้ ไม่ต้องรอให้แก่เสียก่อนแล้วจึงค่อยทำ จะเป็นการเข้าป่าจวนค่ำได้ไม่มืดดำ หรือ “เจอไม่งามเมื่อยามขวานบินเสียแล้ว” นั่นก็หมายความว่า เทียบพระกระเหินทำความชั่วช้าสามานย์อยู่ได้ ตั้งแต่เด็กจนแก่ ไม่รู้คุณค่าของความดีและศาสนา แต่พอได้รู้ก็แก่จวนตายเสียแล้วให้รู้สึกเสียตายเป็นว่า ได้ทำความดีน้อยไป จะขอยืดเวลาต่อมัจจุราชนหรือความตายก็ไม่ได้ เนื่องจากท่านให้เวลามาตั้งมากแล้ว มัวเอาไปใช้อย่างอื่นเสีย เปรียบเหมือนนักเรียนหรือนักศึกษาเข้าห้องสอบกรรมการให้เวลาเท่ากัน ใครจะทำได้เท่าไร อย่างไรนั้นเป็นเรื่องของผู้นั้น

ด้วยเหตุนี้ พระพุทธองค์จึงสอนให้รีบทำความดีรีบหนีความชั่ว การเข้าห้องสอบของนักเรียน หรือนักศึกษายังรู้ล่วงหน้าว่า จะหมดเวลาเมื่อไร แต่ชีวิตคนรู้ไม่ได้ว่าจะตายเมื่อไร ถ้าคิดวารอ ให้แก่เสียก่อนแล้วจึงค่อยทำความดี ถ้ามีอันเป็นไปอยู่ไม่ทันถึงแก่ตายเสียก่อนจะทำอย่างไร มิเสียโอกาส ในการทำความดี ในการพัฒนาจิตวิญญาณไปเสียชาติหนึ่งหรือ เพราะฉะนั้นจึงไม่ควรประมาท ควรรีบทำความดีเสียตั้งแต่วัยเด็กและหนุ่มสาว

อีกประการหนึ่ง การแสวงหาทรัพย์สมบัติก็ควรรีบแสวงหาตั้งแต่วัยรุ่นและวัยหนุ่มสาวเหมือนกัน เมื่อพลาดโอกาสแล้วจะตั้งตัวยากลำบาก และจะลำบากมากยิ่งขึ้นในวัยแก่ บุคคลที่มัวลุ่มหลงเพลิดเพลิน เสียในวัยรุ่นและวัยหนุ่มสาว มิได้เก็บทรัพย์สมบัติเผื่อไว้ใช้บ้างในวัยชรา พอความแก่มาถึงเข้าจริง ทำอะไรไม่รอด หาทรัพย์ไม่สะดวกจะเดือดร้อนไปจนตาย จะมาหวังพึ่งลูกหลานนั้นยาก เนื่องจาก พวกเขามีภาระต้องเลี้ยงลูกเลี้ยงภรรยาหรือสามีของพวกเขาเช่นกัน เหลือแล้วพวกเขาก็จะเอือมเพ้อมาถึง คนแก่หรือคนชรา เพราะฉะนั้นควรเตรียมตัวไว้สำหรับเป็นที่พึ่งแก่ตนในวัยแก่หรือชราด้วยจึงชอบ ลูกหลานส่วนมากก็ชอบเคารพยำเกรงคนแก่หรือคนชราที่ไม่ต้องพึ่งพวกเขา

การแสวงหาทรัพย์สมบัตินั้น ควรแสวงหาในทางสุจริต ไม่ควรแสวงหาในทางทุจริต เมื่อหา ในทางสุจริตไม่ได้ก็อย่าแสวงหาเลยเนื่องจากพลังพลัดไปกอบโกยในทางทุจริตเข้า จะต้องไปรับโทษ ติดคุตติดตะวางไปรับใช้ในนรกหนักนัก ไม่คุ้มกัน ยอมอดยอมจนดีกว่าการแสวงหาทรัพย์สมบัติ โดยไม่ชอบธรรม

อย่างไรก็ตาม ควรพยายามตั้งตัวให้ได้เสียตั้งแต่วัยกลางคนเป็นอย่างช้า

ส่วนคำอุปมาในภาษิตนี้ ที่ว่าเหมือนลูกศรที่ตกจากแสงนั้น คือว่า ลูกศรเมื่อยิงไปแล้ว พ้นจากแสงแล้ว เมื่อตกลงยังพื้นดิน ไม่มีใครหยิบขึ้นมามันก็คงจมดินอยู่อย่างนั้น คนที่ปล่อยให้อยู่ทั้ง 3 ล่วงไปโดยตั้งตัวไม่ได้ก็เช่นเดียวกัน จะต้องนอนทอดถอนระลึกถึงความหลังแล้วเสียใจ

สำหรับเรื่องที่พระบรมครูทรงโต้ตอบพระเจ้าปเสนทิโกศล เรื่องมีน้อยนี้ มีมาในอัปปะกะสูตรที่ 6 ว่า พระเจ้าปเสนทิโกศลมหาราช ได้เสด็จไปเฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ณ พระเชตวันมหาวิหาร

เมืองสาวัตถีได้กราบทูลว่า เมื่อหม่อมฉันอยู่ในที่สงัดได้คิดว่า พวกใดได้ทรัพย์สมบัติมากแล้ว ไม่มัวเมา ไม่ติดอยู่ในกามารมณ์ไม่กระทำผิดต่อผู้อื่น พวกนั้นมีน้อยในโลก ส่วนพวกใดได้ทรัพย์สมบัติมากแล้ว ย่อมมัวเมา ย่อมติดอยู่ในกามารมณ์ทั้งหลาย ย่อมทำผิดต่อผู้อื่น พวกนั้นมีมากในโลก

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงตอบเห็นดีด้วยว่า อย่างนั้นมหาราช บุคคลเหล่าใดได้ทรัพย์สมบัติมากแล้ว ไม่มัวเมา ไม่ติดอยู่ในกามทั้งหลาย บุคคลเหล่านั้น มีน้อยในโลก บุคคลเหล่าใดได้ทรัพย์สมบัติมากแล้ว มัวเมาและติดอยู่ในกามารมณ์ทั้งหลายด้วย กระทำผิดต่อผู้อื่นด้วย พวกนั้นมีมาก ครันตรัสดังนี้แล้วจึงได้ตรัสพุทธภาษิตว่า

“บุคคลเหล่าใดยินดีในกามารมณ์และโภคทรัพย์ทั้งหลาย ติดอยู่ดินรนอยู่ในกามารมณ์ทั้งหลาย บุคคลเหล่านั้นย่อมไม่รู้จักก้าวล่วงไปได้ เปรียบเหมือนเนื้อที่ถูกดักไว้ด้วยบ่วง ไม่พ้นบ่วงไปได้ ฉะนั้น ความเผ็ดร้อนย่อมมีแก่เขาในภายหลัง ผลอันลามกย่อมมีแก่เขา ดังนี้”

เนื้อความในพระสูตรนี้ เป็นเนื้อความที่ดียิ่ง คืออย่างไร ขอให้ท่านผู้อ่านหรือท่านผู้ฟังทั้งหลาย คิดดูพิจารณาดูให้ดี เมื่อพวกเราเข้าใจกันดีแล้ว จงสอนตนเอง และสอนบุคคลอื่นให้เข้าใจด้วย ก็จะเป็นการดียิ่ง

จากกันฉบับนี้ จากกันด้วย เรื่อง บุตรของเศรษฐีผู้มั่งมีทรัพย์มาก มาในธรรมบท ซึ่งเป็นเรื่องที่ผมนำมาบรรยายธรรมแก่ผู้ประสบปัญหาความทุกข์ยากเดือดร้อน ซึ่งไปรับประทานอาหารกลางวันตามโครงการน้ำพระทัยพระราชทาน ของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร รัชกาลที่ 9 ณ ชั้นที่ 1 ตึกนวมหาราช สภาสังคมสงเคราะห์ เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร มีใจความดังนี้

เศรษฐีในกรุงพาราณสีท่านหนึ่ง มีทรัพย์ 80 โกฏิ หรือ 800 ล้าน ได้มอบทรัพย์นั้นให้เป็นมรดกแก่บุตรของตน ท่านเศรษฐีไม่ได้ให้บุตรศึกษาเล่าเรียนอะไร เนื่องจากเห็นว่าทรัพย์สมบัติเหล่านี้มีมาก เพราะมากพอที่จะใช้หาความสุขไปได้ตลอดชีวิต

บุตรของเศรษฐีได้แต่งงานกับหญิงสาวแห่งตระกูลที่มีทรัพย์ 80 โกฏิ หรือ 800 ล้านเหมือนกัน เมื่อบิดามารดาล่วงลับไปแล้ว ทั้งสองได้ช่วยกันผลาญทรัพย์สมบัติ 160 โกฏิจนหมดสิ้น เศรษฐีหนุ่มติดสุรา ใช้ทรัพย์ไปในการดื่มสุราและหาความเพลิดเพลินอื่น ๆ อันเป็นอบายมุขทั้งสิ้น ไม่ประกอบการทำงานใด ๆ เลย รายได้ไม่มี มีแต่การใช้จ่ายทรัพย์ให้หมดไป เพื่อนฝูงก็มีแต่จะเลวสุรา ปอกกลอกหลอกกิน ในที่สุดเศรษฐีนั้นกลายเป็นขอทาน

วันหนึ่ง องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทอดพระเนตรเห็นเศรษฐีและภรรยาเฝ้าอยู่ที่ประตูโรงฉัน และคอยรับอาหารที่เหลือจากพระภิกษุและสามเณร พระพุทธองค์ทรงทำอาการแยม พระอานนท์ทูลถาม พระพุทธองค์จึงตรัสว่า “อานนท์ เธอจงดู บุตรเศรษฐีนี้มีทรัพย์สมบัติมากถึง 160 โกฏิ แต่ผลาญหมดแล้วเที่ยวขอทาน ถ้าเขาประกอบการทำงานในวัยต้น จะได้เป็นเศรษฐีอันดับที่ 1 ของนครนี้ ถ้าออกบวชจักได้บรรลอรหัตตผล ภรรยาของเขาจักได้บรรลุนาคามิผล

ถ้าทำงานในมัชฌิมวัย จักได้เป็นเศรษฐีอันดับที่ 2 ออกบวชจักได้สำเร็จนาคามิผล ภรรยาของเขาจักได้เป็นสกทาคามี ถ้าทำงานในปัจฉิมวัย จักได้เป็นเศรษฐีอันดับที่ 3 ออกบวชจักได้เป็นสกทาคามี ภรรยาของเขาจักได้เป็นโสดาบัน แต่บัดนี้ เขาได้เสื่อมหมดแล้วทั้งจากภักของคฤหัสถ์ และสามัญผล หรือผลทางธรรม”

(อ่านต่อฉบับหน้า)

สื่อนวัตกรรมการเรียนการสอนรายวิชาคณิตศาสตร์ ในรูปวิดีโอ ผ่าน YouTube ด้วยโปรแกรมประเภท Open Source

เนื่องด้วยในปัจจุบันสื่อสำหรับการเรียนการสอนเกี่ยวกับคณิตศาสตร์ โดยที่ครูและนักเรียนสามารถศึกษาได้หลายช่องทาง และรูปแบบการเรียนการสอนเกิดการเปลี่ยนแปลงไปมาก โดยเฉพาะสื่อการเรียนการสอนทางด้านดิจิทัลที่มีอยู่ทั่วไป นอกจากนี้ยังมีสื่อประเภทอื่น ๆ ที่ได้มีการพัฒนารูปแบบสื่อการเรียนการสอนหลายรูปแบบ เช่น

1. สื่อสิ่งพิมพ์ ที่เป็นวารสาร หนังสือ หนังสือพิมพ์ เป็นต้น
2. สื่อจากใบงาน ใบความรู้ ใบกิจกรรมที่ครูนำมาใช้ในการเรียนการสอน
3. สื่อจากสิ่งประดิษฐ์ สื่อที่มีอยู่ในสภาพแวดล้อมทั่ว ๆ ไป
4. สื่อจากอินเทอร์เน็ตที่สามารถหาความรู้ได้ไม่จำกัด
5. สื่อนวัตกรรมต่าง ๆ

ครูได้วิทยฐานะชำนาญการพิเศษมากขึ้น แต่คุณภาพนักเรียนต่ำลงเรื่อยๆ

จากตัวอย่างสื่อที่กล่าวถึงถึงถ้านักเรียนได้ศึกษาหาความรู้ก็สามารถพัฒนาการเรียนรู้ได้มีประสิทธิภาพควบคู่กับการเรียนในห้องเรียนได้ดี และถ้านักเรียนได้เรียนรู้เพิ่มเติมจากครูผู้สอนในรายวิชาที่สอนจะทำให้การเรียนรู้สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ ตรงตามความสามารถของนักเรียน

แต่ในสภาพจริงโรงเรียนในประเทศไทยในระดับมัธยมศึกษาตั้งแต่ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ นักเรียนมีจำนวนตามขนาดของโรงเรียนและความพร้อมในการเรียนรู้แตกต่างกันมาก เกิดความเหลื่อมล้ำในการเรียนการสอนอย่างมากทั้งนักเรียน ครู อาจารย์ บประมาณ

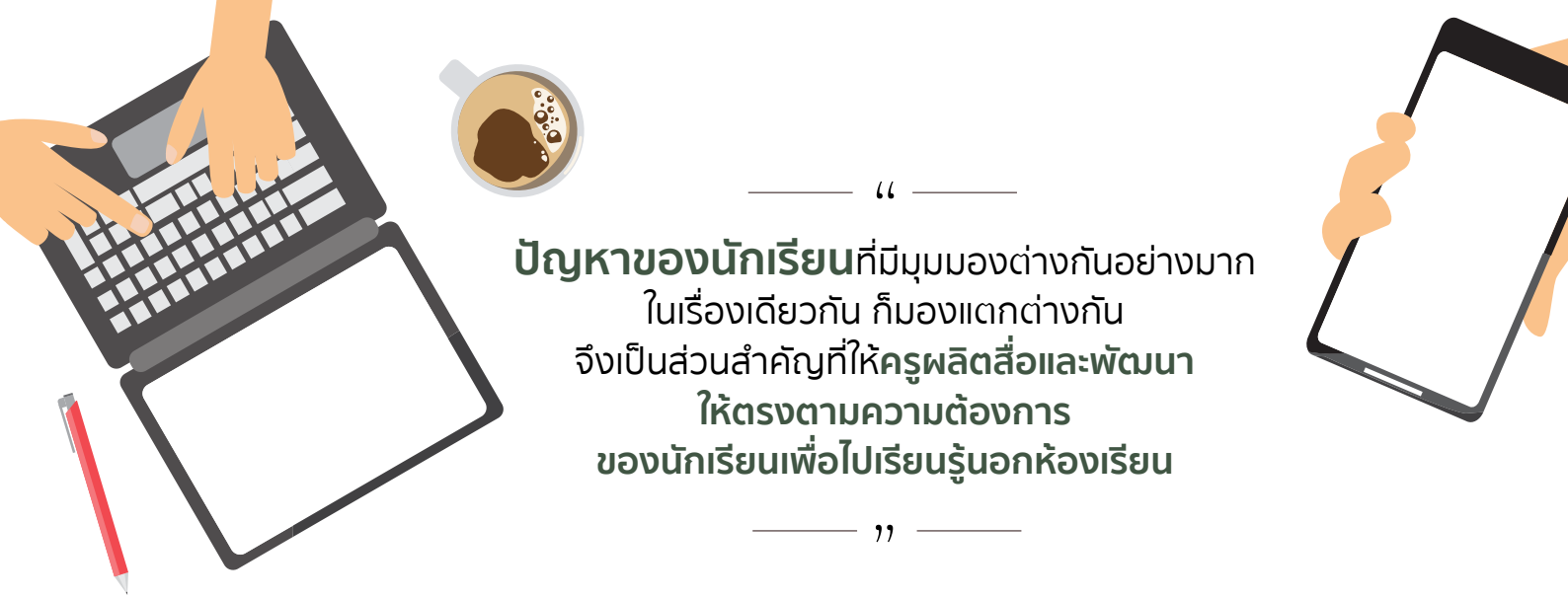
ในการเรียนการสอนรายวิชาคณิตศาสตร์นับว่าเป็นปัญหาใหญ่ของนักเรียน และโรงเรียน โดยดูจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่าค่อนข้างต่ำ และมีการสอบ O - NET ยิ่งทำให้เห็นสภาพที่แท้จริงของนักเรียนในประเทศไทย เพราะผลคะแนนสอบของนักเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยทั้งประเทศ และต่ำลงทุกปี อาจจะมีขึ้นบางปี แต่ขึ้นน้อยมาก ดังนั้นการสอบ O - NET จึงจำเป็นอย่างมากเป็นตัวชี้ถึงคุณภาพโรงเรียน ครู และนักเรียนเป็นอย่างดีในด้านความรู้ ถ้าผลการสอบยังต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับจังหวัด ระดับเขตพื้นที่ระดับประเทศ ก็น่าเป็นห่วงอย่างมากในการพัฒนาประเทศไทยก้าวสู่ไทยแลนด์ 4.0 เพราะต้องพัฒนาเยาวชนให้นำความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ไปสู่การสร้างสรรค์สร้างนวัตกรรมของตนเองภายในประเทศ

ปัจจุบันต้องเน้นคนสำหรับงานทางด้านวิทยาศาสตร์ให้มากขึ้น และมีประสิทธิภาพ เพื่อประเทศไทยลดค่าใช้จ่ายจากนำเข้าอุปกรณ์ที่นำมาจากต่างประเทศ โดยที่บุคลากรของคนไทยก็สามารถสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ ได้เอง หรือนำสื่อนวัตกรรมมาใช้ประโยชน์ให้เกิดประโยชน์สูงสุด และใช้งบประมาณไม่มากเกินไป นอกจากนี้ผลิตคนที่สามารถแข่งขันกับบุคลากรอื่น ๆ ในระดับอาเซียน ระดับเอเชีย ระดับโลก

แต่ทั้งหมดคนในประเทศต้องมีการศึกษาในรายวิชา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ คอมพิวเตอร์ และภาษาอังกฤษ มีระดับพื้นฐานที่ดีจึงจะพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีได้

การศึกษาในระดับโรงเรียนมัธยมศึกษาจะพบว่ารายวิชาหลักที่กล่าวถึงยังต่ำกว่ามาตรฐานมาก โดยเฉพาะวิชาคณิตศาสตร์ยังเป็นปัญหาที่ยังไม่สามารถแก้ไขได้เนื่องจากเป็นวิชานามธรรม การเรียนต้องเน้นกระบวนการคิดเป็นหลัก ซึ่งนักเรียนในปัจจุบันสนใจเรียนลดลงมากเน้นแต่คำตอบ ไม่สนใจกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบเป็นปัญหาใหญ่ระดับชาติ ถ้ายิ่งละเลยไปจะมีผลต่อการพัฒนาคนในอนาคตอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้เนื่องจากคณิตศาสตร์เป็นพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ถ้าครูอาจารย์และผู้บริหารทั้งหลายเห็นความสำคัญของนักเรียนที่มีผลต่ออนาคตของประเทศ โดยสนใจเพียงผลประโยชน์ส่วนตนเพียงแค่มียตำแหน่งสูงขึ้นทางราชการ และก็รอเกษียณอายุราชการ เป็นแบบนี้เหมือนที่ผ่านมา ก็น่าเป็นห่วงนักเรียนในโรงเรียนในแต่ละพื้นที่ เช่น ระดับตำบล อำเภอ จังหวัด เป็นต้น **ข้อสังเกตนักเรียนมีพื้นฐานความรู้คณิตศาสตร์ที่มีคุณภาพแตกต่างกันมาก และถดถอยลงซึ่งสวนทางกับครูได้วิทยฐานะชำนาญการพิเศษมากขึ้น แต่คุณภาพนักเรียนต่ำลงเรื่อยๆ**

จากเหตุผลดังกล่าวทำให้ผู้สอนต้องไปคิดหาทางสร้างสื่อการเรียนการสอนที่ส่งเสริมกระบวนการคิดของนักเรียนที่มีการเรียนรู้ที่แตกต่างกันอย่างมากมาย ทำให้หาช่องทางสำหรับนักเรียนที่เรียนรู้ช้า นักเรียนที่เรียนตามเพื่อนไม่ทันนักเรียนที่มีพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ไม่ดี เพื่อให้นักเรียนจะได้เรียนรู้เพิ่มเติมจากที่เรียนในห้องเรียน นอกจากนี้อินเทอร์เน็ตได้เข้ามาในชีวิตประจำวันที่นักเรียนใช้โทรศัพท์มือถือ ผู้สอนจึงเน้นให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้จากสื่อดิจิทัลเพราะนักเรียนส่วนใหญ่มีโทรศัพท์มือถือที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้ หรือมีคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล

ปัญหาของนักเรียนที่มีมุมมองต่างกันอย่างมาก
ในเรื่องเดียวกัน ก็มองแตกต่างกัน
จึงเป็นส่วนสำคัญที่ให้คุณผลิตสื่อและพัฒนา
ให้ตรงตามความต้องการ
ของนักเรียนเพื่อไปเรียนรู้นอกห้องเรียน

สื่อนวัตกรรมการเรียนการสอนรายวิชาคณิตศาสตร์ในรูปวิดีโอผ่าน Youtube โดยปกติผู้สอนได้จัดทำตั้งแต่ปี 2554 เนื่องจากนักเรียนระดับชั้น ม.1 คนหนึ่งบอกข้าพเจ้าว่าเรียนคณิตศาสตร์แล้วไม่เข้าใจเนื่องจากครูสอนเร็วเกินไปอยากให้ครูทำวิดีโอแล้วส่งผ่าน Youtube จะได้ไปเปิดทบทวนดู เนื่องจากตัวเองเป็นคนเรียนช้า ทำให้ครูถามกลับไ้ว่าทำผ่าน Youtube ทำอย่างไร นักเรียนก็หัวเราะอย่างขำขันอย่างแปลกใจ แล้วบอกให้ครูทำอย่างที่เราบอกอย่างมีความสุข (ปัจจุบันนักเรียนคนนี้เรียนสายอาชีพทางด้านวิศวกรรมพื้นฐานคอมพิวเตอร์โครงการเรียนร่วมกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี นครราชสีมา) และเป็นจุดเริ่มต้นที่ครูเริ่มใช้สื่อวิดีโอผ่าน Youtube แต่การพัฒนาค่อย ๆ ไปเพราะผู้สอนต้องศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองและเน้นสื่อที่เป็น Open Source เนื่องจากไม่ต้องมีค่าใช้จ่ายใด ๆ และไม่มีปัญหาการใช้ลิขสิทธิ์ Software เนื่องจากเป็นของฟรี ในการสื่อนวัตกรรมการเรียนการสอนรายวิชาคณิตศาสตร์ในรูปวิดีโอผ่าน Youtube จะผลิตขึ้นจากการพบปัญหาการเรียนรู้อของนักเรียนที่เรียนในห้องแล้วไม่เข้าใจ นักเรียนไม่กล้าถามครูเพราะอายเพื่อนในห้อง แต่จากการซักถามของครูก็พบปัญหาของนักเรียนที่มีมุมมองต่างกันอย่างมาก ในเรื่องเดียวกันก็มองแตกต่างกันจึงเป็นส่วนสำคัญที่ให้คุณผลิตสื่อ และพัฒนาให้ตรงตามความต้องการของนักเรียน เพื่อไปเรียนรู้นอกห้องเรียนตามความต้องการ มีอิสระในการเรียนรู้

สื่อนวัตกรรมการเรียนการสอนรายวิชาคณิตศาสตร์ในรูปวิดีโอผ่าน Youtube ในปัจจุบันข้าพเจ้าได้ทำตั้งแต่ประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวนหลายเรื่องหลายตอน ตามปัญหาจากการสอนจริงในห้องเรียน โดยเป็นเนื้อหาในระดับพื้นฐานเพื่อให้เด็กมีความรู้พื้นฐานคณิตศาสตร์ดีขึ้น และนักเรียนจะได้รู้จักการคิดใช้เหตุผลประกอบมากกว่าที่เน้นเฉพาะคำตอบหรือแสดงการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการคิด การคิดสร้างสรรค์ที่หลากหลายและเป็นการต่อยอดในการเรียนรู้ที่ซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

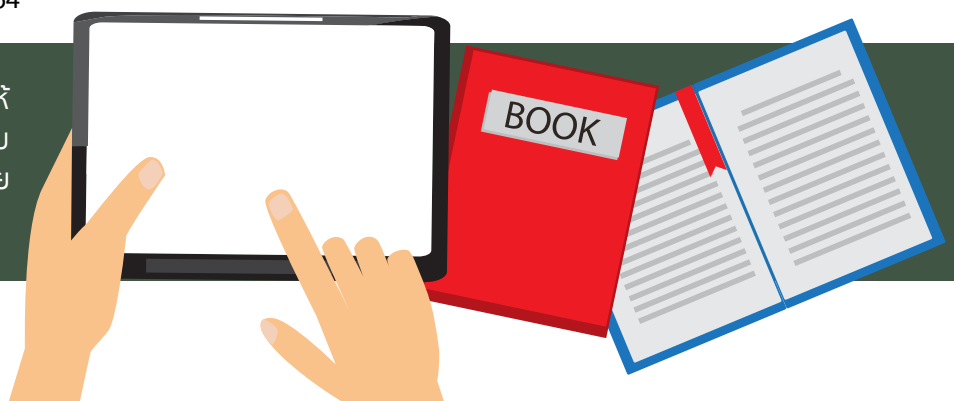
รูปแบบการสอน มี 3 แบบ คือ

1. การสอนจริงในห้องเรียนโดยผ่านกระดานอัจฉริยะ (ปัจจุบันเลิกใช้)
2. การสอนผ่านโปรแกรมสำเร็จรูป เช่น โปรแกรม Libre Office และโปรแกรม Open Source เป็นส่วนใหญ่
3. การสอนโดยผลิตสื่อจาก Software เกี่ยวกับคณิตศาสตร์ และเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เสริม ซึ่งจะเน้นแบบที่ 2 และ 3 เป็นหลักเนื่องจากไม่จำเป็นต้องมีอุปกรณ์อะไรมาเสริมครับ ไม่มีค่าใช้จ่ายครับ

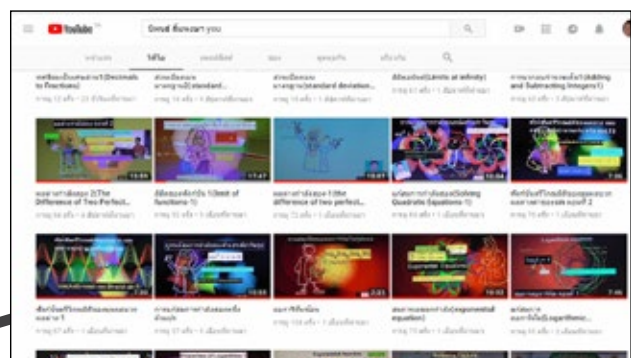
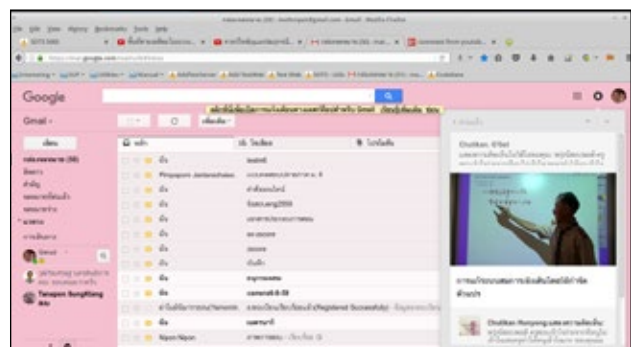
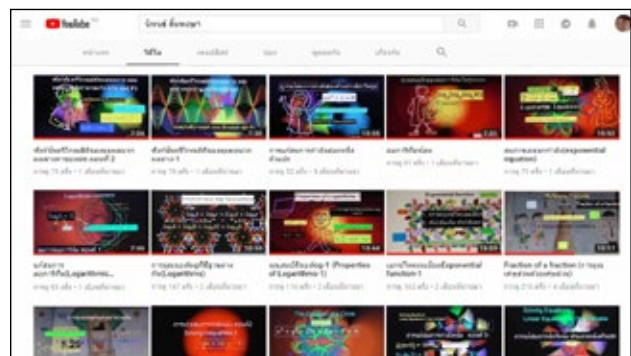
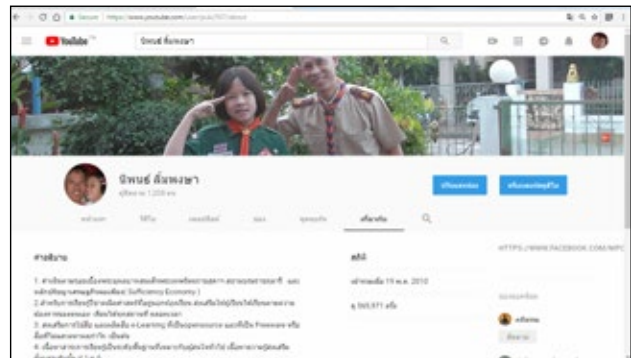
ปัจจุบันมีนักเรียนทั้งในประเทศ และต่างประเทศ ในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียนได้ให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะให้ข้าพเจ้าได้พัฒนารูปแบบเนื้อหาการเรียนรู้อต่อไป ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่นักเรียน ครูอาจารย์

กรณีนักเรียน ครู อาจารย์ บุคคลที่สนใจการเรียนรู้รายวิชาคณิตศาสตร์สามารถดู Youtube ที่ชื่อ นิพนธ์ ลิ้มพงษา หรือ ติดตามผลงานการสอนเป็นปัจจุบันได้ทาง facebook/nipon limpongsa หรือข้อมูลกิจกรรมต่าง ๆ ได้ที่ <https://plus.google.com/u/0/115415441460297544464>

หากพบปัญหา หรือต้องการให้
จัดทำคณิตศาสตร์เกี่ยวกับอะไรแจ้งมาได้ครับ
จะได้เป็นประโยชน์แก่เยาวชนประเทศไทย
email: mathnipon@gmail.com

ภาพตัวอย่าง

การใช้นวัตกรรมแบบฝึก การเขียนกลอนแปดด้วยตนเอง — (ต่อจากฉบับที่แล้ว) —

จุดประสงค์การเรียนรู้

สามารถเขียนกลอนแปดได้

เนื้อหา

1. หลักในการเขียนกลอนแปด
2. แบบฝึกเขียน

ชุดที่ 4.1 หลักในการเขียนกลอนแปด

ความจริงแล้วที่กล่าวมาทั้งหมดตั้งแต่บทเรียนชุดที่ 1 ก็คือหลักในการเขียนกลอนแปดนั่นเอง แต่มีบางสิ่งบางอย่าง ที่ต้องการแนะนำในการเขียนกลอนแปด แต่ยังไม่หาหัวข้อไม่ได้จึงจะรวบรวมมา แนะนำเพิ่มเติมในโอกาสนี้

1. ควรมีพจนานุกรมประจำตัว โดยเฉพาะพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน เพราะมีจำนวนคำมากเกือบหมดทุกคำที่สงสัย เมื่อสงสัยคำใดว่าจะเขียนผิดหรือถูกอย่างไรหรือสงสัยเกี่ยวกับความหมายควรเปิดพจนานุกรมเพื่อหาคำตอบทันที อย่าเขียนหนังสือผิดหรือเขียนอย่างผิดความหมายเป็นอันขาดเพราะจะทำให้กลอนของเราหมดคุณภาพไปโดยทันที

2. เมื่อเขียนกลอนเสร็จจำนวนหนึ่ง ๆ หรือเรื่องหนึ่ง ๆ ให้ทิ้งไว้ 1 สัปดาห์ แล้วกลับมาอ่านบทกลอนของเราอย่างพิถีพิถะอีกครั้ง โดยคิดว่าเราอ่านกลอนของคนอื่น แล้วหาข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่มีทั้งหมด

3. ต้องมีปียมิตรในการเขียนกลอนหรือมีมิตรเป็นคนเขียนกลอนด้วยกัน เขียนเสร็จแล้วให้เพื่อนอ่านแล้ววิจารณ์แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทกลอนของเรา บางครั้งคนเขียนกลอนก็เหมือนนกมวนเวลาเขียนมักไม่เห็นข้อบกพร่องของตนเองแต่คนดูมักเห็นข้อบกพร่องของคนชก เหมือนคนอ่านกลอนก็มักเห็นข้อบกพร่องของคนเขียนกลอนเช่นกัน เราอาจได้คำแนะนำที่ไม่คาดฝันก็ได้ ซึ่งช่วยให้ผลงานของเราดียิ่งขึ้น

4. การเขียนกลอนแต่ละบทถ้ามีคำซ้ำกัน ไม่ควรใช้บ่อย เพราะไม่นิยมในบทกลอน ให้เขียนคำเน้นซ้ำลงไปเลย

5. ควรหากลอนหรือหนังสือกลอนมาอ่านมาก ๆ ถ้าชอบสำนวนไหนของใคร ควรจดบันทึกไว้ แล้วอย่าลืมบันทึกชื่อผู้เขียนสำนวนนั้น ๆ ไว้ด้วย เป็นการให้เกียรติและให้ความเคารพกับบทกลอน รุ่นพี่หรือรุ่นครูก็ได้ อ่านหลาย ๆ ครั้ง วิเคราะห์ให้ออกว่าเราชอบเพราะอะไร เพราะการอ่านเพื่อ การเขียนกลอนนั้นจะช่วยให้ผู้อ่านเกิดจินตนาการ เกิดความคิดสร้างสรรค์ที่ไม่เหมือนใคร ให้เห็นข้อดี และข้อบกพร่องในผลงานของคนอื่น เกิดความซาบซึ้งในอรรถรสของภาษากลอน

6. เมื่ออ่านกลอนได้ก็ต้องวิจารณ์กลอนหรือพิจารณากลอนตามหลักเกณฑ์เป็น เราได้ศึกษา บทเรียนมาจนถึงจุดนี้แล้ว ก็ย่อมทราบได้ดีว่ากลอนที่ดีนั้นเป็นอย่างไร กลอนที่เขียนไม่ดีนั้น เขียนอย่างไร เพราะฉะนั้นอาศัยประสบการณ์การศึกษาและเปรียบเทียบ เราย่อมรู้โดยทันทีว่ากลอนที่ เราอ่านเป็นอย่างไร เป็นการติชมโดยปราศจากอคติ เราติเพื่อก่อและชมด้วยความจริงใจแฝงไว้ด้วย หลักวิชาซึ่งเหมือนกับการประเมินค่าของกลอนนั้น ๆ ว่าเค้าโครงเรื่องเป็นอย่างไร การใช้ถ้อยคำ สำนวน ภาษา ความคิด นอกจากจะช่วยให้เราได้เห็นข้อบกพร่องต่าง ๆ แล้ว สามารถนำมาใช้เป็นข้อเตือนใจ ในการเขียนกลอนของเราไม่ให้เกิดข้อบกพร่องเหล่านี้อีก นอกจากนี้การวิจารณ์ยังช่วยให้เกิดความคิด ใหม่ ๆ ที่ดีด้วย การวิจารณ์กลอนจึงมีส่วนช่วยในการเขียนกลอนให้ได้ดียิ่งขึ้น

7. การเขียนกลอนสักสำนวนหนึ่ง ต้องตั้งจุดมุ่งหมายไว้อย่างหนึ่งด้วยว่า เราจะให้อะไร แก่ผู้อ่านบ้าง และที่เราแตงนั้นแตงเพื่ออะไร การเขียนโดยมีจุดมุ่งหมายจะช่วยให้บทกลอนมีเอกลักษณ์ หนักแน่นและเห็นจริง

คำถาม โวหารที่นิยมใช้การเขียนบทกลอนโดยทั่วไปมีกี่ชนิด อะไรบ้าง อธิบาย

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(เผลย อ่านบททวนในบทเรียนชุดที่ 4.1)

ชุดที่ 4.2 แบบฝึกเขียน

1. จงเติมคำลงในช่องว่างของบทกลอนที่เว้นไว้มาให้ถูกต้องและได้ใจความ

ใครขอปักจำปีไว้ในเกล้าผม
แล้วขอ ฉันไม่ให้ใครหนอเก้อ
เป็นคนเดียวฉันรักมาก
..... ตราบวันฉันวางวาย

ฉันอยู่ที่ในนาม “ความคิดถึง”
ครุ่น หงอยเหงา
เหมือนอยู่ใน อย่างเดียวดาย
เมื่อเธอ ลืมฉัน

2. จงแก้บทกลอนที่ยกมานี้ให้ดีขึ้นในทุก ๆ ด้านที่ท่านยังเห็นว่ายังบกพร่องอยู่ ใช้น้ำใจความเดิม
เปลี่ยนคำใหม่ได้

2.1 ครูคนเดียวเท่านั้นจะสรรค์สร้าง
แสงสว่างมาให้ใจहरषา
เป็นเด็กเด็กที่ดีมีปัญญา
เหนืออาณาจักรไทยทั่วไพรวัน

ผู้ลำบากตรากตรำทำทุกสิ่ง
อย่างจริงจังด้วยใจและสายขวัญ
ทุกข์และยากลำบากนั้นเกินจํานรรจ์
ให้สมกันกับคำว่า “ครู”

2.2 -ไปเรียนมาหลายปี ณ ที่อื่น
ไม่เคยขึ้นเลยรู้เหมือนอยู่ที่นี้
วิชาดีฝึกการสอนกับพรดี
ซุบซิบดีศรีคนยากให้พากเพียร

กลับมาพร้อมปริญญาถือมาด้วย
ช่วยและช่วยเด็กไทยได้อ่านเขียน
มีความรู้กระจ่างไม่จางเจียน
มาเป็นเทียนเทียนสว่าง ... “กลางป่าดง”

3. จงแต่งกลอนแปดต่อจากที่ขึ้นต้นไว้มาให้ครบ 2 บท (รวมทั้งเว้นวรรคที่ขึ้นต้นให้) แล้วให้ตั้งชื่อกลอน
สำนวนนี้มาด้วย

3.1 ทุกนาที่ที่เราก้าวต่อสู้อยู่

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ให้ชื่อสำนวนกลอนนี้ว่า

4. จงแต่งกลอนแปดให้มีความยาว 2 บท บรรยายภาพต่อไปนี้

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

หมายเหตุ เมื่อนักเรียนทำแบบฝึกหัดแต่ละข้อเสร็จ ให้นักเรียนตรวจดูความเรียบร้อยถูกต้อง
ทั้งหมดอีกครั้งแล้วลองให้เพื่อนนักกลอนที่นักเรียนรู้จักอ่านหรือนำไปให้อาจารย์สอนภาษาไทย
ที่โรงเรียนอ่านหรือส่งไปให้บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสาร หรือวารสารโรงเรียน ที่มีคอลัมน์
เกี่ยวกับการพิจารณากลอนลงพิมพ์ หากได้รับการลงพิมพ์ก็ถือว่าผลงานของเราได้รับการยอมรับแล้ว
เราสามารถเขียนกลอนได้ดี ถ้ายังไม่ได้รับการลงพิมพ์ได้รับคำแนะนำกลับมา ก็อย่าท้อถอยจงพยายาม
เขียนต่อไป

(อ่านต่อฉบับหน้า)

ปฏิรูปการศึกษา

ว่าด้วยพัฒนาหลักสูตรการศึกษา ตอบโจทย์การพัฒนาท้องถิ่น

ปลายเดือนสิงหาคมได้มีโอกาสเข้าร่วมเป็นสักขีพยานในการทำข้อตกลง
ร่วมระหว่างสถาบันการศึกษาในจังหวัดพัทลุง ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึง
ระดับอุดมศึกษาในท้องถิ่น โดยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานในการทำข้อตกลง
ร่วมกัน และการดำเนินงานทั้งหมดภายใต้การประสานงานของสำนักงาน
ศึกษาธิการจังหวัดโดยศึกษาธิการจังหวัด ดร.พัฒนา ชมเชย

ด้วยความคาดหวังสร้างรอยเชื่อมต่อระหว่างสถานศึกษาระดับต่าง ๆ ในพื้นที่ของจังหวัด เพื่อผลิตผู้เรียนตอบสนองต่อทิศทางการพัฒนาประเทศด้านตลาดแรงงาน และเป็นผู้ผลิต ให้เกิดขึ้น ตามนโยบายรัฐบาล จึงเป็นการประสานข้อตกลงสร้างโมเดลทางการศึกษาประกอบด้วย โรงเรียน ระดับประถมศึกษา สถาบันอาชีวศึกษา และมหาวิทยาลัยในพื้นที่

การสร้างข้อตกลงในการผลิตผู้เรียนในแต่ละระดับได้ดำเนินการจัดทำโครงการขึ้นมา สอดรับและต่อยอดในการผลิตผู้เรียน สร้างองค์ความรู้ ทักษะความชำนาญในแต่ละด้าน ตลอดจน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานซึ่งในแต่ละระดับสถานศึกษา ได้ดำเนินกิจกรรมสำคัญ ๆ ดังต่อไปนี้

ระดับประถมศึกษา มีโรงเรียนเข้าร่วมโครงการต้นแบบและจัดทำโครงการเพื่อดำเนิน กิจกรรม จำนวน 2 โรงเรียน ประกอบด้วย โรงเรียนวัดแหลมโดนด (ขยายโอกาส) กับโรงเรียน บ้านพรุนายขาว โดยโรงเรียนวัดแหลมโดนดได้มุ่งเน้นสร้างหลักสูตรที่มีกิจกรรมด้านทักษะอาชีพช่างฝีมือ เช่น ช่างเชื่อม หรือช่างอื่น ๆ ตามความถนัดของผู้เรียนและความพร้อมของคู่ตกลง เป็นหลักสูตร เรียนร่วมกับวิทยาลัยอาชีวศึกษาในพื้นที่ใกล้เคียงที่มีความชำนาญการและความพร้อมทางด้าน เครื่องไม้เครื่องมือ สำหรับโรงเรียนบ้านพรุนายขาวที่เข้าร่วมโครงการด้วยการดำเนินการกิจกรรม ด้านการเกษตรเหมาะสมกับพื้นที่และวัยของผู้เรียนโดยเลือกกิจกรรมการเลี้ยงไก่ไข่และปลูกผัก ปลอดสารพิษ จุดมุ่งเน้นให้นักเรียนมีองค์ความรู้และทักษะอาชีพทางการเกษตรและมีความอดทน ขยันหมั่นเพียรในการทำงาน มีความรับผิดชอบอันเป็นคุณลักษณะสำคัญเป็นที่ต้องการของตลาด แรงงานปัจจุบัน รวมทั้งการผันตัวเองเข้าเรียนต่อในระดับอาชีวศึกษา

ระดับมัธยมศึกษา มีโรงเรียนเข้าร่วมทำข้อตกลง จำนวน 2 โรงเรียน ประกอบด้วย โรงเรียน เขาชัยสน กับโรงเรียนประชาบำรุง สำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เป็นโรงเรียนที่ผู้เรียนสามารถ เลือกทางเดินของตนเองตามความถนัดและความพร้อมมากขึ้น ทางโรงเรียนดังกล่าวจึงเลือกดำเนิน กิจกรรมเตรียมความพร้อมให้มีทักษะที่สูงขึ้นในสายอาชีพ และบูรณาการกับแนวนโยบายของ กระทรวงศึกษาธิการเรื่องลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้เพื่อเติมทักษะให้กับผู้เรียนมากขึ้น นักเรียนเรียนรู้ และมีทักษะด้าน สาขาช่างต่าง ๆ สาขาคอมพิวเตอร์ คหกรรม การแปรรูปอาหาร สมุนไพรในท้องถิ่น เพื่อมีทักษะในการประกอบอาชีพหรือต่อยอดตนเองในระดับสูงขึ้นไปในระดับอาชีวศึกษา

“

ผลิตผู้เรียน ที่มีทิศทางในระนาบเดียวกัน โดยคาดหวังให้การศึกษา เพื่อสร้างพลเมือง ที่เข้มแข็งต่อไป

”

ระดับอาชีวศึกษา ในพื้นที่จังหวัดพัทลุงมีวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง เป็นสถาบันหลักและสำคัญในพื้นที่ที่มีจำนวนนักศึกษา มากกว่า 3000 คนที่ศึกษาอยู่สถานศึกษาแห่งนี้ ส่วนหนึ่งนอกจากจะผลิตนักศึกษาเพื่อรองรับตลาดแรงงานตามความต้องการแรงงานทั่วไปเป็นการยกระดับแรงงานฝีมือและสร้างผู้ผลิต การบริการในด้านต่าง ๆ ในพื้นที่ จากการร่วมข้อตกลงในระดับ จังหวัดวิทยาลัยได้รองรับนักเรียนจากโรงเรียนที่ร่วมทำข้อตกลง โดยคัดนักเรียนเพื่อเข้าเรียนในหลักสูตรที่สอดคล้องเป็นการต่อยอดแรงงานฝีมือต่อไปในอนาคต

ระดับอุดมศึกษา ในพื้นที่จังหวัดพัทลุงมีมหาวิทยาลัยทักษิณ เป็นสถาบันระดับอุดมศึกษาแห่งเดียวที่อยู่ในพื้นที่ของ จังหวัดพัทลุง ได้เชื่อมต่อโดยการจัดหลักสูตรในระดับปริญญาตรี ให้กับสถานศึกษาในระดับอาชีวศึกษาเพื่อยกระดับแรงงานฝีมือ และด้านวิชาการให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น

จากการเชื่อมร้อยด้วยข้อตกลงระหว่าง สถานศึกษาในจังหวัดพัทลุงโดยการประสานของทาง ศึกษาธิการจังหวัดพัทลุงในเบื้องต้นอันเป็นโมเดล ตอบโจทย์ของการศึกษาในพื้นที่จังหวัดพัทลุงต่อ การผลิตผู้เรียนที่มีทิศทางในระนาบเดียวกันโดยคาดหวัง ให้การศึกษาเพื่อสร้างพลเมืองที่เข้มแข็งต่อไป และ จัดว่าเป็นการทำงานระบบบงศ์รวมให้เกิดขึ้นในระดับ จังหวัดตามโครงสร้างใหม่โดยมุ่งเป้าหมายของการทำ การศึกษาให้เป็นหนึ่งเดียว เป็นการทำงานร่วมกัน แม้จะอยู่ในคนละสังกัดก็ตาม และค่อยๆ ขยายฐาน ให้เติบโตขึ้นต่อไปในอนาคตเพื่อวางการผลิตคน ให้สอดคล้องกับการพัฒนายุคใหม่ทั้งในเชิงการแข่งขัน ตลาดแรงงานของสังคมโลกและผู้ผลิตที่ทันสมัย ในทุกภาคส่วนทั้งพาณิชยกรรมและเกษตรกรรม และ สามารถตอบโจทย์ได้ในระดับพื้นที่จังหวัดและทั่วไป

ในงานดังกล่าวนอกจากร่วมฟัง ร่วมเสวนาจากผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษา ได้มีการเชิญภาคเอกชนอย่างเช่น ประธานหอการค้าจังหวัดพิจิตร ในฐานะองค์กรภาคเอกชน ผู้ให้แรงงานที่ผลิตขึ้นจากสถานศึกษา ซึ่งทางประธานหอการค้าจังหวัดพิจิตรได้นำเสนอประเด็นน่าสนใจว่า “ภาคเอกชนมีความต้องการแรงงานประเภทฝีมือต่อการพัฒนาระบบธุรกิจ ด้านการผลิต สำหรับด้านฝีมือของแรงงานสามารถเพิ่มประสิทธิภาพให้เกิดทักษะทางวิชาชีพได้ แต่คุณลักษณะของแรงงานที่ป้อนเข้าสู่ตลาดนอกจากจะเป็นประเภทแรงงานฝีมือแล้ว ความรับผิดชอบ ความอดทน ความขยันหมั่นเพียรและความซื่อสัตย์ เป็นคุณลักษณะภาคเอกชนพยายามค้นหาซึ่งมีไม่มากในสถานการณ์ปัจจุบัน จึงเป็นเรื่องที่สถานศึกษาในทุกกระดับควรตระหนักและปลูกฝังให้เกิดขึ้น”

จากการก้าวเพื่อเชื่อมโยงทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ให้เกิดขึ้นในทุกระดับเพื่อการพัฒนาผู้เรียนในระดับต่าง ๆ เป็นก้าวแรกที่ก่อรูปร่างให้เห็นชัดขึ้นจากการหนุนช่วยซึ่งกันและกันในระดับพื้นที่สร้างความมั่นใจให้กับผู้ประกอบการพร้อมที่จะส่งให้บุตรเข้าเรียนอย่างมีหลักประกันอนาคต แม้ว่าประเด็นนี้สามารถตอบโจทย์ทางการศึกษาได้ในระดับหนึ่ง แต่ยังไม่หลากหลายที่ตอบโจทย์ในเชิงพื้นที่ได้ จะเห็นได้ว่าไม่ว่าจะเป็นมหาวิทยาลัย อาชีวฯ ยังไม่สามารถตอบสนองลงลึกถึงชุมชนในการหนุนช่วยส่งเสริมนวัตกรรมการผลิตเป็นที่พึงพิงได้ หากงานวิจัย หรือนวัตกรรมไม่สามารถตอบโจทย์เพื่อต่อยอดการผลิตในเชิงพื้นที่เพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตจากขั้นปฐมภูมิที่มีอยู่ทั่วไป ทางออกในการรอดพ้นจากกับดักรายได้ปานกลางตามความคาดหวังของนโยบายแห่งรัฐไม่อาจเป็นจริง ดังนั้นคำตอบที่สำคัญของการศึกษา คือ ความสำเร็จและความอยู่ดีกินดีของชุมชนอันเป็นรากฐานที่สำคัญของสังคม

๓=๗๐๖ชีวิต

(ตอนที่ 2)

(ต่อจากฉบับที่แล้ว)

“ชาติก่อนก็แล้วกัน” สรรค์ชัยกล่าว

“เราเสนอในรูปภาพก็แล้วกัน” ชาติยกกระดาษให้เพื่อน ๆ ดูเป็นภาพที่เพื่อนดูแล้วออกอาการงง ๆ

“รูปอะไรวะ” สายฝนสาวสวยที่ชอบพูดโผงผางคล้ายผู้ชายกล่าวขึ้น “เห็นเป็นเส้น ๆ”

“ถูกต้อง” ชาติกล่าวพร้อมทั้งเปิดยิ้มและอธิบายต่อ

“เราต้องการบอกว่า ในหัวใจของเราขณะนี้ มีแต่คำว่าเส้นในชีวิตอยากจะบอกกับเพื่อน ๆ ว่า สังคมในปัจจุบันนี้ ต้องอาศัยเส้น จึงจะประสบความสำเร็จตามที่มุ่งหวังเช่นเราเป็นต้น”

“จริงด้วย เธอรู้ไหม ดรุณีได้รับคัดเลือกให้ไปเรียนต่อในฐานะประพจน์ดี ช่วยเหลือโรงเรียน จริง ๆ แล้ว ก็เป็นที่รู้กันว่า คนอื่นที่ได้รับพิจารณาบางคนมีคุณสมบัติดีกว่าดรุณีอีก ก็เส้นตัวเดียว” สายฝนโผล่ขึ้นมา

“ไผเป็นไผ ก็รู้อยู่ หลานผู้ยิ่งใหญ่ในจังหวัด อยากได้ อยากเป็นอะไร ต้องได้ ต้องเป็น แหง ๆ อยู่แล้ว รู้เปล่า ตอนดรุณีสอบเข้าเรียนที่นี้เข้าได้เพราะใคร ก็รู้ ๆ กันอยู่ คะแนนอยู่ในมือของใคร เออ...ไอ้ชาติ เอ็งเขียนมานะ สรรค์ชัยหรือดำตัวเองวะ ไอ้คนใช้เส้น” สรรค์ชัยกล่าวยิ้ม ๆ

“แล้วแต่จะคิด เส้นนะ ใช้ให้ดี ก็มีประโยชน์ สำคัญอย่าไปทำลายสังคมก็แล้วกัน” ชาติกล่าวพร้อมกับยิ้มและยกคิ้วให้

สมโชคยกกระดาษของตนเองขึ้นให้เพื่อนดู ภาพที่ปรากฏเป็นรูปกล่องของขวัญผูกโบว์สวยงาม มีรูปมือสองมือ อยู่ข้างห่อของขวัญด้านละมือ ได้ภาพมีกลอนแปดเขียนไว้ 1 บท

ของขวัญนั้นไซ้
จะสามารถง้างเหล็กได้ดั่งใจจินต์

ทั้งผู้ให้และผู้รับสมถวิล
ไม่มีวันหมดสิ้นแผ่นดินเรา

“อธิบายหน่อย” สายฝนคนชอบสงสัยถามเช่นเคย

“เราอยากใช้คำว่า คอรัปชั่น มากกว่า เราเขียนภาพนี้เพราะของขวัญเป็นสื่อกลางที่ผู้ให้ ให้เพราะมีจุดประสงค์ ผู้รับก็รับอย่างพึงพอใจ สามารถบันดาลสิ่งต่าง ๆ ให้กับผู้ให้ตามความต้องการ” สมโชคเอ่ยขึ้น

“ไม่ชอบของขวัญหรือ” สรรค์ชัยถามขึ้น

“ปกติชอบทั้งให้และทั้งรับ แต่ตอนนี้ซึ่งมากกว่ารู้ใช้ไหมวิชาที่เราติด E เพียงตัวเดียวเป็นของอาจารย์ไหน และเรารู้ดีกว่าวิชานี้ของอาจารย์อื่นนั่นแหละ เขาวเพื่อนห้องห้า ได้เปลี่ยนเกรดจาก E เป็น A เพราะเหล้าขวดเดียว” สมโชคพูดด้วยน้ำเสียงเฉื่อย ๆ

“หา” พวกผู้ชายอุทานขึ้นพร้อมกัน

“เราไม่สงสัยเลยว่า ทำไมวิชานี้เราได้เกรด C ทั้ง ๆ ที่ทำได้ รู้อย่างนี้เราแอบเอาเหล้าไปให้สักสองขวด คงได้ A แน่ ๆ เลย” สายฝนกล่าวติดตลก

“เรายอมเรียนจบช้ากว่าคนอื่น อายุเรายังไม่ถึงพอที่จะสอบบรรจุได้ ไม่เป็นไรหรอกเราไม่ยอมเสียศักดิ์ศรีของตัวเองเป็นอันขาด ต่อไปเราต้องได้ดีกว่านี้ เราจะต้องเป็นดอกเตอร์ให้ได้” สมโชคมุ่งมั่น

“พวกเราหรือเปล่า กับข้าวที่กินกับข้าวต้ม ทำไมยังต้องมีถั่วคั่วกับปลาทุ ทั้ง ๆ ที่พวกเราก็เคยประท้วง และอาจารย์ก็รับฟัง ถึงกับจัดเพื่อน ๆ ไปดูแลจ่ายกับข้าวกับแม่ครัว ตอนนั้นถั่วคั่วกับปลาทุก็หายไป ตอนนี้นำกลับมาอีกแล้ว เราแอบได้ยินแม่ครัวพูดกันว่า ชื่อน้ำมันใส่หมต้มนใจแจกให้คนละขวดก็สบาย” สมศรีเอ่ยขึ้นเจี๊ยบ ๆ ทำท่าทางไม่ค่อยอยากออกความเห็นใด ๆ มากนัก

“นี่แหละสังคมเรา ถ้ายอมรับของขวัญต่อไปสังคมจะไม่พัฒนาถ้าครูรับสินบนจากศิษย์ วิทยฐานะของความเป็นครูก็จะเป็นวิทยฐานะร้าย ๆ ส่วนนักเรียนก็จะมีเลือดคอร์รัปชั่นในหัวใจ ในที่สุดชาติก็ย่อยยับถ้ามีคนเช่นนั้นมาก ๆ” สรรค์ชัยกล่าวสรุป

“สายฝนละ ไชว์หน่อย” สมโชคกล่าว

“ไชว์อะไร” สายฝนกล่าวติดตลก พร้อมทั้งยื่นขึ้น ยกกระดาษของตนออกให้เพื่อนดู

“เราไม่มีภาพประกอบ แต่ขออ่านข้อความที่เราเขียนให้ฟังนะ เรือจ้างไม่ห่างพาย ถึงฉันทจะเป็นตัวร้าย พุดจาไม่ค่อยเพราะ แต่ฉันทก็เป็นครูที่ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค สิ่งที่อยู่ในความคิดคำนึงจนเป็นตะกอนชีวิตคือคำว่า แม่พิมพ์ของชาติ จบแล้ว ลิเกไหม” สายฝนยิ้มและนั่งลง ชาติถอนหายใจเอือกใหญ่ พุดสรุปพร้อมกับยิ้มตอบ

“ยอด... อาจารย์คงยิ้มได้ สายฝนมุ่งมั่นจะเป็นครูที่ดี มีอุดมการณ์ แหม... นึกว่าพวกเราจะมิตแต่ตะกอนเน่า ๆ เสียแล้ว สายฝนช่วยให้ภาพพจน์ของพวกเราดีขึ้นเยอะ” สรรค์ชัยหันหน้ามองสมศรี

“ศรีละ ว่าอย่างไร”

“เราขอเป็นคนสุดท้าย สรรค์ชัยพูดก่อน”

“ก็ได้ เราก็อธิบายเหมือนกัน และคงจะให้พวกเราคิดตามด้วย เห็นภาพของเราไหม ดูไม่ออกหรือบอกก็ได้ เป็นรูปขอนไม้ตรงกลางเรียกว่าแก่น รอบ ๆ เขาเรียกกระพี้ คิดเอาเองก็แล้วกัน ไม่อธิบาย” สรรค์ชัยกล่าว

“อะไร ไม่อธิบาย แล้วจะรู้ได้ยังไง” ซาติไวยวาย พร้อมทั้งพูดต่อ

“เราเดาว่า สรรค์ชัยคงหมายถึงวิธีการสอนของครูที่ดีต้องสอนให้นักเรียนเข้าใจถึงแก่นสารไม่ใช่กระพี้
ใช่ไหม”

“เพิ่งเห็นไอ้ซาติพูดน่าฟังก็อีกตอนจะเรียนจบนี้แหละ” สมโชคกล่าวและอธิบายต่อ

“แต่เราว่า สรรค์ชัยต้องการจดจำช่วงชีวิตที่อาจารย์ไม่ยอมฟังข้อเสนอเกี่ยวกับการแต่งกายในขณะที่
ไปฝึกสอน โดยต้องการให้พวกนักเรียนฝึกสอนผู้ชายผูกเนคไทด้วย แล้วสรรค์ชัยเป็นคนที่เป็นคนบังคับให้เป็น
ตัวแทนถามอาจารย์นิเทศว่า เนคไททำให้เป็นครูที่สอนดีใช่ไหม จนอาจารย์จะพักการเรียนสรรค์ชัย เราคิดว่า
การแต่งกาย ไม่ใช่สิ่งสำคัญ เปรียบเสมือนกระพี้ กลวิธีการสอน ความรัก ความเข้าใจที่ทำให้นักเรียนมีความรู้
คือจุดมุ่งหมายของคำว่าครู แต่เราอยู่ในสังคมไหนเราก็ต้องถูกฝึกให้ประพฤติปฏิบัติให้อยู่ในระเบียบวินัยของ
คำว่าฝึกหัดครู ถูกต้องไหมดอกเตอร์สรรค์ชัย” สมโชคกล่าวล้อสรรค์ชัย

“แล้วแต่จะคิด แต่ขอเสริมว่าประเทศไทย ถ้าไม่รู้จักวิเคราะห์ว่าอะไรแก่น อะไรกระพี้ ก็จบ” สรรค์ชัย
สรุปแบบนักปราชญ์ ให้คิดเอาเอง หันหน้ามาหาสมศรี

“คุณเป็นคนสุดท้าย”

สมศรีวางกระดาษกับพื้นโต๊ะ ไม่ยกให้ดูเหมือนคนอื่น ทุกคนมองดูสีหน้าสงสัย กระดาษแผ่นนั้นว่างเปล่า

“ไม่อธิบายหรือ” สรรค์ชัยกล่าวขึ้นด้วยน้ำเสียงอบอุ่น

“ไม่ละ เราไม่มีเหตุผลอะไรที่จะอธิบาย ตะกอนชีวิตของเราไม่มี” สมศรียึดตัวตรง ตาไม่ฉายแววใด
ของอารมณ์ นิ่งสนิท

“แม้แต่เพื่อน ๆ” สายฝนพูดขึ้น โอบไหล่ และมองหน้าสมศรี

“ขอบใจเพื่อน ตะกอนชีวิตของเราแข็งเป็นซีเมนต์ไปแล้ว ไม่สามารถขุ่นขึ้นให้มองเห็นอีกแล้ว”

สมศรียิ้มอย่างสดใสแต่ตรงข้ามกับแววตา

“เราก็คงเป็นเพื่อนกันอยู่ ตะกอนชีวิตของเราจะเป็นข้อคิดให้คนอื่นได้รู้ว่า ซาติบ้านเมืองจะเป็นอย่างไร
ขึ้นอยู่กับมือของเรา ยิ่งเป็นมือของครูแล้ว ยิ่งน่ากลัว เพราะมือนี้จะทำหน้าที่บ่มเพาะเยาวชนให้เป็นสื่อ
ตามที่เรากำลังต้องการ ไม่ว่าเราจะจากกันไปสักกี่ปี หวังว่าเมื่อเราอายุเพิ่มมากขึ้น ความคิดความอ่าน ตลอดจน
ประสบการณ์ จะทำให้เราแข็งแกร่งและรู้จักเลือกคิด เลือกทำในสิ่งที่ดี เราจะจำไว้เสมอว่า ตะกอนชีวิตของ
สมศรีถูกขุดหลุมกลบฝังดินไปแล้ว”

“

ต้นหญ้าต้นเล็ก ๆ ไม่มีทางที่จะมีความสำคัญ เท่าต้นไผ่มีงอกที่มีค่าได้ ตราบใดที่สังคมยังมีค่านิยมเช่นนี้

”

ทุกคนกำลังเดินทางไปทำหน้าที่ตามอุดมคติของตน เหลือแต่สมศรีที่นั่งอยู่คนเดียว เพื่อรอผู้ปกครองมารับ ระหว่างนั้นก็อดนึกถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในขณะที่ไปเข้าค่ายพัฒนาชนบทไม่ได้

“พวกเราเหนื่อยกันมากแล้วในวันนี้ ห้องเรียนที่เราปรับปรุงกำลังจะเสร็จแล้ว พรุ่งนี้เหลือแต่เก็บไม้ที่ไม่ใช้ขึ้นในรถ ก็กลับโรงเรียนเราได้อันนี้หลังจากกิจกรรมรอบกองไฟและการรับเลี้ยงขอบคุณของผู้ใหญ่บ้านแล้ว พวกเรามานอนในห้องเรียนกันเลยนะ กางมุ้งและนอนเรียง ๆ กันไป พวกครูก็จะนอนกันข้าง ๆ พวกเรา ขอกันผู้หญิงกับผู้ชายไว้ กลัวผู้ชายหลับแล้วละเมอเดินเข้าไปในส่วนของผู้หญิง”

อาจารย์ที่พูดกับเหล่านักเรียนเป็นอาจารย์ผู้ชาย เป็นหัวหน้าคณะที่ดูแลนักเรียนมาเข้าค่ายพัฒนา นักเรียนชื่นชมอาจารย์ผู้นี้มากเนื่องจากสุขภาพ หุ่นดี มีการศึกษาสูง กลวิธีในการสอนเป็นที่ประทับใจ มีนวัตกรรมใหม่มาเสนอนักเรียน นอกจากเป็นอาจารย์ที่ดีแล้ว ยังเป็นหัวหน้าครอบครัวที่หลายคนลงความเห็นว่าเป็นพ่อบ้านที่น่ารักอีกด้วย นักเรียนหญิงชื่นชมและคลั่งไคล้ในตัวอาจารย์มาก โดยเฉพาะสมศรี ซึ่งกำพร้าบิดามาตั้งแต่อายุน้อย จึงเกิดทุนและรับใช้อาจารย์เสมือนญาติผู้ใหญ่คนหนึ่ง

คืนนั้นในห้องเรียนที่เพิ่งปรับปรุงใหม่ ภายในมุ้ง นักเรียนกำลังนอนหลับสนิทด้วยความเหนื่อยอ่อน รวมทั้งสมศรีและสายฝนที่นอนในมุ้งเดียวกันด้วย ตกตึกสมศรีซึ่งเข้านอนก่อนใครและกำลังหลับสนิทก็ตื่นขึ้นมาเมื่อได้ยินเสียงแมวเข้ามาในมุ้ง หล่อนนอนเงิบ กระทั่งรู้สึกว่ามีอะไรมาเชยที่แขน หล่อนหายง่วงดวงตาเบิกโพลง มองเห็นทุกสิ่งวางๆ ในความมืดนั้น สักครู่สมศรีก็มองเห็นเงามืดเข้ามาในขณะมุ้งถูกเปิดขึ้นเงาที่มองเห็นเป็นผู้ชาย คลานเข้ามา ใช้มือที่สะกิดที่แขนเหมือนกับแมว สมศรีตกใจตัวสั่น เขาคงคิดว่าหล่อนหลับสนิท จึงใช้แขนทั้งสองข้างคร่อมตัวสมศรีไว้ ค่อย ๆ ก้มหน้ามา กลืนตัวยังมีคราบน้ำหอมหลงเหลืออยู่ทำให้สมศรีรู้ว่าเขาเป็นใคร หล่อนทั้งตกใจ ผิดหวัง และไม่คาดคิด ก่อนจะผงกตัวขึ้นมา ยกเท้าถีบไปที่ท้องของคนผู้นั้นเต็มแรงพร้อมกับกรีดร้องเสียงดังลั่น หล่อนหลับหูหลับตาร้องให้เสียงดัง สายมุ้งขาดลงมาคลุมร่างที่อยู่มุ้ง ทำให้สายฝนตื่นขึ้นมา และทันเห็นคนมุดมุ้งที่กำลังวิ่งหนีออกไป เสียงร้องไห้ของสมศรี ทำให้ทุกคนตื่นขึ้น จุดตะเกียงถามหาเหตุผลว่าเหตุใดหล่อนจึงตัวสั่นงันงก ร้องไห้เช่นนั้น

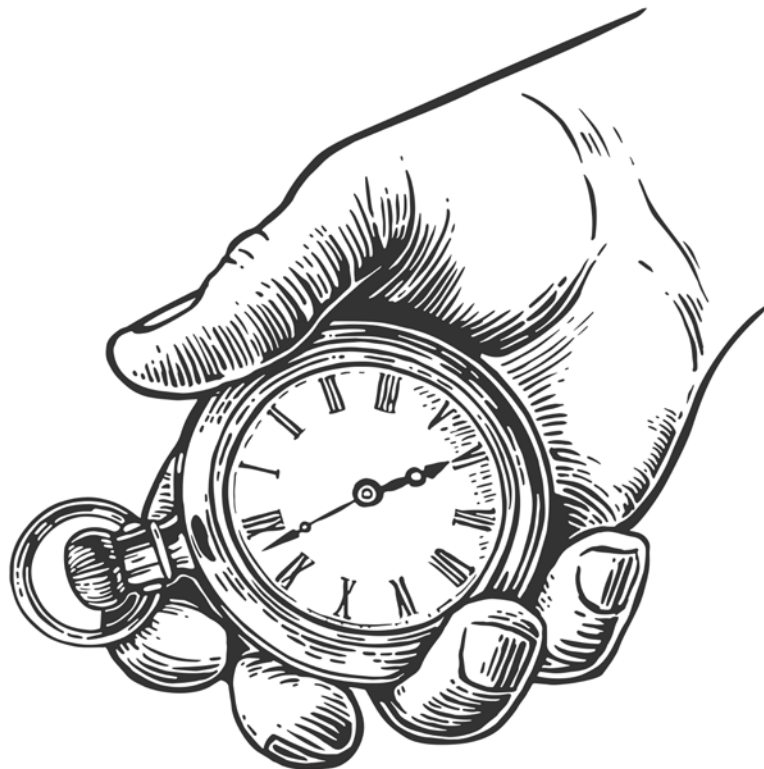
แต่การณ์กลับเป็นว่า อาจารย์หลายคนลงความเห็น ว่า สมศรีหลับแล้วฝันไป ไม่มีใครเชยสมศรี ยกเว้นสายฝนคนเดียว เพื่อนเข็ดน้ำตาให้ และทั้งสองนอนไม่หลับอีกเลยจนกระทั่งถึงเช้า สมศรีก็ไม่ออกเลยว่หากหล่อนไม่ร้องขึ้นมาจะเกิดอะไรขึ้น และอนาคตของหล่อนจะเป็นเช่นไร

หลายวันต่อมา สายฝนเล่าเรื่องนี้ให้กลุ่มฟัง ทุกคนเป็นเดือดเป็นแค้น ผิดหวังในพฤติกรรมของคนที่ได้ชื่อว่าเป็นครู และเห็นใจสมศรีเป็นที่สุด ถึงกับจะฟ้องร้องผู้ใหญ่ แต่สรรค์ชัยให้ความเห็นว่า ใครจะเชื่อนักเรียน โดยเฉพาะกล่าวหาอาจารย์ที่ทุกคนมองว่ามีภาพลักษณ์ที่ดีที่สุดในโรงเรียน เหตุการณ์นี้ทำให้ตั้งแต่นั้นมา สมศรีกลัวผู้ชายทุกคนที่จะเข้ามาใกล้ชิดด้วย

ครูสมศรีมองดูกระดาษอันว่างเปล่าของจดหมายอีกครั้งหนึ่ง พลังถอนหายใจเอือก รู้สึกเห็นใจจดหมายที่ในบางครั้งคนเราก็มักที่จะอธิบายเหตุผลให้คนอื่นฟัง ต้นหญ้าต้นเล็ก ๆ ไม่มีทางที่จะมีความสำคัญเท่าต้นไม้มงคลที่มีค่าได้ ทรายใดที่สังคมยังมีค่านิยมเช่นนี้ สังคมยุคนี้เป็นสังคมที่บางครั้งคนตัวเล็ก ๆ ก็ต้องยอมรับกับความคิดความเห็น ทัศนคติหรือไม่ก็คำสั่งที่แม้จะไม่เป็นเหตุเป็นผล หรืออาจจะเป็นเพียงความคิดโง่ ๆ เสียด้วยซ้ำ หากแต่ถ้ามันออกมาจากคนตัวใหญ่...แล้วละก็ มันก็มักจะถือเป็นคำขาดที่คนตัวเล็กจำต้องยอมรับอย่างหน้าขึ้นอกตรม ไม่มีคำโต้แย้งใด ๆ ทั้งสิ้น เพราะความขัดแย้งใด ๆ ก็ตามที่เกิดขึ้น ผลเสียก็มักจะตกอยู่กับคนตัวเล็กเท่านั้น

ครูสมศรีเหลือบตามองนาฬิกา ค่ำมากแล้วหล่อนคงจะต้องกลับบ้านพักเสียที ขณะเก็บของหล่อนก็นึกในใจว่า พรุ่งนี้หล่อนจะจัดการกับครูสมคิดอย่างไรดี หล่อนได้ชื่อว่าเป็นครูที่มีระเบียบวินัย เข้มงวดกับนักเรียนมากที่สุดในโรงเรียนเสียด้วย

แต่ครั้งนี้หล่อนกลับมีความคิดเห็น และเป็นพวกเดียวกับนักเรียนที่ถูกครูตราหน้าว่า ก้าวร้าว...

4 ขนมไทยโบราณ หาทานได้ยาก

หากพูดถึง**ขนมไทยโบราณ** หลายคนอาจจะได้ลองชิมความหอมหวานอร่อยแล้วจากร้านขายขนมไทย หรือเคยผ่านตาจากละครไทยทางโทรทัศน์ขนมไทยที่อยู่ในความนึกคิดหรือที่พบได้บ่อยๆ จะได้แก่ ทองหยิบ ทองหยอด ฝอยทอง เม็ดขนุน ลูกชุบ และอื่นๆ แต่รู้หรือไม่ว่านั้นเป็นเพียงบางส่วนของขนมไทยในสมัยโบราณเท่านั้น อันที่จริงยังมีขนมไทยโบราณอีกหลายชนิดที่เรียกได้ว่าเป็นของที่หาทานได้ยากในสมัยนี้ และชื่ออาจจะไม่คุ้นหูเรามากเท่าไร วารสารวิทยาคารฉบับนี้ จะพาท่านผู้อ่านย้อนเวลาไปพบกับ 4 ขนมไทยโบราณที่หาทานได้ยากในปัจจุบัน

ขนมไทยถือเป็นมรดกอันล้ำค่าที่สืบทอดต่อกันมาจากรุ่นสู่รุ่น โดยในอดีต ไม่ใช่คนทั่วไปที่จะสามารถกินได้ แต่จะกินได้ก็ต่อเมื่อมีงานนักขัตฤกษ์ หรืองานบุญสำคัญเท่านั้น ขนมไทยโบราณแต่ดั้งเดิมจะมีส่วนผสมหลักแค่ 3 อย่าง ได้แก่ แป้ง กะทิ และน้ำตาลปี๊บ ซึ่งเป็นวัตถุดิบที่หาได้ง่ายตามท้องถิ่น และมีวิธีการทำขนมที่ได้รับความนิยม ได้แก่ การนึ่งและการต้ม และนี่คือ 4 ขนมไทยโบราณที่หาทานได้ยาก

ทองพลุ

ขนมไทยโบราณที่นิยมใช้ในพิธีมงคลต่าง ๆ เพราะเป็นขนมที่มีชื่อเป็นมงคล โดยคำว่า “ทอง” หมายถึงของที่มีค่า ส่วนคำว่า “พลุ” หมายถึง ความเจริญรุ่งเรือง ลักษณะของทองพลุจะเป็นก้อนกลม คล้ายหยดน้ำ สีเหลืองทอง ด้านในเป็นโพรง และมีผิวเรียบ สามารถใส่ไส้เพิ่มได้ จัดอยู่ในทำเนียบขนมที่มีชื่อเป็นทองเช่นเดียวกับขนมทองเอก ฝอยทอง ทองหยอด ฯลฯ

ฝรั่งเศสเป็นต้นตำรับดั้งเดิมของขนมทองพลุ แต่เดิมก็คือขนมเอแคลร์ที่ใช้วิธีการอบนั่นเอง แต่เพราะความชาญฉลาดของคนไทยโบราณจึงได้ดัดแปลงนำมาทอดเป็นวิธีที่ง่าย รวดเร็วกว่าการอบ

ขนมทองพลุนี้มีวิธีรับประทานด้วยกันหลายแบบ ส่วนมากนิยมรับประทานกับน้ำเชื่อม หรือน้ำผึ้ง บ้างก็คลุกกับน้ำตาลทรายปน เนื่องจากขนมทองพลุเป็นโพรงด้านใน จึงสามารถใส่ไส้ได้ ถ้าเป็นไส้หมูหรือไส้ไก่ก็เป็นทองพลุคาว

ขนมกง

บางคนเรียกว่า “ขนมกงเกวียน” เป็นขนมไทยโบราณที่มีลักษณะเป็นวงกลมและมีเส้นพาดผ่าน คล้ายกับล้อของเกวียน นำไปชุบลงในน้ำแป้งข้าวเหนียวหรือแป้งสาลี และนำลงไปทอดในน้ำมันพืช ซึ่งสื่อความหมายถึงการมีความเป็นอยู่อย่างมีความสุข เปรียบเสมือนให้คู่บ่าวสาวได้ใช้ชีวิตเคียงข้างกัน ด้วยใจคอที่หนักแน่น มีความรักให้กันตลอดไปเหมือนกงล้อเกวียน

ขนมกง ถือเป็นหนึ่งในขนมทั้งห้าชนิดที่มีความสำคัญในการประกอบพิธีกรรมในประเพณีสารทเดือนสิบทางภาคใต้ โดยมุ่งหมายให้เป็นเครื่องประดับของบรรพบุรุษ ในส่วนของภาคกลางใช้ในพิธีมงคล เช่น ไหว้เจ้า หรือพิธีแต่งงาน ถือว่าเพื่อให้คู่บ่าวสาวครองคู่ด้วยกันไปตลอด และมีความหมายถึงการหมุนไปข้างหน้า หรือการก้าวไปข้างหน้า

ทองโปรง

เป็นขนมไทยที่มีมาแต่โบราณหรือเรียกว่า “ขนมหน้านวล” เป็นขนมที่แปลงมาจากขนมโปรตุเกส ครั้งสมัยกรุงศรีอยุธยา จัดเป็นขนมไทยและมีชื่อมงคลเช่นเดียวกับขนมตระกูลทองประเภทอื่น และเป็นอีกหนึ่งขนมที่มีความหมายมงคลเช่นกัน ลักษณะของทองโปรง คือ รูปทรงคล้ายเรือ มีสีเหลืองนวล ลักษณะที่ดีต้องกรอบนอก และด้านในต้องโปรงมีฟองอากาศของน้ำตาลสีเหลืองอมส้ม เมื่อรับประทานใหม่ๆ จะมีน้ำตาลเยิ้มออกมา

ขนมทองโปรงและขนมฝิง ที่ดูละม้ายคล้ายกันแต่เป็นขนมคนละชนิดกัน แต่มีส่วนผสมหลัก ๆ คล้ายกัน คือ ไข่แดง น้ำตาลทราย และแป้ง แตกต่างกันตรงที่ขนมทองโปรงใช้แป้งสาลี แต่ขนมฝิงใช้แป้งมันสำปะหลัง เนื้อขนมจึงออกมาต่างกัน คือ ขนมฝิงจะกรอบ และที่แตกต่างกันอีกอย่างคือขนมหน้านวลไม่ใส่กะทิ แต่ขนมฝิงส่วนผสมมีกะทิด้วย

พระพาย

เป็นขนมโบราณที่เกือบจะหายไปจากสารบบขนมไทยยุคปัจจุบัน เป็นขนมมงคลที่ใช้ในพิธีแต่งงาน ทำโดยใช้แป้งข้าวเหนียววนวดกับน้ำตาลอัมมะลิ ใสสีต่าง ๆ เพื่อหุ้มไส้ที่ประกอบด้วยถั่วเขียวเลาะเปลือกที่บดละเอียด ผสมกับกะทิ และน้ำตาลปั้นเป็นก้อนกลม ๆ เมื่อหุ้มเสร็จแล้วนำมาวางบนใบตองที่ตัดเป็นกลม ๆ เมื่อนึ่งสุกแล้ว พรมด้วยหัวกะทิ

ขนมพระพายใช้ในพิธีแต่งงานเนื่องจากคำว่า “พระพาย” นั้น แปลว่าลม จะนำพาซึ่งความร่มเย็นเป็นสุขให้คู่แต่งงาน และที่ทำจากแป้งข้าวเหนียว เชื่อกันว่าจะทำให้คู่แต่งงานรักกันเหนียวแน่น และใส่ขนมทำจากถั่วกวนซึ่งมีความหวาน จะทำให้คู่แต่งงานรักกันหวานชื่น

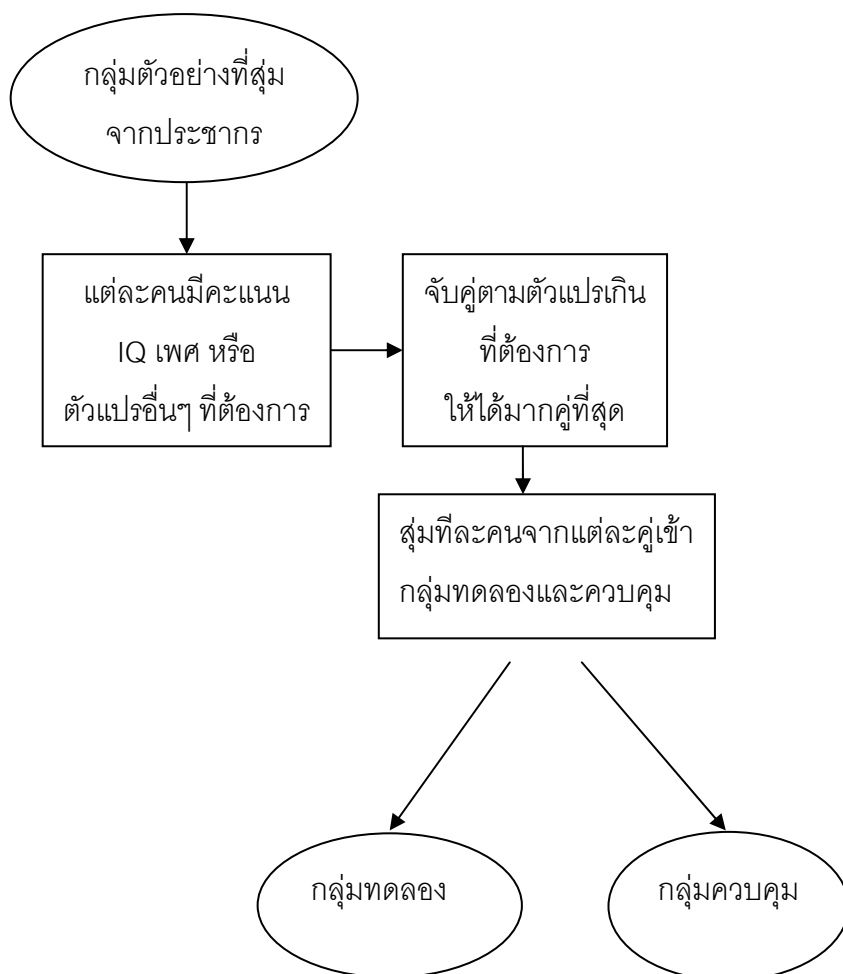
วิธีวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Methodology)

รศ.ดร.วิรัตน์ ธรรมาภรณ์

ความรู้เดิม	กลุ่มชน	
	วิธีทดลอง	วิธีปกติ
กลุ่มอ่อน		
กลุ่มเก่ง		

ภาพที่ 4 แสดงการจับคู่โดยการนำตัวแปรความรู้เดิมเข้าไปในแบบแผนการทดลอง

2.3) การทำให้เท่ากันเป็นรายคน เป็นวิธีที่นำผู้รับการทดลองที่มีลักษณะที่ต้องการควบคุมให้เท่ากันมาจัดเป็นคู่ๆ แล้วสุ่มเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (Precision Control) เช่น นำผู้รับการทดลองที่สุ่มจากประชากรที่มีคะแนนสติปัญญาในระดับเดียวกันมาจัดเป็นคู่ แล้วจึงสุ่มเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จะทำให้ได้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่มีสติปัญญาเท่ากัน ดังแสดงในแผนภาพ

ภาพที่ 5 แสดงการจับคู่โดยวิธีทำให้เท่ากันเป็นรายคน

2.4) การทำให้การแจกแจงเท่ากัน (Frequency Distribution Control) เป็นวิธีที่ทำให้การแจกแจงของตัวแปรเกินที่ต้องการควบคุมในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเท่ากัน โดยหลักสำคัญคือ การทำให้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทั้งสองกลุ่มเท่ากัน และทำให้การแจกแจงความถี่ของทั้งสองกลุ่มมีลักษณะเหมือนกัน

3. การปรับให้สมดุล (Counterbalancing) ใช้วิธีนี้ในกรณีกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียวได้รับการทดลองทุกวิธีหรือได้รับซ้ำ โดยหลักเหตุผลของวิธีนี้ คือ ให้มีกลุ่มทดลองหลายกลุ่ม แต่ละกลุ่มได้รับการจัดกระทำทุกวิธีที่เรียงลำดับแบบหนึ่ง เมื่อพิจารณาทุกกลุ่มแล้วการเรียงลำดับมีความสมดุล เช่น วิธี A จะอยู่ทั้งลำดับที่ 1, 2 และ 3 ถ้ามีการทดลอง 3 วิธี และจัดให้วิธี A อยู่ก่อนวิธี B และวิธี B อยู่ก่อนวิธี A ให้เกิดความสมดุลกัน เป็นต้น สำหรับรายละเอียดจะไม่ขอกล่าวไว้ในหนังสือนี้เพราะมีความซับซ้อนในการทดลอง การวิเคราะห์ข้อมูล และมีโอกาสใช้น้อย

4. การควบคุมความคลาดเคลื่อนจากผู้รับการทดลอง (Subject Effect) ผู้รับการทดลองมีส่วนที่จะทำให้ผลการวิจัยคลาดเคลื่อนได้ถ้าไม่ได้รับการควบคุมที่ดี วิธีควบคุมมีดังนี้

4.1) การปิดบังการทดลอง เป็นวิธีที่ปิดบังไม่ให้ผู้รับการทดลองรู้ว่ากลุ่มใดได้รับเงื่อนไขจริงหรือเงื่อนไขปลอม เช่น ไม่รู้ว่ากลุ่มใดได้รับยาจริงหรือยาปลอม วิธีนี้จะช่วยป้องกันการแสดงออกตามสมมติฐานของผู้รับการทดลองได้ดี รวมทั้งป้องกันความคาดหวังของผู้ทดลองได้อีกด้วย

4.2) ปิดบังเหตุผลของการทดลอง เป็นการให้เหตุผลการทดลอง หรือสมมติฐานการทดลองที่ไม่ถูกต้องหรือตรงกันข้าม เช่น บอกกล่าวว่าการศึกษاثิพลของการทดลองที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่ที่จริงคือเจตคติต่อการเรียน วิธีนี้เหมาะสำหรับการศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรู้ เพราะจะช่วยลดความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากผู้รับการทดลองได้ดี แต่ผู้ทดลองจะต้องหาเหตุผลที่เหมาะสมที่ไม่ขัดต่อจริยธรรม

4.3) การปิดบังไม่ให้รู้ตัว เป็นวิธีที่ทำให้ผู้รับการทดลองไม่รู้ตัวว่ารับการทดลองและได้รับการวัดตัวแปรตาม เช่น การทดลองเสริมแรงนักเรียนด้วยวิธีต่างๆ ในระหว่างการสอนตามปกติแล้วทำการวัดความตั้งใจในการทำการบ้านจากงานที่นักเรียนทำ หรือวัดผลสัมฤทธิ์ วิธีนี้สามารถควบคุมความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากผู้รับการทดลองได้ แต่สามารถใช้ได้กับการทดลองบางเรื่อง

4.4) การวัดตัวแปรตามนอกการทดลอง เป็นการวัดตัวแปรตามนอกการทดลอง เช่น เมื่อทดลองเสร็จแล้วไม่มีการวัดตัวแปรตามทันที แต่ต่อมาอีก 2 วัน จึงทำการวัดตัวแปรตามในช่วงเวลาสอนในห้องเรียน โดยต้องการให้ผู้รับการทดลองคิดว่าไม่เกี่ยวข้องกับการทดลอง

4.5) การควบคุมในกระบวนการทดลอง ผู้ทดลองสามารถตรวจสอบความเข้าใจและการเรียนรู้ของผู้รับการทดลองที่มีต่อกระบวนการทดลอง โดยอาจทำการสัมภาษณ์ การให้พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการทดลองในแง่มุมต่างๆ เป็นระยะๆ หรือเมื่อจบการทดลอง วิธีการนี้จะทำให้ผู้ทดลองได้รับข้อมูลที่จะนำไปทำความเข้าใจกับผู้รับการทดลอง หรือหาวิธีลดความคลาดเคลื่อนที่จะเกิดจากผู้รับการทดลองได้

5. การควบคุมความคลาดเคลื่อนจากผู้ทดลอง (Experimenter Effect) การใช้ผู้ทดลองเพียงคนเดียว หรือใช้ผู้ทดลองที่มีลักษณะทางกายภาพและทางจิตวิทยาที่คล้ายคลึงกัน จะสามารถควบคุมความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากผู้ทดลองได้ส่วนหนึ่ง ส่วนอื่นๆ ที่สำคัญที่ควรทำการควบคุมมีดังนี้

5.1) ควบคุมความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากการบันทึกข้อมูล สามารถทำได้โดยการใช้เครื่องมือช่วย เช่น การบันทึกเสียง การบันทึกวิดีโอ หรือใช้ผู้บันทึกการสังเกตหลายคน เช่น ถ่ายวิดีโอปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่มในขณะที่มีการแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม เป็นต้น

5.2) การปิดบังการทดลอง การปิดบังไม่ให้ผู้ทดลองรู้ว่ากลุ่มใดได้รับการจัดกระทำแบบใด เพื่อต้องการลดความคาดหวังของผู้ทดลอง ถือว่าการปิดบังเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการลดความคาดหวัง แต่ไม่สามารถใช้ได้กับการทดลองเกี่ยวกับการเรียนการสอนโดยทั่วไป

5.3) การปิดบังการทดลองบางส่วน เป็นการปิดบังผู้ทดลองให้มากที่สุดตามขั้นตอนของการทดลอง อาจปิดบังการตรวจผลงานจากการทดลอง โดยไม่ให้ผู้ทดลองรู้ว่าเป็นของกลุ่มควบคุมหรือกลุ่มทดลอง เป็นต้น

5.4) การใช้ระบบอัตโนมัติ คือ การใช้วิธีการดำเนินการทดลอง โดยผู้รับการทดลองกับผู้ทดลองไม่มีปฏิสัมพันธ์กัน อาจใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ทำงานทุกอย่างตั้งแต่เริ่มการทดลองจนถึงสิ้นสุดการทดลอง เช่น ให้ผู้รับการทดลองทำตามคำชี้แจงในคอมพิวเตอร์ทุกอย่างจนถึงสิ้นสุดการทดลอง แล้วทำการสอบเพื่อวัดอิทธิพลของนวัตกรรมที่ออกแบบไว้ในคอมพิวเตอร์ด้วยเช่นกัน วิธีดังกล่าวจะสามารถควบคุมความคาดหวังของผู้ทดลองได้เป็นอย่างดี รวมทั้งลดความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากลักษณะของผู้ทดลองได้ดีอีกด้วย

แบบแผนการทดลองคืออะไร มีกี่ชนิด อะไรบ้าง

แบบแผนการทดลอง (Experimental Design) คือ แผนการดำเนินงานเพื่อตอบปัญหาการวิจัย ซึ่งระบุถึงวิธีเก็บรวบรวมข้อมูลว่าจะมีการทดสอบก่อนการทดลอง จะมีกลุ่มควบคุม จะมีการสุ่มเข้ากลุ่มหรือไม่ และอาจมีการควบคุมตัวแปรเกินในการทดลองอยู่ด้วย แบบแผนการทดลองจะต้องมีแบบแผนทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย ซึ่งให้เห็นข้อสรุปจากการวิเคราะห์และสามารถควบคุมตัวแปรเกินที่สำคัญได้ แบบแผนการทดลองมี 3 ชนิด คือ

1. แบบแผนการทดลองแบบไม่ถูกต้อง (Faulty Research Design) เป็นแบบแผนที่ไม่สามารถสรุปผลในเชิงสาเหตุและผลได้ ผู้วิจัยจะต้องเลือกใช้ในสถานการณ์ที่เหมาะสม โดยผู้วิจัยควรเลือกใช้แบบแผนวิจัยแบบอื่นก่อนแบบแผนชนิดนี้

2. แบบแผนการทดลองแบบแท้ (True Research Design) เป็นแบบแผนที่สามารถตอบคำถามในเชิงสาเหตุและผลได้ และสามารถควบคุมตัวแปรเกินที่สำคัญได้

3. แบบแผนการทดลองแบบกึ่งทดลอง (Quasi Research Design) เป็นแบบแผนการทดลองที่สามารถตอบคำถามวิจัยในเชิงสาเหตุและผลได้ แต่ไม่สามารถควบคุมตัวแปรเกินที่สำคัญได้ทั่วถึง

แบบแผนที่ไม่ถูกต้องมีกี่แบบ ใช้กับปัญหาวิจัยลักษณะใด

แบบแผนการทดลองแบบไม่ถูกต้อง (Faulty Research Design) มี 3 แบบดังนี้

1. แบบแผนที่มีกลุ่มเดียว มีการทดสอบหลังการทดลอง (One - Group Posttest - only Design) เป็นการทดลองโดยใช้กลุ่มเดียวแล้วทำการทดสอบเมื่อทดลองเสร็จ ดังภาพข้างล่าง

กลุ่ม	เงื่อนไขการทดลอง	ทดสอบหลัง
กลุ่มทดลอง	X	Y

ภาพที่ 6 แสดงแบบแผนที่มีกลุ่มเดียว มีการทดสอบหลังการทดลอง

ผลการทดสอบหลังการทดลองอาจไม่ใช่ผลที่เกิดจากการทดลองก็ได้ ดังนั้นการนำแบบแผนการทดลองนี้ไปใช้ควรจะต้องพิจารณาใช้กับสถานการณ์ที่เหมาะสม เช่น

— ต้องการทดลองว่านวัตกรรมการสอนที่คิดขึ้นส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นที่น่าสนใจหรือไม่ โดยผู้เรียนจะต้องได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ขึ้นไป สถานการณ์ประกอบการพิจารณา คือ ผู้ทดลองรู้ว่าผู้เรียนไม่มีความรู้ในเรื่องที่ทดลองมาก่อน หรืออาจมีพื้นฐานบ้าง

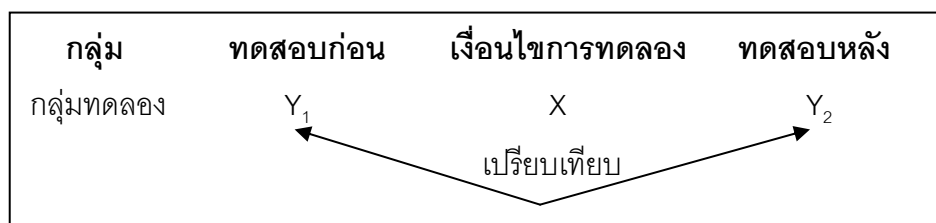
— ต้องการหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยรู้ก่อนว่าผู้รับการทดลองไม่มีความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาในการทดลองมาก่อนหรือยังไม่เคยเรียนมาก่อน

อย่างไรก็ตามการทดลองที่ใช้เวลานาน อาจมีตัวแปรเกินที่เป็นอุปสรรคหรือเหตุการณ์ระหว่างการทดลองที่จะส่งผลต่อตัวแปรตามได้

2. แบบแผนที่มีกลุ่มเดียวที่มีการทดสอบก่อนและหลัง (One - Group Pretest - Posttest Design) เป็นแบบแผนที่ใช้กลุ่มเดียวทำการทดลอง โดยมีการทดสอบก่อนและทดสอบหลังการทดลอง เป็นแบบแผนที่แสดงให้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงหรือความก้าวหน้า ซึ่งเหมาะสำหรับการทดลอง

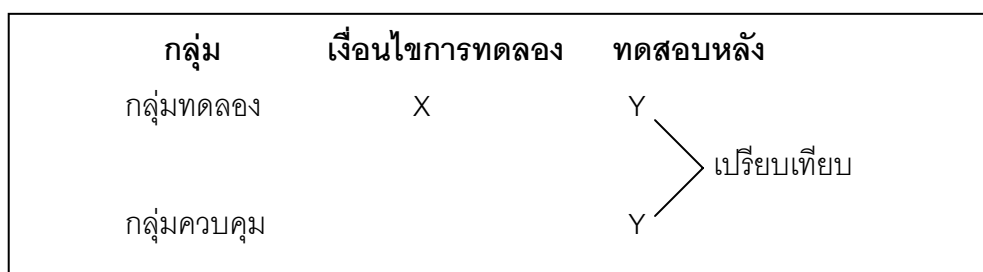

เกี่ยวกับการสอน การใช้นวัตกรรมการสอน หรือการพัฒนาผลิตภัณฑทางการเรียนการสอน อย่างไรก็ตาม การทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนสอบก่อนกับคะแนนสอบหลังการทดลอง ในการทดลองเกี่ยวกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ยังไม่สามารถสรุปได้ว่าวิธีสอนนั้นดี เพราะโดยทั่วไปแล้วไม่ว่าการสอนด้วยวิธีใด คะแนนหลังการทดลองก็สูงกว่าคะแนนก่อนการทดลอง ถ้าหากคำตอบได้ว่าคะแนนสอบหลังสูงกว่า คะแนนสอบก่อนมากเพียงใดตามที่กำหนด จึงจะสามารถบอกได้ว่าวิธีสอนนั้นมีประสิทธิภาพ ถ้าใช้แบบแผนนี้ ในกรณีที่ตัวแปรตามเป็น เจตคติ แรงจูงใจ หรือทักษะ จะเหมาะสมกว่าตัวแปรตามที่เป็นผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนเพราะมีเนื้อหาระสำหรับการเรียนการสอน ลักษณะของแบบแผนแสดงในภาพข้างล่าง

ภาพที่ 7 แสดงแบบแผนที่มีกลุ่มเดียว มีการทดสอบก่อนและหลัง

3. แบบแผนที่มีกลุ่มควบคุมและมีการทดสอบหลังอย่างเดียว (Nonequivalent Control - Group Posttest - Only Design) เป็นแบบแผนที่มีกลุ่มควบคุมและมีการทดสอบหลังการทดลอง แล้วนำผลการทดสอบมาเปรียบเทียบกัน โดยที่ทั้งสองกลุ่มมีลักษณะต่างๆ ไม่เท่ากันเมื่อเริ่มการทดลอง ทำให้การสรุปว่าเงื่อนไขการทดลองของกลุ่มใดส่งผลต่อตัวแปรตามมากกว่าย่อมไม่สมเหตุสมผล ดังนั้นผู้ทดลองจะต้องเลือกกลุ่มที่มีลักษณะที่สำคัญใกล้เคียงกัน เช่น เลือกกลุ่มที่มีความสามารถทางคณิตศาสตร์ใกล้เคียงกันในการทดลองสอนคณิตศาสตร์ ลักษณะของแบบแผนแสดงในแผนภาพข้างล่าง

ภาพที่ 8 แสดงแบบแผนที่มีกลุ่มควบคุมและมีการทดสอบหลังอย่างเดียว

การพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบสุระพี ๕ ขั้น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนนิคมศิลปอนุสรณ์ ปีการศึกษา ๒๕๕๙

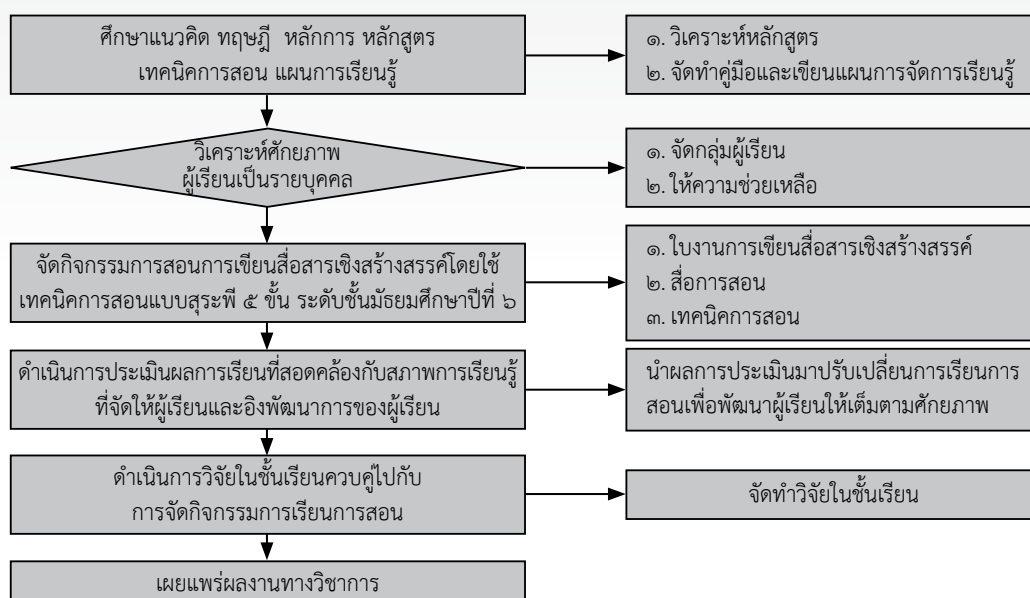
โรงเรียนนิคมศิลปอนุสรณ์ เลขที่ ๒๙๐ ตำบลท่าโรง
อำเภอเวียงชัยบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ รหัสไปรษณีย์ ๖๗๑๓๐

ปรากฏการณ์ที่สำคัญ

การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนนิคมศิลปอนุสรณ์ ที่ผ่านมา พบว่านักเรียนยังประสบปัญหาการเขียนสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ นักเรียนไม่มีความรู้ความเข้าใจในทักษะการเขียนสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งพฤติกรรม การเรียนที่เกิดขึ้นถือเป็นปัญหาต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ทำให้นักเรียนขาดทักษะในการเขียน สื่อสารเชิงสร้างสรรค์ที่ถูกต้อง ขาดทักษะกระบวนการคิดซึ่งส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ด้านการเขียนสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ยังอยู่ในระดับต่ำ ครูจำเป็นต้องจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง

พลิกผันมาสรรค์สร้าง

กระบวนการจัดการเรียนการสอนการเขียนสื่อสารเชิงสร้างสรรค์โดยใช้เทคนิคการสอนแบบสุระพี ๕ ขั้น ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ สรุปได้ดังแผนภูมิ

เทคนิคการสอนแบบสุระพี ๕ ขั้น หมายถึง เทคนิคการสอนที่มุ่งส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการเขียน วิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ ในลักษณะความเรียงเชิงวิชาการ มีความรัก มีเจตคติที่ดีต่อการเขียน สามารถสร้างองค์ความรู้ในการเขียนด้วยตนเอง มีอิสระในการคิดอย่างสร้างสรรค์ สามารถเขียนสื่อสารและนำเสนอในเรื่องที่ตนเองชอบ และสนใจ มีความรู้ในเนื้อหาที่เขียนเป็นอย่างดี สามารถเชื่อมโยงเนื้อหาที่ตนเองเขียนอย่างเป็นขั้นตอน ใช้ความคิดสนับสนุนหรือโต้แย้งในเนื้อหาอย่างอิสระ และมีเหตุผล ทั้งนี้ สามารถเขียนเรื่องแปลกใหม่ โดยใช้ความคิดในการเขียนอย่างสร้างสรรค์

แนวทางในการพัฒนาเทคนิคการสอนแบบสุระพี ๕ ขั้น

๑. ดำเนินการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนา และนักเรียนมีส่วนร่วม ในการจัดการเรียนการสอน และฝึกฝนด้วยตนเองตามกฎการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ (Thorndike) เกี่ยวกับการฝึกหัด ซึ่งสอดคล้องกับการทดลองของวัตสัน (Watson) นั่นคือ สิ่งใดก็ตามที่ได้รับการฝึกหรือ กระทำบ่อย ๆ ย่อมทำให้ผู้ฝึกคล่องแคล่วสามารถทำได้ดี

๒. ยึดถือความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นสำคัญ คำนึงว่านักเรียนแต่ละคนมีความรู้ ความถนัด ความสามารถและความสนใจที่แตกต่างกัน การสร้างรูปแบบการสอนได้พิจารณาถึงความเหมาะสม ไม่ยากหรือง่ายเกินไป

๓. การจัดกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบสุระพี ๕ ขั้น ควบคู่ไปกับการวิจัย ในชั้นเรียน

นอกจากนี้มีแนวคิดทฤษฎีรองรับอย่างสมเหตุสมผล ได้แก่ ทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ (Thorndike) ทฤษฎีการเรียนรู้ของ บี เอฟ สกินเนอร์ (B.F. Skinner) และพาลอฟ (Pavlov) ระบุความเป็นไป และนวัตกรรมมีความสอดคล้องตามแนวคิดทฤษฎีที่ระบุ

เทคนิคการสอนแบบสุระพี ๕ ขั้น ประกอบด้วย ๕ ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ ๑ ขั้นเตรียมความพร้อม แบ่งได้เป็น ๓ ส่วน

๑.๑ ครู ศึกษาหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ตัวชี้วัด สำร็จสื่อ อุปกรณ์ การสอน เอกสารประกอบการสอน คู่มือครู ใบความรู้ ใบกิจกรรม เตรียมข้อมูลแหล่งเรียนรู้ แหล่งศึกษาค้นคว้า เช่นห้องสมุด ห้องอินเทอร์เน็ต วางแผนการศึกษาและการเรียนรู้ในการจัดการเรียนการสอน เตรียมการวัดผลประเมินผลการเขียนความเรียงขั้นสูงตามหลักเกณฑ์ที่ตั้งไว้

๑.๒ นักเรียน ศึกษาผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ตัวชี้วัด ธรรมชาติวิชา การวัดผลประเมินผล การวางแผนการเรียน แล้วจึงทดสอบก่อนเรียน

๑.๓ บรรยากาศสิ่งแวดล้อมในห้องเรียน ครูและนักเรียนร่วมจัดห้องเรียนให้มีบรรยากาศที่ดี น่าเรียน เพื่อจะดำเนินการจัดการเรียนการสอนร่วมกัน โดยให้นักเรียนทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ในห้องเรียน

ขั้นที่ ๒ ขั้นสร้างความสนใจ เป็นขั้นกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจ เช่น เล่าเรื่องจากประสบการณ์อ่านบทกวี รูปภาพ (น้ำท่วม ไฟไหม้ เศรษฐกิจพอเพียง) หรือนำผลงานที่ผู้อื่นเขียนแล้วประสบความสำเร็จให้นักเรียนได้ดู ได้อ่าน เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจ อยากจะเขียนสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ เนื้อหา นอกจากนี้ครูจะต้องแนะนำแหล่งเรียนรู้ แหล่งศึกษาค้นคว้าข้อมูล ในการเขียนสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ ให้นักเรียนด้วย

ขั้นที่ ๓ กิจกรรมการเขียน แบ่งได้เป็น ๓ ส่วน

๓.๑ ขั้นเตรียมครุร่วมกับนักเรียนวางแผนการทำงานของนักเรียน ตั้งแต่ ๑) การให้นักเรียนกำหนดชื่อเรื่องที่ตนเองสนใจจะเขียน ๒) นักเรียนกำหนดโครงร่างของการเขียนสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ ๓) นักเรียนนำโครงร่างเสนอครูผู้สอนเพื่อปรึกษา ๔) นักเรียนค้นคว้าข้อมูลเรื่องที่ตนเองเลือกที่จะเขียน ตามการเขียนโครงร่างไว้

๓.๒ ขั้นเขียน นักเรียนเขียนสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ ตามโครงร่างเนื้อหาที่วางไว้ และผ่านการตรวจผ่านการให้คำแนะนำจากครูผู้สอนหรือครูที่ปรึกษาแล้ว ทั้งนี้ ครูผู้สอนต้องสร้างความตระหนักให้นักเรียนถึงหลักเกณฑ์การเขียนสื่อสารเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทย เพื่อที่นักเรียนจะได้เข้าใจและสามารถเขียนตามหลักวิชาการได้อย่างถูกต้อง

๓.๓ ขั้นพัฒนา นักเรียนนำเนื้อหาการเขียนสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ ฉบับร่างในเรื่องที่ตนเองเขียนไปพบครูผู้สอนหรือครูที่ปรึกษา เพื่อปรึกษาหารือและนำไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของครูผู้สอน และ นำไปเขียนในฉบับจริง เพื่อจัดทำเป็นรูปเล่มที่สมบูรณ์ต่อไป

ขั้นที่ ๔ ประเมินผล ครูประเมินตามสภาพจริงแบ่งเป็น ๒ ส่วน ดังนี้

การประเมินส่วนที่ ๑ ประเมินจากการค้นคว้า ได้แก่ การสังเกต การสัมภาษณ์

การประเมินส่วนที่ ๒ เป็นการประเมิน และวัดผลจากการปฏิบัติการเขียนสื่อสารเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทย โดยนำเกณฑ์แบบ Rubric มาใช้ในการประเมิน ตั้งแต่การเขียนบทคัดย่อ จนถึงการเขียนองค์ประกอบของการเขียนสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ทั้งหมด และทดสอบหลังเรียน

ขั้นที่ ๕ ขึ้นชมผลงาน

ครูนำผลงานของนักเรียนที่มีผลงานการเขียนสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ ที่ถูกต้องตามหลักวิชาการจากทุกชั้นเรียนมาขึ้นชม และเผยแพร่ผลงาน เพื่อเป็นตัวอย่างในการเขียนสื่อสารเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทยต่อไป

ผลงานที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงาน

๑) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ สูงขึ้น

๒) นักเรียนสามารถใช้ความรู้ความสามารถด้านทักษะการเขียนเชิงวิชาการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยเกินร้อยละ ๘๐ ของจำนวนนักเรียน และมีผลการสอบ O-NET มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยในระดับจังหวัด และระดับประเทศ

๓) นักเรียนประสบความสำเร็จได้รับรางวัลจากการแข่งขันทักษะทางวิชาการในทุกระดับ ทั้งในระดับเขตพื้นที่การศึกษา ระดับจังหวัด ระดับภาคเหนือ และระดับประเทศ

๔) นักเรียนมีความสุขในการเรียน มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาไทยและมีความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบสุระพี ๕ ขั้น

๕) ผู้บริหารและเพื่อนครูชื่นชมกับการที่ข้าพเจ้าได้คิดค้นรูปแบบการสอนแบบสุระพี ๕ ขั้น เพื่อมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน

๖) ชุมชนส่งบุตรหลานเข้ามาศึกษาต่อในสถานศึกษาส่งผลให้โรงเรียนเป็นโรงเรียนยอดนิยม

แบบอย่างทีภาคภูมิ

๑) รางวัลผลงานครูเหรียญทอง ชนะเลิศ ในการแข่งขันผลงานครูและการแข่งขันทักษะนักเรียน โรงเรียนมาตรฐานสากล

๒) รางวัล ทรงคุณค่า สพฐ. (OBEC AWARDS) เหรียญทอง ระดับชาติ ประจำปี ๒๕๕๖ จากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

๓) รางวัล โรงเรียนมีการพัฒนารูปแบบวิธีการสอนภาษาไทยที่ประสบผลสำเร็จ ประจำปี ๒๕๕๔ จากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในโครงการรักษ์ภาษาไทย เพื่อร่วมเฉลิมพระเกียรติเนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนพรรษา ๗ รอบ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ และเนื่องในโอกาสวันภาษาไทยแห่งชาติ ปีการศึกษา ๒๕๕๔ จากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน วันที่ ๒๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

๔) ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติเป็นผู้ใช้ภาษาไทยดีเด่น พุทธศักราช ๒๕๕๙ จากกรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม

๕) ได้รับรางวัลครูผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญและมีเทคนิคการสอนที่ยอดเยี่ยม ระดับชั้น ม. ๔ – ๖ ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ จากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

๖) ได้รับคัดเลือกเป็นข้าราชการพลเรือนดีเด่น ประจำปี ๒๕๕๙ เข้ารับเกียรติบัตร จากผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบูรณ์ ในวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ณ หอประชุมศูนย์ราชการจังหวัดเพชรบูรณ์

๗) รับรางวัลเหรียญทองจาก การประกวดสื่อนวัตกรรมระดับชาติ จากกระทรวงศึกษาธิการ

๘) รางวัลยกย่องเป็น ครูภาษาไทยดีเด่น เพื่อรับรางวัลเข็มเชิดชูเกียรติจารึกพระนามาภิไธยย่อ สธ ปี ๒๕๕๙ จากสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา วันครู ๑๖ มกราคม ๒๕๖๐

รูปแบบการพัฒนากระบวนการคิดในการทำงาน บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

โรงเรียนปิ่นสร้อยแยลส์วิทยาลัย ๑๑๗ ถนนแก้ววรัญ ตำบลวัดเกต
อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ รหัสไปรษณีย์ ๕๐๐๐๐

ปรากฏการณ์ที่สำคัญ

โรงเรียนปิ่นสร้อยแยลส์วิทยาลัย ได้รับการคัดเลือกเป็น “สถานศึกษาพอเพียง” ในฐานะที่เป็นโรงเรียนนำร่องการขับเคลื่อนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รวมทั้งเป็นแบบอย่างในการบริหารจัดการและการจัดกระบวนการเรียนการสอนตามหลักของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นรุ่นแรกของกระทรวงศึกษาธิการ และในปีการศึกษา ๒๕๕๔ ได้รับคัดเลือกจากมูลนิธิสยามกัมมาจล และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ให้เป็น “ศูนย์การเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจด้านการศึกษา”

สภาพปัญหาก่อนการพัฒนา

ปัญหาที่เกิดจากการจัดการเรียนการสอน

โรงเรียนพบว่านอกเหนือจากการที่นักเรียนส่วนหนึ่งขาดความสามารถในการคิดระดับสูงแล้ว นักเรียนยังขาดกระบวนการคิดในการทำงานอย่างเป็นระบบ ซึ่งเมื่อครูมอบหมายงานให้นักเรียนไปปฏิบัติพบว่า มีนักเรียนส่วนหนึ่งไม่ทราบว่าจะเริ่มต้นอย่างไร และไม่ชัดเจนว่าจะต้องทำอะไรบ้าง รวมถึงขาดการวางแผนที่ดี ขาดความรอบคอบ ทำให้ผลงานของนักเรียนที่ออกมาไม่ค่อยดีเท่าที่ควร กระบวนการทำงานของนักเรียนพบปัญหามากมาย เมื่อนักเรียนลงมือปฏิบัติงาน ยังขาดการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเข้ามาใช้ ส่วนมากจะทำงานต่าง ๆ ไปตามวิธีการที่เคยปฏิบัติมา และเมื่อครูซักถามเกี่ยวกับการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเข้ามาใช้ นักเรียนก็จะพยายามเชื่อมโยงสิ่งที่นักเรียนคิดหรือปฏิบัติให้เข้ากับหลักคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งพบว่าเข้ากันได้บ้างไม่ได้บ้าง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าหลักคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกลายเป็นเรื่องที่ตามมา เมื่อนักเรียนไม่ได้ใช้หลักคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการคิดหรือการทำงานต่าง ๆ ตั้งแต่ต้น การพัฒนาอุปนิสัยพอเพียงให้กับนักเรียนก็จะกลายเป็นเรื่องยาก ทั้งนี้ในเรื่องของกระบวนการคิดมักจะเป็นเรื่องของการวิเคราะห์ การวางแผน การพิจารณา การเลือกสรร และการตัดสินใจอย่างมีเหตุผลที่ดีในทุกเรื่องโดยเฉพาะการให้เหตุผลที่เหมาะสมกับสิ่งที่จะเลือกทำ **นั่นคือพอประมาณและมีเหตุผล**

ปัญหาที่เกิดจากกระบวนการทำงานของนักเรียน

การที่นักเรียนไม่ได้ใช้หลักคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาตั้งแต่ต้น จะทำให้เกิดปัญหามากมายในการทำงานของนักเรียน ซึ่งได้แก่ การวางแผนการทำงานที่ไม่เหมาะสม การจัดการเวลาที่ไม่เหมาะสม การใช้วัสดุอุปกรณ์ที่ไม่เหมาะสม การใช้เครื่องมือในการทำงานที่ไม่เหมาะสม การเลือกใช้วิธีการทำงานที่ไม่เหมาะสม ฯลฯ รวมถึงการขาดความรู้ที่ชัดเจนในสิ่งที่ต้องกระทำ เหล่านี้ล้วนทำให้เกิดปัญหาในการทำงานของนักเรียน **เหล่านี้คือการขาดภูมิคุ้มกันที่ดี** นั่นเอง โดยเฉพาะการขาด

ความรู้ที่ถูกต้องจะทำให้นักเรียนทำงานออกมาผิด ๆ ซึ่งถ้าครูผู้สอนตรวจไม่พบ ก็จะติดตัวนักเรียนไป ที่สำคัญอีกเรื่องคือ คุณธรรม เป็นสิ่งที่คอยกำกับทั้งความคิดและการกระทำของผู้เรียนไปตลอดตั้งแต่ต้นจนจบ นั่นคือ นอกจากที่ผู้เรียนจะต้องคิดถึงความเหมาะสมแล้ว ยังต้องคิดถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นทั้งกับตนเองและผู้อื่นและต้องคิดให้มาก ๆ เข้าไว้

ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการนำเสนองานของนักเรียน

การจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมา เมื่อนักเรียนทำงานเสร็จแล้ว ครูผู้สอนมักจะให้นักเรียนได้นำเสนองานของตนเองหรือกลุ่ม เพื่อแบ่งปันประสบการณ์ให้กับเพื่อน หรือเป็นการประเมิน ตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในงานที่ทำหรือไม่ ได้ลงมือทำงานนั้นจริงหรือไม่ โดยขึ้นอยู่กับเป้าหมายของครูที่กำหนดให้นักเรียนทำกิจกรรมนั้น ๆ ซึ่งพบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ขาดทักษะในการนำเสนองานที่ดี บางครั้งถึงแม้ว่าจะสามารถพูดสื่อสารได้ดี แต่ก็ยังขาดวิธีการที่เหมาะสมในการนำเสนอผลงานของตนเองให้ผู้อื่นเข้าใจได้อย่างชัดเจนเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจในเนื้อหาเรื่องราวที่ต้องการสื่อได้ตรงตามความต้องการของผู้นำเสนอ บางครั้งพูดวกไปวนมาจับต้นชนปลายไม่ถูก บางครั้งพูดในประเด็นสำคัญไม่ครบถ้วน หรือใช้สื่อไม่เหมาะสม ไม่เข้ากับบริบท ที่สำคัญอย่างยิ่งคือ ไม่สะท้อนว่าผลงานนั้นมาจากกระบวนการคิดในการทำงานบนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ปัญหาที่เกิดจากการดำเนินงาน/โครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ

โรงเรียนได้นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเข้ามาใช้ในการขับเคลื่อนงานต่าง ๆ ของโรงเรียน โดยกำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการของโรงเรียนได้นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเข้ามาใช้ในการดำเนินงานมาตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๖ ถึงแม้จะมีการระบุว่ามีการนำหลักคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเข้ามาใช้ แต่ในกระบวนการทำงานยังขาดร่องรอยที่สะท้อนให้เห็นถึงการนำหลักคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในขั้นตอนต่าง ๆ และในผลของการดำเนินงาน การใช้หลักคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงยังเป็นเพียงเรื่องที่ใช้กล่าวอ้างถึง แต่ไม่ได้นำมาปฏิบัติให้เกิดผลอย่างจริงจังจนปรากฏร่องรอยให้เห็นชัดเจน

โดยสรุป ปัญหาที่พบ คือ ถึงแม้จะมีนโยบายที่ชัดเจน แต่วิธีการนำไปปฏิบัติให้เกิดผลยังขาดความชัดเจน ยังขาดการนำหลักคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้อย่างจริงจัง และไม่ได้นำมาใช้ตั้งแต่ต้นทาง ผลที่ปรากฏไม่สะท้อนให้เห็นถึงการนำหลักคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ให้เห็นอย่างชัดเจนเพียงพอที่จะระบุว่า หลักคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงได้เกิดขึ้นในตัวของผู้ปฏิบัติ เป็นครูหรือนักเรียน

พลิกผันมาสรรค์สร้าง

การออกแบบนวัตกรรมเพื่อการพัฒนา

รูปแบบการพัฒนากระบวนการคิดในการทำงานบนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนปิ่นสร้อยแยลส์วิทยาลัย สร้างขึ้นจากการผสมผสานแนวคิดและหลักการต่าง ๆ ได้แก่

๑. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นแนวคิดหลักที่นำมาใช้ในการพัฒนารูปแบบ ประกอบด้วย ๒ เงื่อนไข ได้แก่ ความรู้ และคุณธรรม ๓ ห่วง ได้แก่ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล มีระบบภูมิคุ้มกันที่ดีในตนเอง และ ๔ มิติ ได้แก่ เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม

หนึ่งโรงเรียน หนึ่งนวัตกรรม

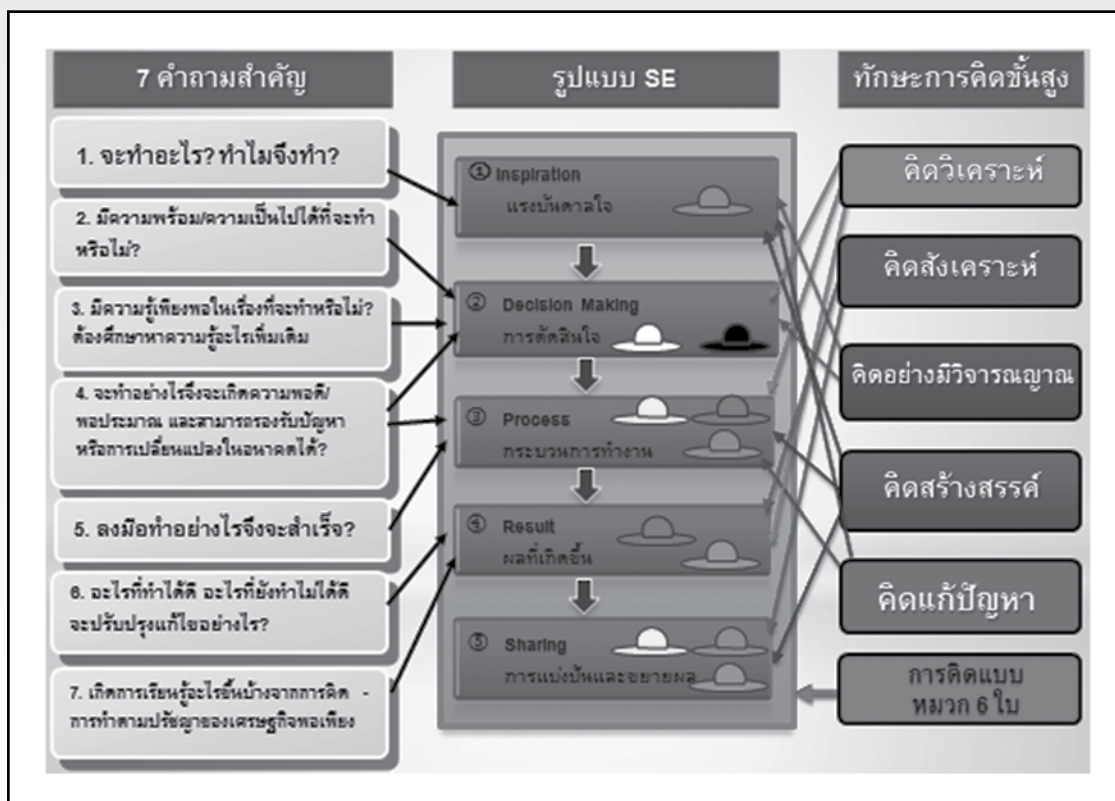
วงศ์ครูสภา ประจำปี ๒๕๖๐

๒. ทักษะการคิดระดับสูง เป็นความสามารถในการคิดบนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ประกอบด้วย การคิด ๖ อย่าง ได้แก่ การคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดสร้างสรรค์ การคิดแก้ปัญหา และการคิดแบบหมวก ๖ ใบ

๓. บัณฑิต ๕ ชั้น เป็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ใช้ในโรงเรียนมาตรฐานสากล แบ่งออกเป็น ๓ สาระการเรียนรู้ ได้แก่ ๑) IS1 – การศึกษาค้นคว้าและสร้างองค์ความรู้ (Research and Knowledge Formation) ๒) IS2 - การสื่อสารและการนำเสนอ (Communication and Presentation) และ ๓) IS3 – การนำองค์ความรู้ไปใช้บริการสังคม (Social Service Activity)

๔. คำถามสำคัญในการส่งเสริมการคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ของรองศาสตราจารย์ ดร.ทศนา เขมมณี โดยเป็น ๗ คำถามที่ให้ครูนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อทดสอบวิถีพอเพียง

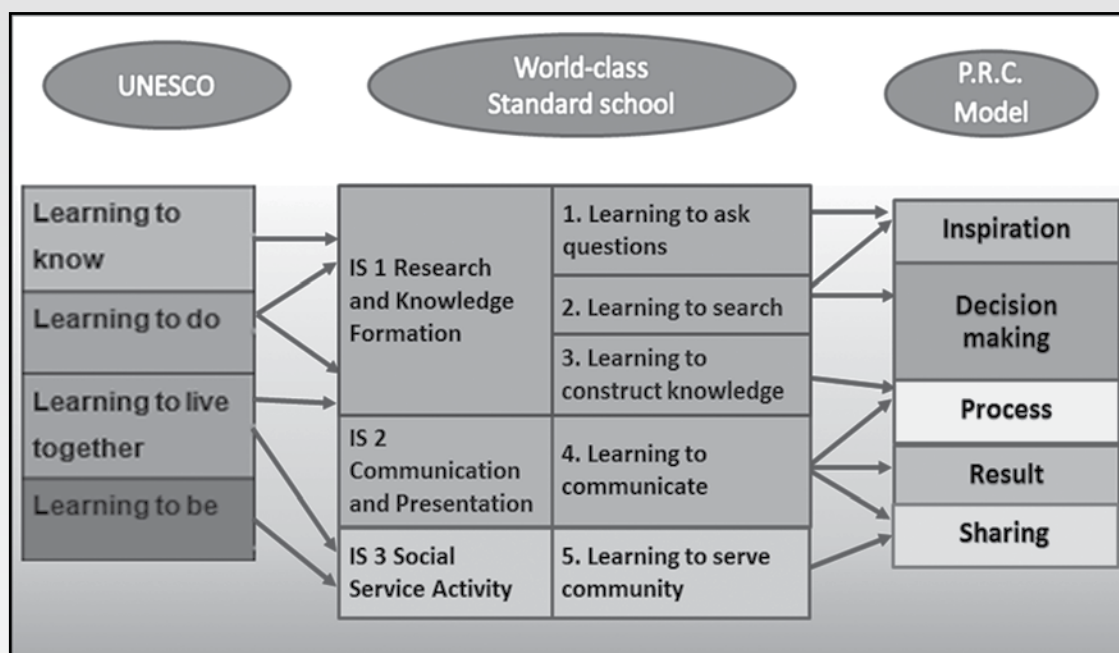
๕. ทักษะการสื่อสาร เป็นความสามารถในการพูดเพื่อนำเสนอผลงานซึ่งมาจากการค้นคว้าและปฏิบัติจริงของนักเรียนตามขั้นตอนรูปแบบฯ ในการสื่อสารความรู้-ความคิดของตนเองและผู้อื่นผ่านการนำเสนองานบนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

แผนภูมิการบูรณาการและความสัมพันธ์ของการใช้ ๗ คำถามสำคัญเพื่อพัฒนาระบวนการคิดกับการคิดขั้นสูง กับขั้นตอนของรูปแบบการพัฒนากระบวนการคิดในการทำงานบนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

จากการศึกษาวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชื่อมโยง แนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ เพื่อนำมาผสมผสาน บูรณาการ ประยุกต์ใช้กับขั้นตอนต่าง ๆ ของรูปแบบ และเพื่อให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับแนวทางการจัดการศึกษาในยุคปัจจุบัน จึงมีการวิเคราะห์จุดมุ่งหมายการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ ของยูเนสโก (UNESCO) และกระบวนการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนมาตรฐานสากล (World-Class Standard School) เข้าไปด้วย ดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ ของยูเนสโก (UNESCO) และการจัดการเรียนการสอน ในโรงเรียนมาตรฐานสากล (บัณฑิตการเรียนรู้ ๕ ขั้น) กับขั้นตอนของรูปแบบการพัฒนากระบวนการคิด ในการนำเสนอผลงานบนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

คณะทำงานจึงได้กำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างนวัตกรรม “รูปแบบการพัฒนากระบวนการคิด ในการทำงานบนพื้นฐานของหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ซึ่งประกอบด้วย ๕ ขั้นตอนคือ ขั้นที่ ๑ สร้างแรงบันดาลใจ (Inspiration) ขั้นที่ ๒ การตัดสินใจ (Decision Making) ขั้นที่ ๓ กระบวนการทำงาน (Process) ขั้นที่ ๔ ผลที่เกิดขึ้น (Result) และขั้นที่ ๕ การแบ่งปันและขยายผล (Sharing)

องค์ความรู้ที่ได้จากการพัฒนา สรุปได้ดังนี้

๑) เริ่มจากแรงบันดาลใจ เราตระหนักว่าการเปลี่ยนแปลงควรเกิดขึ้นจากภายในของผู้เรียนเป็นสำคัญ เพราะเขาจะทำสิ่งนั้น ๆ ได้ดี เป็นผลงานที่มีคุณภาพ และสามารถต่อยอดความรู้ได้เอง เกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข สอดคล้องกับที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒)

๒) เน้นนักเรียน “หลักคิด” มากกว่าท่องจำ จากการดำเนินงานพบว่าในการทำกิจกรรม ทำไมจึงไม่เกิดผลที่ตัวนักเรียน จบลึงที่กิจกรรมแต่นักเรียนไม่สามารถนำไปใช้ได้ จึงคิดว่าจะต้องทำให้เกิดกับตัวนักเรียน ทั้งหมดกว่า ๖,๐๐๐ คน ให้ได้ เมื่อพบทวนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างลึกซึ้งมากขึ้นพบว่า เป็น “หลักคิด” โดยคิดว่าถ้าเป็นการจัดกิจกรรมให้กับนักเรียนทั้งหมดผ่าน “การคิด” ที่เป็นเหตุเป็นผล หลักคิดที่ได้นำจะยั่งยืน ดังนั้น จึงควรใช้กิจกรรมเป็นตัวตั้ง สำหรับกระบวนการจะใช้กระบวนการ ๒ เงื่อนไข ๓ ห่วง และ ๔ มิติ เมื่อเห็นภาพชัดเจนก็ลงสู่การปฏิบัติไปประยุกต์ใช้กับทุกกิจกรรม ซึ่งหลังจากการทำวิจัยในหัวข้อ SMART Model แล้วเห็นว่า ควรนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้เป็นกระบวนการจัดการทางด้านความคิด แล้วนำเอาหลักคิดนี้มาสร้างเป็นกระบวนการในการจัดการเรียนรู้ที่จะทำให้เกิดความพอเพียงต่อไป

๓) เน้นการให้นักเรียนรู้จักตนเอง วิเคราะห์ตนเอง ดังนั้น ต้องให้นักเรียนได้รู้จักตนเอง วิเคราะห์ตนเองได้ว่าอะไรที่ควรทำ อะไรที่ไม่ควรทำ มีอะไรที่ทำได้ มีอะไรที่ทำได้ ถ้าอยากจะทำสิ่งนั้นต้องปรับเปลี่ยนตนเองอย่างไร และพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง การดำรงตนด้วยความไม่ประมาท ไม่ทำให้ตัวเองและผู้อื่นเดือดร้อน หลักการที่ใช้อยู่เสมอคือ “เรียนรู้ ตั้งคำถาม ค้นหาคำตอบ สร้างนวัตกรรม พัฒนา และนำเสนอ” ซึ่งถ้าทำแบบนี้อย่างต่อเนื่อง จะเกิดการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ อยู่เสมอ

๔) สอนให้คิดอย่างเป็นเหตุเป็นผล...สุดท้ายต้องเลือกทำที่สมเหตุสมผล โดยให้นักเรียนได้พิจารณาการทำงาน ชิ้นงาน หรือโครงการด้วยเหตุผล มีความเป็นไปได้มากที่สุด โดยเฉพาะการพิจารณาถึงความสมเหตุสมผลในการเลือกทำในแต่ละขั้นตอน **ครูจะต้องคอยกระตุ้นนักเรียนโดยใช้การตั้งคำถาม ส่งเสริมการคิดนำ** ให้นักเรียนหาคำตอบที่สมเหตุสมผลที่สุด

๕) ครูต้องชัดเจนก่อนมุ่งเป้าไปที่นักเรียน โรงเรียนเน้นย้ำครูผู้สอนอยู่เสมอเกี่ยวกับ**หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง**ว่าเป็น**“หลักคิด”**ไม่ใช่**“ความรู้”**แต่เป็น **“กระบวนการ”** ที่**ต้องลงมือปฏิบัติเพื่อให้เกิดเป็นอัตลักษณ์หรือเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์** ที่ทุกฝ่ายทั้งผู้บริหารและครูจะต้องดูแลและพัฒนาให้เกิดในตัวตนของนักเรียน โดยเน้นการจัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิดนำเอาวิธีการสอนคิดมาเป็นกระบวนการ คือ นำมาจัดการความคิด แล้วนำวิธีคิดตามหลักปรัชญาฯ ไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เกิดผล โดยจัดกิจกรรมให้นักเรียนสามารถนำกระบวนการคิดไปจัดการกิจกรรมต่าง ๆ ของตนได้ กระบวนการคิดนี้จะป็นนิสัยติดตัวนักเรียนไป

๖) เป้าหมายการเรียนรู้ให้นักเรียนพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง ฐานคิดสำคัญ คือ การรู้และเข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงเป้าหมายของการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ถ้านักเรียนหรือครูนำไปปฏิบัติแล้ว เป้าหมายสูงสุดเขาจะได้อะไร จึงควรตั้งเป้าหมายให้ได้ก่อน และเตรียมตัวให้พร้อม คือถ้าเกิดวิกฤติที่ไม่คาดคิดขึ้นมาพร้อมรับกับความเปลี่ยนแปลงได้ นอกจากนี้ จะต้องไม่ทำให้ตัวเองและผู้อื่นเดือดร้อน สามารถลดภาวะเสี่ยงจาก ๔ มิติ และดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุข จะเกิดเป็นภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว

๗) การขยายผลจากครูสู่ครู ในการพัฒนาครูผู้สอน ควรมีการอบรมครูตั้งแต่หลักคิดไปจนถึง การบูรณาการการเรียนการสอนที่ลงสู่แผนการเรียนรู้และกิจกรรมงาน/โครงการ และควรมีการจัดเวที แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน เพิ่มครูแกนนำ ขยายครูเครือข่าย การรวบรวมองค์ความรู้จากสิ่งที่ได้เรียนรู้

๘) การต่อยอดและพัฒนา ในการบูรณาการใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้เกิด ความมั่นคงและยั่งยืนในตัวของคน ครู นักเรียนและผู้เกี่ยวข้อง การดำเนินการในระยะต่อไปของโรงเรียนฯ มีแนวทางที่สำคัญดังนี้

๘.๑ จัดกิจกรรมที่หลากหลายและต่อเนื่อง กำหนดเป็นนโยบายใช้ในการดำเนินงานทั้งระบบ ในโรงเรียน

๘.๒ เปิดเวทีให้นักเรียนได้มีโอกาสนำเสนอผลงานโดยใช้ขั้นตอนของรูปแบบฯ อย่างต่อเนื่อง

๘.๓ จัดให้มีการถอดองค์ความรู้ (KM) จากการนำรูปแบบฯ ไปใช้

๘.๔ ฝึกการทักษะการตั้งคำถามที่ส่งเสริมการคิดระดับสูง (คิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดอย่าง มีวิจารณ์ญาณ คิดแก้ปัญหา และคิดสร้างสรรค์) เพื่อใช้ประกอบในการตั้งคำถามและค้นหาคำตอบของ นักเรียน

๘.๕ ฝึกทักษะการให้ข้อมูลย้อนกลับและการสะท้อนคิดของนักเรียนเพื่อประกอบในการนำ เสนอผลงาน

แบบอย่างกักกาคู

๑. รางวัลชนะเลิศและรางวัลขวัญใจนิทรรศการ ระดับประเทศ การแข่งขันชุมนุมนักวิทยาศาสตร์ รุ่นเยาว์ เนื่องในงานสัปดาห์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ ณ ศูนย์แสดงสินค้าและการประชุมอิมแพค เมืองทองธานี โดยสมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ และ SCG เมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๙

๒. รางวัลรองชนะเลิศอันดับที่ ๑ ระดับประเทศ การประกวดโครงงาน โครงการ Thailand Go Green ๒๕๕๘ “โครงงานแปลงขยะเป็นพลังงานทดแทนที่ใช้ได้จริงในโรงเรียน” โดยบริษัทบางจาก ปิโตรเลียมจำกัด (มหาชน) เมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๙ มอบรางวัลโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

๓. รางวัลรองชนะเลิศอันดับที่ ๑ ระดับประเทศ การประกวดขยายความรู้สู่ชุมชน โครงการ Thailand Go Green ๒๕๕๘ ในหัวข้อ “ฉลาดกิน ฉลาดอยู่ ฉลาดใช้พลังงานทดแทน แปลงขยะเป็นทอง” โดยบริษัทบางจากปิโตรเลียมจำกัด (มหาชน) เมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๙ มอบรางวัลโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

๔. รางวัลรองชนะเลิศ การแข่งขันนิทรรศการเฉลิมพระเกียรติในหัวข้อ “แผ่นดินของเรา” ภายใต้โครงการเฉลิมพระเกียรติ “สถิตในดวงใจ ไทยนิรันดร์” เมื่อวันที่ ๑๓ - ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๙ ณ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดเชียงใหม่ จัดโดยสำนักงาน กปร. ร่วมกับศูนย์การศึกษาและพัฒนาอันเนื่องมาจากพระราชดำริ รับถ้วยรางวัลจากองคมนตรี พร้อมเงินรางวัล ๒๐,๐๐๐ บาท

บันทึกถึงดวงดาว 97

กระท่อมดาริกา
น้องดาวที่รัก

“เปลี่ยน - แปลง - ปรับ - รับมือ”

สี่คำที่พิมพ์ขึ้นต้นบันทึกนี้ พี่คิดว่าคงเข้ากับความเป็นไปของโลกในปัจจุบันเป็นที่สุด โดยเฉพาะ “โลกแห่งการศึกษาของชาติ” ที่กำลังอยู่ในสถานการณ์ “เปลี่ยนแปลงเป็นระยะ ๆ” พี่จึงเห็นว่าครูมีควรนิ่งนอนใจ ไม่รับรู้อะไร ๆ เลย ยิ่งไปกว่านั้นก็คือครูจำเป็นต้อง “ปรับตัวเองและพร้อมรับมือ” ต่อความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและกำลังจะเกิดในอนาคต การเตรียมความพร้อมย่อมทำให้ครู “มีพลังอันเข้มแข็ง” ที่จะสามารถสร้างสรรค์และพัฒนางานได้อย่างมีเหตุมีผล ความรู้สึกท้อแท้เหนื่อยหน่ายอาจลดลงหรือไม่เกิดขึ้นเลยก็เป็นได้ ความรู้สึกขี้ใจหรือต่อต้านในบางเรื่องเกี่ยวกับงานในหน้าที่อาจจะเลือนหายไปมากที่สุด และสุดท้ายครูก็จะพบคำตอบในคำถามที่ว่า

“แล้วนักเรียนของเราละ มีสิ่งใดบ้างที่จะรับมือกับความเปลี่ยนแปลงทั้งหมด” ท่ามกลางกระแสน้ำแห่งรูปเสียดสีแสงอันเขียวกราก พร้อมที่จะชักลากนักเรียนให้เหินสู่ฟ้าหรือดำดิ่งจมดินโคลนได้ทุกขณะ

คำตอบก็คงมาลงที่ครูอีกนั่นแหละ ซึ่งเป็นคำตอบที่ปฏิเสธไม่ได้เช่นกัน แม้ไม่เอ่ยถึงหน้าที่ที่ต้องทำ แต่โดยสามัญสำนึกของผู้ที่มากทั้งวิญญู คุณวุฒิและประสบการณ์ ครูก็อาจจะเล่ายความเป็นผู้มีเมตตากรุณาต่อผู้อ่อนเยาว์กว่าได้

พี่เห็นว่าทางหนึ่งที่จะช่วยขัดเกลาและนำพาให้นักเรียนพบทางสว่างใสในการใช้ชีวิตก็คือ “ครูและนักเรียนต้องเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กัน” โดยมี “ความรักและความห่วงใยเป็นที่ตั้ง” ยกตัวอย่างง่าย ๆ เช่น ห้องเรียน “ไม่ควรเคร่ง - ไม่ควรเครียดมากเกินไป” แต่คงไม่ถึงกับ “ละตู่มีปะ” จนไม่อาจเป็นแหล่งบ่มเพาะความรู้และคุณธรรมได้

ในมุมมองของหน้าที่ครู ที่คิดว่าครูมีหน้าที่ “**สั่งและสอน**” ที่ควรเฉลี่ยสองหน้าที่นี้เท่า ๆ กัน ไม่ควรหนักไปเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หากขาดความสมดุลห้องเรียนก็อาจจะเป็นแค่ห้อง “**แสดงटनाواهر**” เท่านั้น นักเรียนที่มีเลือดเนื้อชีวิตจิตใจก็อาจกลายเป็นหุ่นนิ่งในที่สุด แต่ในความเป็นจริงแล้วพี่อยากให้น้องดาวตระหนักรู้เสมอว่านักเรียนคือ คนที่ “**พร้อมจะเรียนรู้ในทุกเรื่องทุกสถานที่ เรียนเพื่อให้เข้าใจและลงมือปฏิบัติให้รู้อย่างลึกซึ้งชำนาญ**” เหมือนบทกลอนที่เขียนว่า

“เธอค้นพบใดได้ไม่ยากนัก
ในทุกสภาวะสถานการณ์
หากแค่เรียน ฤฯจะรู้ชีวิต
เพราะความรู้มีใช้จำในตำรา

ถ้าเธอรักที่จะเรียนทั้งเขียนอ่าน
โลกทั้งใบคือบ้านการค้นคว้า
ไม่รู้ถูกรู้ผิด คิดค้นหา
จงหาญกล้าไต่ร่ตรอง...แล้วลงทำ”

นอกจากนักเรียนจะเรียนรู้ได้ทุกโอกาสทุกสถานที่แล้ว สิ่งสำคัญที่สุดก็คือ กิจกรรมการเรียนรู้การสอนที่ครูต้องพยายาม คิด - ค้นหา - ดัดแปลง - ประยุกต์จากแหล่งความรู้ต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ในรายวิชาภาษาไทยจึงไม่ใช้การท่องจำเท่านั้น เพราะทักษะทางภาษาต้องมีการคิด - ฟัง - เขียน - อ่าน - พูด - แสดง คละเคล้ากันตามบริบทของเนื้อหาสาระ เช่น ฟังเรื่อง “คำซ้ำ” หลังจากนักเรียนรู้ความหมาย - ตัวอย่าง - ประโยชน์ ของคำซ้ำแล้ว พิจารณาควรต่อยอดความรู้ให้กว้างและลึกลงไปอีก จึงให้เขียนเรื่องราวที่มีคำซ้ำประสมอยู่ในเนื้อเรื่องด้วย ดังตัวอย่างผลงานของนักเรียนชั้น ม.1

“วันนั้นฉันนั่งเล่นอยู่กับพวกพี่ๆ เห็นลูกสุนัขน้อยๆ วิ่งมา โดยที่ตัวของลูกสุนัขนั้นเปราะๆ เปื้อนๆ ฉันจึงอุ้มไป อาบน้ำ ทำให้ลูกสุนัขมีขนที่นุ่มๆ นุ่มๆ ฉันเอามือลูบๆ คลำๆ ที่หัวของมัน แต่ลูกสุนัขขอดๆ อายๆ ฉันจึงนำอาหารไปให้กิน ไกลๆ กับแมวที่ฉันเลี้ยงไว้ จากนั้นเพื่อนๆ ของฉันก็มาเที่ยวที่บ้านและเล่นกับสุนัขน้อยอย่างสนุก ฉันเดินไปที่สนาม เห็นเด็กๆ กำลังเล่นฟุตบอลอย่างเห็นเด่นชัด ฉันจึงนำน้ำไปให้น้องๆ ดื่มน้ำ ตกเย็นฉันเห็นเห็บตัวใหญ่ๆ กำลังเดินไปๆ มาๆ อยู่บนหลังสุนัขตัวน้อย ตัวของเห็บเป็นสีแดงๆ แต่เรื่องเห็บมันเป็นเรื่องกล้วยๆ สำหรับฉัน...”

จากตัวอย่างงานเขียน แน่นอณพีไม่ได้เน้นเรื่องการวัดและประเมินผลในสาระการเขียนเพราะสาระสำคัญของ เรื่องนี้คือ “การนำคำซ้ำไปใช้” น้องดาวอ่านแล้วอาจเห็น “อะไร ๆ ที่ดงามจากเรื่องนั้นนอกเหนือจากการใช้คำซ้ำก็ได้”

เมื่อนักเรียนเขียนเสร็จสิ่งสำคัญที่พี่ให้นักเรียนทำก็คือ “นักเรียนอ่านผลงานให้เพื่อนฟัง” และในบางครั้ง หากมีเวลาไม่มากพี่ก็จะอ่านผลงานนักเรียนนั่นเอง เพราะเห็นว่างานที่นักเรียนเขียนควรให้นักเรียนอ่านหรือให้เพื่อน ๆ ได้รับรู้ด้วย พี่เชื่อว่าการฝึกเช่นนี้จะทำให้นักเรียนกล้าคิดกล้าแสดงออกโดยเฉพาะเรื่องทักษะการใช้ภาษาให้มีประสิทธิภาพ ได้ในอนาคต

บางทีการปรับการทำงานหรือหาวิธีรับมือกับความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ อาจง่ายดังพลิกฝ่ามือ และน้องดาวเชื่อใหม่ว่า มือของครูที่เต็มไปด้วยความรักความเมตตาและปรารถนาดีต่อศิษย์จะเป็นดังมือของคนปลูกดอกไม้ด้วยความทะนุถนอม หมั่นรดน้ำพรวนดินเติมปุ๋ยและกำจัดแมลงศัตรูร้าย จนสุดท้ายโลกก็จะได้ดงามเพราะมีดอกไม้หลากสีสลับเบ่งบานประดับประดา เต็มแผ่นดิน

แต่ถ้าครูทำตรงข้ามกับที่พี่เขียน น้องดาวคงตอบได้ว่านักเรียนของเราจะมีสภาพเช่นไร ?

เผยผล อยู่ทุกขณะ...
 ยืนระยะ ลมหายใจในวิถี
 แห่งก้านกิ่งมิ่งพสุธา ร่มธานี
 อันดาดดินหมื่นสี คละดี - ทราวม
 เสมอกัน ชั่นชน ไร่ชนชั้น
 คือระนาบเดียวกัน หยุดหยันหยาม
 ไม้สูง ไม้ต่ำ ย้ำหมายความ
 สร้างโลกงาม - โลกเหงา...เท่าเท่ากัน

รักและคิดถึง

พีดิน

การสร้างจิตสำนึกคุณธรรม

สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา

การที่ผู้บริหารสถานศึกษามีคุณธรรมจะเป็นที่ยอมรับนับถือของผู้ร่วมงาน ทำให้ผู้ร่วมงานเกิดขวัญและกำลังใจ รู้สึกว่าตนเองมีความมั่นคงความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน ซึ่งส่งผลให้การปฏิบัติงานในสถานศึกษาสามารถดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัจจุบันคุณธรรมเป็นสิ่งสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อบุคคลทั่วไป ดังนั้นจึงควรให้มีการปลูกฝังคุณธรรมให้เกิดขึ้นกับบุคคลทุกคน ซึ่งในเรื่องนี้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 ได้มีพระบรมราโชวาทที่เกี่ยวกับคุณธรรมที่เราคนไทยทุกคนควรศึกษาและนำมาปฏิบัติรวม 4 ประการ คือ

- 1 การรักษาความสัตย์ความจริงใจต่อตัวเองที่จะประพฤติปฏิบัติแต่สิ่งที่เป็นประโยชน์และเป็นธรรม
- 2 การรู้จักข่มใจตนเองฝึกใจตนเองให้ประพฤติอยู่ในความสัตย์ความดีนั้น
- 3 การอดทนอดกลั้นและอดออมที่จะไม่ประพฤติล่วงความสัตย์สุจริตไม่ว่าจะด้วยเหตุประการใด
- 4 การรู้จักละวางความชั่วความทุจริตและรู้จักสละประโยชน์ส่วนน้อยของตน เพื่อประโยชน์ส่วนใหญ่ของบ้านเมือง

สำหรับคุณธรรมสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาไม่ได้มีการกำหนดไว้ชัดเจนว่าต้องยึดถือคุณธรรม หรือต้องมีคุณธรรมใดบ้าง แต่ลักษณะซึ่งแสดงคุณธรรมที่ผู้บริหารสถานศึกษาควรยึดจะปรากฏอยู่ในจรรยาบรรณและวินัยครูตลอดจนที่ปรากฏอยู่ในหลักของศาสนาทุกศาสนารวมถึงระเบียบกฎหมายและคำสั่งต่าง ๆ ซึ่งโดยสรุปแล้วผู้บริหารสถานศึกษาควรมีคุณธรรมในเรื่องต่อไปนี้เป็นพื้นฐาน คือ

- 1 มีเมตตากรุณาต่อผู้ร่วมงานและผู้อื่น
- 2 มีความเสียสละเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน
- 3 ไม่เอารัดเอาเปรียบผู้ร่วมงาน
- 4 มีความยุติธรรมมีเหตุผล และวางตัวเป็นกลางอย่างสม่ำเสมอ
- 5 มีความรักและห่วงใยผู้ร่วมงาน
- 6 ซื่อสัตย์ต่อตนเองต่อหน่วยงานและผู้อื่น
- 7 มองโลกในแง่ดี
- 8 ยึดกรอบคุณธรรมในการบริหารงาน

คุณธรรมดังกล่าวข้างต้นเป็นเรื่องที่ยอมรับจากสังคม และเป็นความคาดหวังทั้งของทางราชการและสังคมที่จะได้เห็นข้าราชการไทยประพฤติปฏิบัติโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารสถานศึกษาในฐานะ “ครู” ด้วยแล้วก็ยังคาดหวังสูงกว่าข้าราชการในตำแหน่งอื่น ๆ เพราะการดำรงอยู่ในตำแหน่งที่เป็นทั้งครูและผู้บังคับบัญชาจึงจำเป็นต้องเป็นแบบอย่างการปฏิบัติทั้งในด้านคุณธรรมและหน้าที่การงานแก่ผู้ร่วมงานและผู้เกี่ยวข้อง

การสร้างจิตสำนึกด้านคุณธรรมสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษานับว่าเป็นบุคคลที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อองค์กร เนื่องจากเป็นผู้ที่มีบทบาทในการกำหนดนโยบายวางแผนการดำเนินงานแนวการปฏิบัติและเป็นตัวอย่างให้กับผู้อื่นที่อยู่ภายในองค์กร หากผู้บริหารเป็นผู้ที่มีจิตสำนึกในการวางนโยบายและยึดแนวทางในการปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมอีกทั้งรู้จักการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพและมีคุณธรรมย่อมส่งผลต่อองค์กรและสังคมโดยรวม

ปัจจุบันสังคมได้ให้ความสำคัญวัดมูลค่ามากกว่าคุณค่าทางจิตใจ และคุณธรรมจริยธรรมทำให้ผู้นำหรือผู้บริหารทุกระดับต้องปรับกระบวนทัศน์ และวิธีคิดใหม่ เนื่องจากปัจจุบันสิ่งแวดล้อมอาจส่งผลทำให้การเสริมสร้าง และพัฒนาจิตสำนึกในด้านคุณธรรมและจริยธรรมขาดความสมบูรณ์ซึ่งการปลูกฝัง หรือสร้างจิตสำนึกในด้านคุณธรรมนั้นจะต้องมีการพัฒนาอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีคุณธรรมนั้นควรมีลักษณะที่สำคัญยิ่ง 3 ประการ ดังนี้

1. มีความรู้ และเป็นผู้มองการณ์ไกลสามารถวางแผนงานให้เหมาะสมรู้จักงาน รู้จักตนเองและผู้อื่นใช้ได้กับบุคคลต่าง ๆ ในทุกสถานภาพผู้บริหารระดับสูงต้องมีสติปัญญา
2. มีความเชี่ยวชาญ แม่นยำมั่นคงต่องานที่ตนบริการอยู่
3. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีสามารถผูกใจคนได้ ทั้งผู้ร่วมงาน ผู้ใต้บังคับบัญชา ผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ การมีมนุษยสัมพันธ์นั้นสิ่งที่สำคัญที่สุด คือ ความจริงใจให้เกียรติทั้งต่อหน้าและลับหลังผู้บริหารที่มีความพร้อมในด้านนี้ จะสามารถบริหารกิจการได้อย่างราบรื่น เนื่องจากได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่าย

อย่างไรก็ตามผู้บริหารสถานศึกษาที่จะประสบความสำเร็จ คือ สามารถบริหารงานจนบรรลุเป้าหมายสูงสุดได้นั้น จำต้องถอดบทเรียนคุณธรรมประจำตัว และแยกแยะความสำคัญและรายละเอียดให้ได้อย่างน้อย 4 ประการ ดังนี้

1

ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความรอบรู้ถึงงานในหน้าที่ตลอดถึงบุคคลที่เกี่ยวข้อง นักบริหารต้องเริ่มต้นบริหารตนเอง บริหารคน และบริหารงานให้เป็น ต้องเป็นคนอ่านมาก ฟังมาก เกาะติดกับสถานการณ์รอบด้าน เมื่อได้ข้อมูลสิ่งใดมาต้องรู้จักวิเคราะห์หาสิ่งที่ได้เรียนรู้มานั้น มีความถูกต้องแค่ไหน ต้องมีใจที่หนักแน่นไม่เอนเอียง ไม่มีอคติ คือ ตัวเอง ต้องเป็นคนที่มีความยุติธรรมประจำใจนั่นเอง การมีปัญญารอบรู้ดังกล่าวยังไม่พอเพียง ถ้าไม่รู้จักนำความคิดความรู้มาปฏิบัติให้เกิดความชำนาญ เมื่อมีปัญหาใด ๆ ประสพการณ์จะช่วยให้สามารถแก้ไขได้ในทันที

2

ความขยันหมั่นเพียร และกำลังใจเป็นสิ่งที่ควบคู่กัน คนมีปัญหาแต่ขาดกำลังใจในการทำงาน ก็จะไม่ประสบความสำเร็จเพราะความที่ไม่กล้าตัดสินใจ ผู้บริหารควรกล้าคิด และกล้าทำงานใดที่ยาก มีอุปสรรคมากก็ไม่ท้อถอย เมื่อลงมือทำสิ่งใดแล้วเกิดมีอุปสรรคย่อย ๆ ใช้ปัญญาแก้ไขปัญหานั้น ใช้กำลังใจ ความมุ่งมั่นเพียรพยายามสิ่งใดที่คิดว่ายากลำบากจะเบาบางลง ที่คิดว่าเราต้องใช้เวลานาน สิ่งเหล่านี้จะหมดไปในที่สุด ผลที่ตามมา คือ ความเชี่ยวชาญและผลสำเร็จได้ชื่อเสียงเกียรติยศเป็นกำลังใจให้ทำความดีต่อไป

3

การจะเป็นผู้บริหารสถานศึกษาที่สังคมยอมรับไม่ควรจะมีจุดต่างพร้อยในชีวิตไม่ว่าจะมากหรือน้อยก็ตาม นักบริหารหลายคนหมดอนาคตในความเป็นผู้นำ เพราะถูกจับได้ว่าทุจริตต่อหน้าที่ หรือบางคนควรได้เลื่อนตำแหน่งหน้าที่ในระดับสูง แต่เพราะได้มีการทำผิดพลาดเพียงเล็กน้อยไม่ได้ตั้งใจทำให้ต้องเสียตำแหน่งให้ผู้อื่นมีคุณสมบัติ ในการทำงานด้อยกว่าแต่ประวัติส่วนตัวไม่ต่างพร้อย เป็นต้น

ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีจิตเอื้อเฟื้อพร้อมที่จะให้การสงเคราะห์กับเพื่อนร่วมงานได้บังคับบัญชาการให้จะผูกใจคนอื่นไว้ได้ การให้ในที่นี้รวมไปถึงการให้คำแนะนำถ่ายทอดวิชาความรู้หรือเคล็ดลับในการทำงานต่าง ๆ อย่างไม่ปิดบัง ให้อภัยเมื่อมีการผิดพลาดในการทำงาน หรือมีการกระทบกระทั่งล่วงเกินกัน จะโดยเจตนาหรือไม่ก็ตามเมื่อมีการให้อภัยกันก็ย่อมได้รับมิตรภาพคืนมา ยิ่งถ้าเป็นผู้มีความอ่อนน้อมถ่อมตนพูดแต่สิ่งที่ดีงามไพเราะ อ่อนหวานมีความจริงใจและเป็นคนเสมอต้นเสมอปลายก็สามารถมัดใจได้ดีเช่นกัน หรือการทำตัวให้เป็นประโยชน์ในทางใดทางหนึ่ง เช่น ให้การช่วยเหลือเมื่อได้รับการร้องขอ หรือการสงเคราะห์ด้วยความเมตตา การกระทำเหล่านี้ ควรทำอย่างสม่ำเสมอจึงจะได้ชื่อว่าเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ยอดเยี่ยม

ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีคุณธรรม หรือมีธรรมะประจำใจสำหรับผู้บริหาร เพื่อเป็นเครื่องหมายสำหรับกำกับความประพฤติอันจะได้รับการยอมรับนับถือเคารพยกย่อง จากผู้ร่วมงานและคนทั่วไป ทำให้ผู้ร่วมงานมีขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน การบริหารคนของสถานศึกษาสามารถดำเนินงานได้อย่างราบรื่น ผู้ร่วมงานในสถานศึกษาอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข สถานศึกษามีความมั่นคง ครูมีจรรยาบรรณในวิชาชีพครู ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ เกิดประสิทธิภาพทำให้สถานศึกษาได้รับความไว้วางใจจากชุมชนในการจัดการศึกษา

บรรณานุกรม

พระเมธีธรรมาภรณ์ (2552) คุณธรรมสำหรับนักบริหาร. โรงพิมพ์มูลนิธิพุทธธรรม; กรุงเทพมหานคร.

Covey, S.R. (1991), Principle centered Leadership, Cheat Britain: The Bath Press

Draft, R.L. (2009). The Leadership

Experience. (2nd Edition) New York:

Harcourt College Publishers.

วิญญาณครูสาว

หลังจากกลับจากทานข้าวในตัวเมืองกับเพื่อนผมก็ขับรถมาตามทางที่สองฟากทางปกคลุมไปด้วยหญ้าและต้นไม้ที่ปกคลุมรถทั้งสองฟากทาง ผมขับรถมาเรื่อย ๆ คนเดียว ท่ามกลางธรรมชาติที่ตอนนี้ไม่ค่อยมีรถวิ่งสวนไปมาบนท้องถนน ผ่านหมู่บ้านต่าง ๆ ที่เปิดไฟส่องสว่างตามหน้าบ้านแต่ก็ยังดูเงียบวังเวงอยู่

ผมขับมาตามถนนพอมมาถึงทางเลี้ยวเข้าหมู่บ้านที่อยู่ลึกเข้าไปราวห้ากิโลเมตร ผมขับมาท่ามกลางความมืดของต้นไม้และไฟส่องตามถนนก็ไม่มีเส้นทางนี้จึงเปลี่ยวน่ากลัวพอสมควร

พอขับมาถึงโรงเรียนที่ผมสอนอยู่ผมก็หยุดรถลงมาเปิดประตูวิ่งรถวิ่งไปตามทางที่เป็นลูกรังวิ่งรถเข้าไปหยุดจอดรถใกล้ ๆ กับบ้านพักครูที่ผมพักอยู่ ผมเป็นคนอีสานพอสอบได้ก็ขอเรียกตัวและได้มาบรรจุที่โรงเรียนชนบทแห่งนี้ในบ้านนอกที่อยู่ห่างอำเภอรวยสี่สิบกิโลเมตร ห่างจากตัวอำเภอรวยสี่สิบกิโลเมตรซึ่งถือว่าอยู่บ้านนอกจริง ๆ หมู่บ้านนี้เป็นหมู่บ้านเล็ก ๆ แต่ด้วยห่างกันกับหมู่บ้านอื่นชาวบ้านจึงส่งลูกหลานมาเรียนที่โรงเรียนนี้ เด็กนักเรียนมีด้วยกันราวสามร้อยกว่าคน ครูก็มีเกือบยี่สิบคน

ผมมาสอนที่นี่ผมรู้สึกถึงความอบอุ่นที่ครูด้วยกันมอบให้อย่างอบอุ่น ที่โรงเรียนแห่งนี้มีผมและเพื่อนครูพักกันอยู่ตามบ้านพักครูแต่ก็ไม่มากนักส่วนครูผู้ชายก็มีเพียงผมคนเดียวที่พักอยู่ที่บ้านพักครูเพราะครูส่วนมากเป็นครูในท้องถิ่นทั้งนั้น

ผมเดินลงจากรถปิดล็อกกุญแจรถจนแน่ใจว่าแน่นหนาดีแล้ว ผมจึงเดินจากรถเดินขึ้นไปห้อง เดินลงมาอาบน้ำอาบท่าเพื่อให้ความชุ่มชื้น พอเสร็จผมเดินเข้าครัวหาอะไรทานกินก่อนเดินขึ้นห้องเปิดทีวีดูละครและรายการต่าง ๆ ในโรงเรียน ผมนอนที่ห้องนี้มาหลายเดือนแล้วแต่ผมก็ยังนอนไม่ค่อยหลับจึงนอนดูรายการทีวีไปเรื่อย ๆ วันพรุ่งนี้เป็นวันอาทิตย์ผมจึงยังนอนดูทีวีไปเรื่อยไม่มีการกิจที่จะต้องทำในวันพรุ่งนี้ผมจึงยังนอนดึกได้

บ้านพักครูหลังนี้เป็นบ้านพักครูหลังเก่าเพราะอยู่คู่โรงเรียนนี้มาตั้งแต่เริ่มต้นพร้อมกับโรงเรียน แม้ผมจะพักอยู่คนเดียวแต่ผมก็ยังมียellowครูที่พักอยู่ด้วยกันที่บ้านพักครูหลังอื่นเป็นเพื่อนพอได้พูดคุยกัน

ผมนอนดูทีวีไปเรื่อยรายการเที่ยงคืนผมยังไม่หลับบังเอิญนึกคิดขึ้นมาได้ว่ามีงานที่ยังไม่ทันสะสาง ผมจึงเดินลงจากบ้านพักครูมาด้านล่าง หมาอีต่างวิ่งมาคลอเคลียแข้งขาผมด้วยอาการดีใจ หมาอีต่างเป็นหมาวัดที่อยู่ตรงข้างถนนที่อยู่ใกล้โรงเรียน แรก ๆ ผมว่าจะไม่เลี้ยงมันหรอก แต่มันก็มาหาที่ในบ้านผมและบางครั้งผมก็ให้อาหารเศษอาหารให้มันกิน มันจึงติดและผมก็เลยจำใจเลี้ยงมันเฝ้าบ้านพักและเป็นเพื่อนผมแต่ก็ติดอยู่อย่างคือ ผมมีหมาอีต่างเป็นเพื่อนในคราวที่มีคนแปลกหน้าหรือชาวบ้านมาที่โรงเรียนในยามค่ำคืนมันจะทำให้ผมรู้ตัวและเดินออกมาดูมันก็พออุ่นใจได้บ้าง

ผมเดินจากบ้านพักครูเดินไปที่ห้องพักครูเดินผ่านอาคารหนึ่งอาคารไม้ที่ก่อสร้างมาตั้งแต่แรก ที่ตั้งโรงเรียนผ่านอาคารสอง ผมเดินฝ่าไปเรื่อย ๆ ดีที่มีแสงสว่างส่องความสว่างทำให้ไม่มีตมมากนัก เสียงแมลงกลางคืนยังคงกรีดเสียงร้องระงมอยู่ตลอดเวลา ผมมองบริเวณรอบโรงเรียนที่รายล้อม ด้วยความมืด โรงเรียนแห่งนี้ตั้งอยู่นอกหมู่บ้านและห่างออกมาจากชุมชนมันจึงดูวังเวงเหมือนกันในยามนี้

ผมเดินมาถึงอาคารสามโดยมีหมาอีต้างเดินเคียงข้างมาด้วย ผมเดินขึ้นบันไดไปหยุดยืน ที่ห้องพักครูใช้กุญแจเปิดไปด้านใน ผมเปิดไฟที่ข้างหน้าประตูไม่นานไฟก็ส่องสว่างไปทั้งห้อง ผมหยิบ แฟ้มเอกสารที่จะนำกลับไปทำที่บ้านพักครู พอหยิบเอกสารได้แล้วผมก็ปิดไฟเดินออกจากห้อง ปิดกุญแจไว้เหมือนเดิมผมเดินผ่านห้องอาคารห้องดนตรีไทยพลันนั้นก็มีเสียงดนตรีไทยบรรเลงขึ้น ท่ามกลางที่ผมก็ได้ยิน

“ใครมาบรรเลงเครื่องดนตรีไทยวะ” ผมพึมพำกับตัวเอง

“หรือว่าเราหูแว่วไปเอง” ผมเดินผ่านห้องดนตรีไทยเดินลงมาที่ด้านล่างเดินไปเรื่อย ๆ พลันหมาอีต้างของผมก็หอนขึ้น

“บรีกกก บรู่วววว”

ผมรู้สึกขนหัวลุกชูชันขึ้นอย่างอัตโนมัติทันที ผมตะโกนเอ็ดหมาอีต้างทันที

“เฮ้ยอีต้างมึงหอนอะไรวะ”

หมาอีต้างหยุดหอนแล้วไม่นานมันก็หอนขึ้นอีกครั้ง หมาอีต้างยืนอยู่ที่สนามบาสเก็ตบอล ยืนหอนอยู่แล้วหมาชาวบ้านที่อยู่ไม่ห่างจากโรงเรียนก็ผสมโรงเข้าไปอีก ผมหยุดยืนฟังหมาอีต้างและหมาชาวบ้านหอน แต่ผมกลับได้ยินเสียงเครื่องดนตรีไทยบรรเลงดังขึ้นมาจากทางห้องดนตรี ผมหยุดยืน มองไปที่อาคารที่ผมเดินจากมา ในใจนึกสงสัยอยู่ว่าใครมาตีเครื่องดนตรีไทยอยู่ในห้องดนตรีไทย พอผมหันหลังกลับไปผมก็ได้ยินเสียงเครื่องดนตรีไทยบรรเลง พร้อม ๆ กับผมเห็นหญิงสาวคนหนึ่ง ยืนอยู่หน้าห้องดนตรีไทยนั้น ผมเพ่งมองผมเห็นเธอไว้ผมยาว ใบหน้าซีดเซียว ดวงตาลึกโปลืนอยู่ที่ หน้าห้องดนตรีไทยนั้น คราวนี้ผมว่าหญิงสาวคนนี้คงไม่ใช่คนแล้ว เป็นผีอย่างแน่นอน เพราะผู้หญิง ที่ไหนจะมายืนอยู่หน้าอาคารหน้าห้องดนตรีไทยในยามวิกาลอย่างนี้ในห้องดนตรีไทยมันต้องมีเรื่องราว ที่ผมไม่เคยทราบมาก่อนอย่างแน่นอนเพราะผมเพิ่งมาอยู่ใหม่คงไม่ทราบเรื่องราวอะไรมากนัก

ผมรีบเดินมาที่บ้านพักครูเดินขึ้นไปห้องปิดประตูอย่างแน่นหนา หมาอีต้างยังคงเห่าหอน อยู่อย่างนั้นเสียงบรรเลงนั้นยังแว่วมาให้ได้ยิน พอมาถึงผมวางเอกสารล้มตัวลงนอนนึกถึงเรื่องราว ที่ประสบมาสด ๆ ร้อน ๆ ขนยังลุกไม่หายเลย ผมหยิบโทรศัพท์กดโทรศัพท์หาครูวิภา ครูที่อยู่โรงเรียนนี้ มานานกว่าครูคนอื่นและเป็นครูที่ผมสนิทด้วยในโรงเรียน

“พี่เมื่อก็ผมไปเอาเอกสารที่ห้องพัสดุเดินผ่านห้องดนตรีไทยผมได้ยินดนตรีไทยคล้ายมีคนบรรเลง พอผมเดินลงมาด้านล่าง หมาหอนผมเลยหันหลังกลับไปคิดว่าอาคารปรากฏว่าผมเห็นหญิงสาวคนหนึ่ง ยืนอยู่ที่หน้าห้องดนตรีไทยหน้าตาเธอซิดเซียวน่ากลัวมากพี่” ผมเล่าให้ครูวิภาฟังอย่างละเอียด

ครูวิภาฟังแล้วก็นั่งนิ่งไปครูหนึ่งจึงบอกกลับมาทางโทรศัพท์มาว่า
“สงสัยแกเจอผีเข้าแล้วล่ะ”
“ทำไมพี่”

“ก็สิ่งที่แกเจอนะมันไม่ใช่คนแต่เป็นผีครูจันทร์จิรา”
“ฮะ อะไรนะพี่”
“แกเจอผีครูจันทร์จิรา ครูดนตรีไทยคนเก่ารุ่นราวคราวเดียวกันกับพี่ แกฆ่าตัวตายเมื่อหลายปี
แล้วแหละ แกฆ่าตัวตายในห้องดนตรีไทยประชิดรักเมื่อหลายปีมาแล้ว”

“นั่นแสดงว่าผมโดนผีหลอกหรือพี่”
“ใช่แกโดนผีหลอกเข้าให้แล้ว” ครูวิภาส่ายมือทำให้ผมรู้สึกกลัวและใจคอไม่ดีเอาเสียเลย
“ขอบคุณมากครับพี่ ที่บอกเรื่องจริงกับผม แค่นี้ครับ”

ผมวางสายผมกลับมานั่งสวดมนต์นึกถึงพระคุณเจ้าให้ท่านคุ้มครอง ผมอยู่มา
หลายเดือนผมก็ไม่เคยเจอเหตุการณ์แบบนี้เล่นเอาผมขลาดกลัวไปเลยทีเดียว การมาปรากฏกาย
ให้ผมเห็นในครั้งนี้นะผมกะว่ารุ่งเช้าผมจะพาเพื่อน ๆ ไปทำบุญที่วัดอุทิศส่วนบุญกุศลให้แก่
วิญญาณครูจันทร์จิราเพื่อวิญญาณของเธอจะได้ไปผุดไปเกิดเสียที และที่สำคัญเธอจะได้ไม่ต้อง
มาหลอกหลอนผมและเพื่อนครูคนอื่น ๆ ในวันต่อไปในภายภาคหน้าอีก เช็ดแล้วเช็ดจริง ๆ
ให้ตายสิผีหลอกผมในโรงเรียน...

“จะป้องกันขอบเขตที่สามารถรักษาประชาชนแลมนตรี” ตอนที่ 2

แผนยุทธศาสตร์ของไทยหลังจากเสร็จศึกทางด้านพระเจดีย์สามองค์แล้ว คือ พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช เสด็จยกทัพหลวงขึ้นไปช่วยทัพทางเหนือ ส่วนสมเด็จพระราชวังบรมมหาสุรสิงหนาท ยกทัพลงมาขับไล่ทัพข้าศึกทางใต้ต่อไป ทัพของสมเด็จพระราชวังบรมมหาสุรสิงหนาทเข้าโจมตีทัพที่ 2 ของพม่าที่เข้ามาทางด่านบ้องตี้ แล้วยกเข้ามาทางเมืองชุมพร ตั้งมั่นอยู่นอกเขาเงา ครั้งนั้น ไทยจับทหารพม่า และช้างม้าพาหนะได้เป็นจำนวนมาก

การรบทางเหนือ

ทัพที่ 3 ของพม่าเข้าตีหัวเมืองเหนือ โดยแบ่งออกเป็น 2 ทัพ ทัพหนึ่งเข้าตีสวรรคโลก สุโขทัย พิษณุ และพิษณุโลก และไปตั้งมั่นที่ปากพิง อีกทัพหนึ่งเข้าตีเมืองลำปาง

ทัพที่ 9 ของพม่าเมื่อเข้าตีเมืองตากได้แล้วก็ตั้งมั่นอยู่ที่บ้านระแหง

ทัพไทยที่**สมเด็จพระเจ้าฟ้าฯ กรมหลวงอนุรักษ์เทเวศร์** ยกไปได้ตั้งทัพไว้ 3 แห่ง คือที่พิจิตร นครสวรรค์ และ ชัยนาท เมื่อพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช เสด็จฯ ยกทัพขึ้นไปทางเหนือ โปรดให้ทัพที่ ชัยนาทไปตีพม่าที่เมืองระแหง ส่วนทัพหลวงยกไปสมทบทัพไทยที่นครสวรรค์และพิจิตร ขับไล่พม่าออกจาก ลำปางได้สำเร็จ

ทัพที่ 9 ของพม่าตั้งมั่นอยู่ที่บ้านระแหง เมื่อทราบข่าวศึกว่าทัพใหญ่ที่เข้ามาทางด้านพระเจดีย์สามองค์ เลิกทัพกลับไปแล้วและทัพพม่าที่ปากพิงก็ถูกทัพไทยตีแตกพ่ายไป จึงถอยทัพกลับออกไปทางด้านแม่ละเมา ไม่ทันได้สู้รบกับทัพไทยที่ยกไปจากชัยนาท หลังจากเสร็จศึกครั้งนี้แล้ว สมเด็จพระเจ้าฟ้าฯ กรมหลวงอนุรักษ์เทเวศร์ ได้รับการสถาปนาเป็น**สมเด็จพระราชวังบวรสถานพิมุข (วังหลัง)**

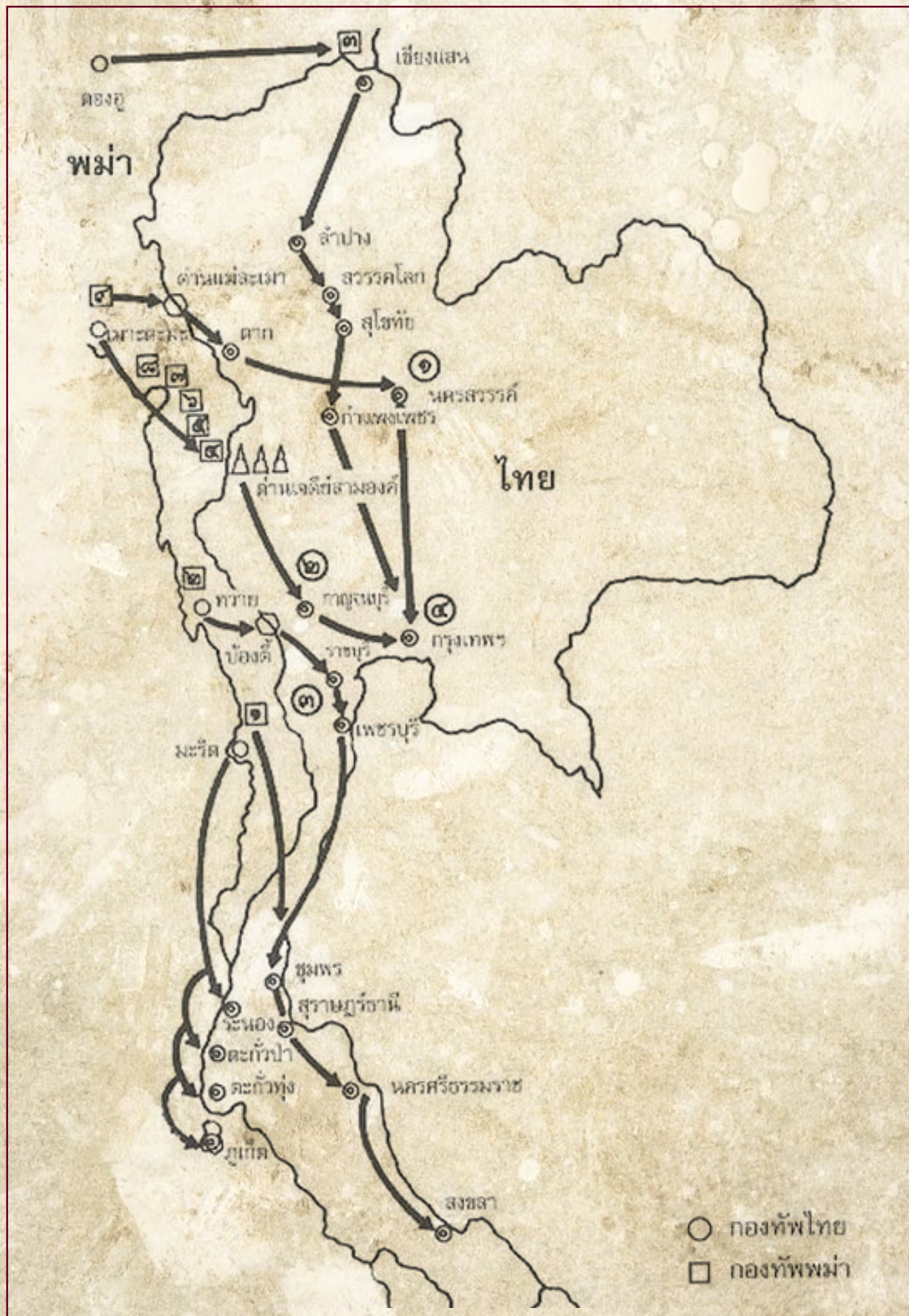
การรบทางใต้

ทัพที่ 1 ของพม่าตั้งชุมนุมพลอยู่ที่เมืองมะริด แบ่งเป็นกองทัพเรือประมาณ 3,000 คน ที่เหลือเป็นกองทัพบกยกเข้าตีเมืองชุมพร ไชยา และลงมาตีเมืองนครศรีธรรมราช **เจ้าพระยานคร (พัฒน์)** ได้จัดทัพมารับข้าศึกที่ท่าข้าม (ปัจจุบันอยู่ตรงสะพานรถไฟข้ามแม่น้ำตาปี) พม่าทำอุบายบังคับคนไทยที่จับได้ให้ร้องบอกชาวเมืองนครศรีธรรมราชว่า กรุงเทพฯ เสียทีแก่พม่าแล้ว ถ้าขึ้นต่อสู้หากพม่าเข้าเมืองได้จะมาให้สิน **เจ้าพระยานคร (พัฒน์)** หลงเชื่อตามอุบายเพราะได้บอกชาวศึกพม่าขึ้นไปกรุงเทพฯ นานแล้ว แต่ไม่มีทัพส่งมาช่วย จึงอพยพหนีข้ามเทือกเขาบรรทัดไปซ่อนอยู่นอกเมืองฉวาง พม่าจึงตีเมืองนครศรีธรรมราชได้อย่างง่ายดาย แล้วเก็บทรัพย์สินผู้คนไปเป็นเหยลเป็นอันมาก จากนั้นทัพพม่าก็เตรียมเข้าตีพัทลุงและสงขลาต่อไป ที่เมืองพัทลุงเจ้าเมืองและกรรมการเมืองว่าเมืองนครศรีธรรมราชเสียแก่ข้าศึกแล้วก็ไม่คิดต่อสู้กลับหลบหนีเอาตัวรอด แต่มีพระภิกษุองค์หนึ่งคือ **มหาช่วย** ได้ชักชวนให้ชาวเมืองพัทลุงต่อสู้รักษาเมือง อย่างไรก็ตามข้าศึกไม่ได้ลงมาตีสงขลาและพัทลุง เพราะทราบข่าวว่าทัพไทยยกลงมาถึงเมืองไชยาจึงยกทัพขึ้นมาต่อสู้ แต่ยังไม่ทันที่ทัพข้าศึกจะตั้งค่ายมั่น ทัพของสมเด็จพระราชวังบรมมหาสุรสิงหนาทก็โอบล้อมไว้และเข้าโจมตีทัพพม่าแตกพ่ายยับเยิน ทหารเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก

ส่วนกองทัพเรือของพม่าตีได้เมืองตะกั่วทุ่ง ตะกั่วป่า แล้วเข้าล้อมเมืองถลางไว้ ในครั้งนี้ เกิดวีรสตรีคือ **คุณหญิงจันทร์** ภรรยาพระยาถลางที่เพิ่งถึงแก่กรรม กับนางมุกน้องสาวได้เป็นผู้นำชาวถลางต่อสู้ป้องกันเมืองถลางจากพม่าไว้ได้ พม่าล้อมเมืองอยู่เดือนเศษขาดแคลนเสบียงอาหารและเสียวีรพลจำนวนมากจึงเลิกทัพกลับไป เสรีจศึกแล้วพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงตั้งคุณหญิงจันทร์ เป็น **ท้าวเทพกระษัตรี** นางมุก เป็น **ท้าวศรีสุนทร**

เมื่อสมเด็จพระราชวังบรมมหาสุรสิงหนาทตีทัพพม่าแตกพ่ายไปแล้ว ได้เสด็จลงมาประทับที่เมืองนครศรีธรรมราช ทรงจัดการหัวเมืองปักษ์ใต้ให้เป็นทีเรียบร้อย เจ้าเมืองกรรมการเมืองที่หนีไปก็โปรดให้กลับมาทำงานอยู่ในตำแหน่งเดิม และทรงแต่งตั้ง **พระมหาช่วย** ซึ่งลาสิกขาบทออกมารับราชการเป็น **พระยาทุกขราษฎร์** (ต่อมา พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงเปลี่ยนเป็น “**หลวงบันเทาทูขราษฎร์**”) ตำแหน่งกรรมการเมืองพัทลุง

ในที่สุด สงครามใหญ่ก็ยุติลงด้วยชัยชนะของกองทัพไทย สร้างเกียรติยศที่ยิ่งใหญ่ให้แก่ประเทศชาติในทำนองเดียวกัน ความพ่ายแพ้ของพระเจ้าปะดุงครั้งนั้นได้สร้างความอับอายศอดสูให้แก่พระเจ้าปะดุงมาก เพราะยังไม่เคยทำสงครามแพ้ใคร อีกทั้งหมายมั่นที่จะมีพระเกียรติยศเสมอเหมือนพระเจ้าหงสาวดีบุเรงนอง แต่กลับพ่ายแพ้ไทยอย่างยับเยิน ถึงกระนั้น พระเจ้าปะดุงก็ไม่ละความพยายาม ได้เตรียมทัพใหญ่ยกเข้ามาตีไทยอีกในปีต่อมา

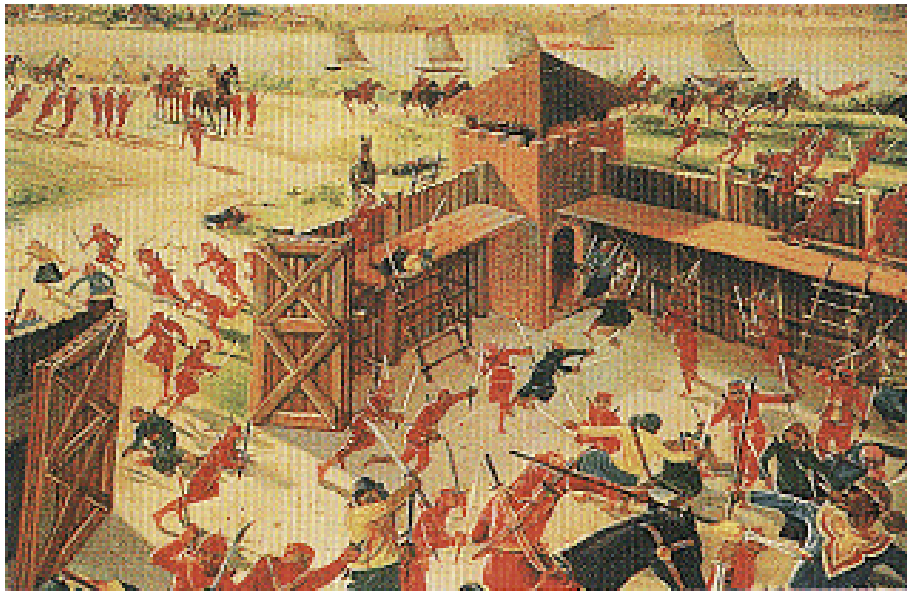

ศึกที่ทำดินแดง

เมื่อ พ.ศ. 2329 พระเจ้าปะดุงยกทัพใหญ่มาตีไทยอีกครั้งหนึ่ง โดยพยายามแก้ไขข้อผิดพลาดในครั้งก่อน ครั้งนี้ เตรียมทัพใหญ่เข้ามาทางด่านพระเจดีย์สามองค์ มีการเตรียมการเรื่องเสบียงอาหารมาเป็นอย่างดี โปรดให้พระมหาอุปราช ราชโอรสเป็นทัพหน้า พระมหาอุปราชได้ให้แม่ทัพที่ 4 และ 5 ที่เคยไปพ่ายแพ้ที่ทุ่งลาดหญ้า คุมพล 30,000 คน ยกเข้ามาทางด่านพระเจดีย์สามองค์ มาตั้งค่ายอยู่ที่ทำดินแดงและสามสบ ทัพพม่าครั้งนี้ตั้งค่ายซัดปีกกาถึงกัน ขุดสนามเพลาะ ปักขวากแน่นหนา แล้วปลุกยิงฉวางวงเสบียงอาหารไว้ทุกระยะ ทำสะพานข้ามทุกแห่งที่มีห้วยธาร ส่วนพระมหาอุปราชยกทัพเข้ามาตั้งค่ายริมลำน้ำแม่กษัตริย์ใกล้ด่านพระเจดีย์สามองค์ ในครั้งนี้ พม่าเตรียมการที่จะยึดครองชายแดนไทย โดยตั้งค่ายสะสมเสบียงอาหารและพาหนะเพื่อทำสงครามกับไทยเป็นแรมปี สงครามครั้งนี้รู้จักกันดีในชื่อศึกทำดินแดง

เมื่อไทยทราบข่าวศึกก็ไม่ยอมให้พม่าได้ทันตั้งตัว พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช โปรดให้เร่งยกทัพออกไปให้สมเด็จพระราชวังบรมมหาสุรสิงหนาทคุมพล 30,000 คนเข้าตีค่ายพม่าที่สามสบ ส่วนพระองค์ยกทัพหลวงไพร่พล 30,000 คนเข้าตีค่ายข้าศึกที่ทำดินแดง สงครามครั้งนี้ฝ่ายไทยได้เข้าโจมตีข้าศึกพร้อมกันทั้งที่**ทำดินแดง**และ**สามสบ** เพียง 3 วันเท่านั้นฝ่ายไทยก็สามารถขับไล่กองทัพข้าศึกออกไปได้ พม่าต้องสูญเสียผู้คนพาหนะเสบียงอาหารและเครื่องคัศตราวุธให้ไทยจำนวนมาก สงครามที่พม่าเตรียมการมาเป็นอย่างดีจึงพ่ายแพ้ไทยอย่างง่ายดาย

หลังจากพ่ายแพ้ไปแล้ว 2 ครั้ง พม่ายังเพียรพยายามจะสร้างที่มั่นทางหัวเมืองเหนือ ขณะนั้นพม่ามีที่มั่นอยู่ที่เชียงแสน พม่าต้องการได้เชียงใหม่เพื่อจะควบคุมหัวเมืองทางเหนือ ฝ่ายไทยเห็นอันตรายจากการที่พม่าจะลงมายึดครองหัวเมืองทางเหนือ จึงโปรดให้**พระยาภาณุวงศ์**เจ้าเมืองลำปางขึ้นไปตั้งเมืองเชียงใหม่ ซึ่งถูกทิ้งร้างมาตั้งแต่สมัยธนบุรี แต่เนื่องจากไพร่พลมีน้อยพระยาภาณุวงศ์จึงตั้งเมืองอยู่ที่ป่าซาง เมื่อ พ.ศ. 2330 พม่าได้ยกทัพมาตีป่าซางและลำปาง สมเด็จพระราชวังบรมมหาสุรสิงหนาทยกทัพไปช่วยขับไล่พม่าออกไป หลังเสร็จศึกเมืองเหนือครั้งนี้ พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชทรงปรึกษากับ

สมเด็จพระราชวังบรมมหาสุรสิงหนาท ว่าไทยควรยกทัพไปตีพม่าเป็นการตอบโต้บ้าง จึงเสด็จฯ ยกทัพหลวงไปตีพม่าทางทวาย ตีได้หัวเมืองเล็ก ๆ ชายแดนหลายเมือง ทัพไทยเดินทัพไปด้วยความยากลำบากด้วยเส้นทางเป็นภูเขาสูงชันเพื่อเข้าตีเมืองทวาย แต่ทรงเห็นว่าไม่คุ้มค่าจะเสียรู้พลเปล่า ๆ แม้จะตีได้ก็คงรักษาทวายไว้ไม่ได้ จึงพักกองทัพอยู่ระยะหนึ่งแล้วถอยทัพกลับมา

แม้ว่าครั้งนี้จะตีทวายไม่ได้ แต่ก็มีผลดีเพราะปรากฏเลื่องลือไปในดินแดนพม่าว่าไทยกลับมีกำลังเข้มแข็งสามารถยกทัพบุกเข้าไปในดินแดนพม่า จนทำให้เมืองขึ้นของพม่าเกิดความกระด้างกระเดื่องต่อพม่า อีกทั้งต่อมา เมืองทวาย มะริด และตะนาวศรี ได้เข้ามาขอสวามิภักดิ์ขึ้นกับไทย ซึ่งไทยได้ใช้ 3 เมืองนี้เป็นฐานที่มั่นในการโจมตีพม่าครั้งต่อไปคือ เมื่อ พ.ศ. 2336 แม้จะตีพม่าไม่ได้แต่ก็สร้างความอึดกุมแก่กองทัพไทยได้นอกจากนี้ พม่ายังยกทัพมาตีเชียงใหม่อีก 2 ครั้ง เมื่อ พ.ศ. 2340 และ พ.ศ. 2345 แต่ก็ถูกทัพไทยขับไล่ออกไป ในครั้งหลังไทยได้ยกทัพเข้าทำลายที่มั่นของพม่าที่เชียงแสนยบเย็น และยังได้หัวเมืองลื้อ เชน สิบสองปันนา เชียงตุง เชียงรุ้ง มาอยู่ในอำนาจอีกด้วย

การฟื้นฟูประเทศ

การสูญเสียกรุงศรีอยุธยาเมื่อ พ.ศ. 2310 นำมาซึ่งความสูญเสียและความเสื่อมโทรมทุกด้าน ทั้งด้านการเมือง การปกครอง การทหาร เศรษฐกิจ สังคม และศิลปวัฒนธรรม ความสูญเสียนี้มีทั้งด้านวัตถุและจิตใจ สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชทรงฟื้นฟูประเทศให้กลับคืนมาดีขึ้นได้ระดับหนึ่ง แต่เนื่องจากสมัยธนบุรีบ้านเมืองยังอยู่ในภาวะสงครามและมีเวลาสั้น การฟื้นฟูประเทศจึงทำได้ไม่มากนัก จนสมัยรัตนโกสินทร์ **พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช** จึงทรงฟื้นฟูประเทศต่อจนกระทั่งเหมือน “เมื่อครั้งบ้านเมืองดี” และเป็นแนวทางในการฟื้นฟูประเทศต่อมาอีกหลายรัชกาล

(อ่านต่อฉบับหน้า)

ที่มา : ประวัติศาสตร์ชาติไทย เฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ เนื่องในวโรกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 6 รอบ 12 สิงหาคม 2547

ตอนที่ 4 เส้นทางสู่ธรรมะ

นางชนกขับรถพาคณะลงจากหมู่บ้านคีรีวงวังต่อจากอำเภอลานสกา ไปตามถนนที่อยู่แนวเชิงเขา ตรงไปทางอำเภอพรหมคีรี พอเห็นป้ายน้ำตกทางขวามือก็ขับเลี้ยวเข้าไปประมาณ 500 เมตร ก็เห็นป้ายศูนย์ปฏิบัติธรรมข้างหน้า นางชนกเลี้ยวรถเข้าไปในศูนย์โดยไม่บอกไม่ถามใคร ภายในศูนย์ปฏิบัติธรรมมีบรรยากาศร่มรื่นอากาศเย็นสบายมีอาคารเล็กอาคารน้อยและบ้านพักหลายหลัง เสียงน้ำตกดังซู่ซ่าอยู่ด้านหลังศูนย์ปฏิบัติธรรม รถจอดที่หน้าอาคารหลังแรก แล้วความลับก็เปิดเผย เมื่อนิคมมาบอกนิพาดา ก่อนใครด้วยประโยคสั้น ๆ ว่า

“เราจะพามาพักผ่อนและปฏิบัติธรรมให้ใจสงบกันที่นี่” แล้วชวนกันลงจากรถโดยไม่สนใจว่าจะเกิดอะไรขึ้น

นิพาดาหันตื้น ๆ งาม ๆ เพราะเป็นคนเดียวที่ไม่เคยมาในที่อย่างนี้ ก้าวลงจากรถอย่างหวาด ๆ รู้ทันทีว่าถูกเพื่อนร่วมกันหลอกมาปฏิบัติธรรม นึกโกรธในใจแต่พอดคิดอีกทีเพื่อนก็หวังดีต่อเรา เป็นไงเป็นกันสิ ลองดูสักตั้ง ฝืนถูกหลอกเข้าป่าช้าแล้วนี่ คงกลับตัวไม่ได้แล้ว หันไปดูธรรมชาติรอบหนึ่งเชิงดำนิดเล็กน้อยแล้วทำไม่ไม่บอกตรง ๆ มาเล่าเรื่องราวให้ฟังอ้อมค้อมอยู่ได้ธรรมเองก็เสียเวลา ทุกคนไม่พูดไม่จาอีก ก้าวลงจากรถยกกระเป๋าเดินทางมาทั้งหมด ท่ามกลางความเงียบ นางชนกกล่าวขึ้นก่อน

“ขอให้ทุกคนพบกับความสุข ความสงบอันแท้จริง และขออนุโมทนาบุญกับทุกคนด้วยนะ วันสุดท้ายจะมารับไปสนามบิน” นิศมานักกล่าวขอใจเพื่อน ทุกคนก็กล่าวตาม

นิศมากับกรรณเข้ามาจับมือนิพาดาพร้อมทั้งขอโทษที่ไม่บอกตรง ๆ แต่แรกและให้กำลังใจเพื่อนว่า

“เรามาพักผ่อนกายกันแล้วลองมาพักผ่อนใจกันบ้าง ไม่ต้องกลัวที่นี่มีแต่ความสุขความสงบนะเพื่อน พวกเราผ่านกันมาแล้วหลายรอบหลายที่รู้ว่าดีจึงอยากให้เพื่อนได้รับสิ่งดี ๆ ด้วย เพราะเรารักเพื่อนนะ”

นิพาดายังตื่นเต้นไม่หาย หันไปมองธรรมชาติอีกแวบหนึ่ง ธรรมชาติให้โดยไม่พูดอะไร นิศมาพาคณะเข้าไปในศูนย์เพื่อลงทะเบียนเข้าปฏิบัติธรรม การลงทะเบียนมีการแยกชายแยกหญิงคนละกลุ่มกัน ธรรมะแยกไปลงทะเบียนตามความเคยชินเพราะเป็นศิษย์เก่าอยู่แล้วรู้ธรรมเนียมการปฏิบัติที่ดีที่มีกฎกติกาเหมือนกันทุกศูนย์ นิศมากับกรรณในฐานะศิษย์เก่าพาญาติมาอีกทาง ธรรมะบริการออกมาต้อนรับและตรวจสอบข้อมูลตามที่สมัครไว้ นิศมาฝากให้ธรรมะบริการช่วยดูแลนิพาดาด้วยเพราะเป็นศิษย์ใหม่ ธรรมะบริการได้ปฏิบัติต่อนิพาดาด้วยความเมตตา พูดให้กำลังใจเป็นเบื้องต้นให้กฎแห่งพักซึ่งเป็นห้องพักเดี่ยว พร้อมทั้งขอให้เก็บโทรศัพท์กระเป๋าสตางค์และของมีค่าในล็อกเกอร์โดยให้เก็บกุญแจไว้เอง วันสุดท้ายจึงค่อยมารับ พร้อมทั้งให้คำแนะนำเบื้องต้นในการปฏิบัติตน ตลอดการอยู่ที่นี่อย่างคล้าว ๆ รายละเอียดจะมีการปฐมนิเทศอีกครั้งก่อนเริ่มการปฏิบัติ

นิศมากับกรรณคอยช่วยเหลือจัดการเกือบทุกอย่างให้นิพาดา เสร็จจากลงทะเบียนก็พานิพาดาไปเข้าห้องพักที่เขาจัดให้พักห้องติดกันทั้งสามคน นิพาดาค่อยผ่อนคลายห้องพักมีที่หลับที่นอน ผ้าปูที่นอน ปลอกหมอน ถาดอาหาร ช้อนส้อม แก้วน้ำ แก้วน้ำ อุปกรณ์ทำความสะอาดห้อง ตลอดจนเครื่องอำนวยความสะดวกที่จำเป็นทุกอย่างไม่ต่างจากโรงแรมที่พักทั่วไป เพียงแต่ไม่มีทีวี ตู้เย็น และแอร์ เท่านั้น มีห้องน้ำในตัว มีพัดลมให้ด้วย อากาศในห้องโปร่งเย็นสบายไม่จำเป็นต้องเปิดพัดลมก็ได้ ห้องพัสดุสะอาด เล็กกระทัดรัดแต่ไม่อึดอัดโดยจัดแยกโซนชาย-หญิงไม่ปะปนกันมีอาคารรวมปฏิบัติธรรมคั่นกลาง นิพาดารู้สึกพอใจกับห้องพักและบรรยากาศที่นี่ ทำให้เธอรู้สึกสบายใจไปเลาะหนึ่ง แต่ต่อไปไม่รู้ว่าจะต้องเผชิญกับอะไรบ้าง

เสียงอดเรียกเข้ารับการปฐมนิเทศดังขึ้น สมาชิกทุกคนต่างไปรวมกันที่อาคารเอนกประสงค์ซึ่งใช้เป็นที่รับลงทะเบียน เป็นห้องประชุมย่อย เป็นห้องสำหรับผู้จัดการหลักสูตร ห้องเก็บของมีค่า ที่สมาชิกฝากไว้ รวมทั้งเป็นห้องรับประทานอาหารและอาหารว่างทุกมื้อ โดยจัดเป็นโต๊ะเตอริยาวไปตามแนวอาคาร กำหนดหมายเลขที่นั่งตามห้องพัก

แต่ละคนจะนำอาหาร แก้วน้ำ ผ้าเช็ดจาน ผ้าคลุมถาด มาวางไว้ถาวรตามที่จัดให้ ทุกอย่างถูกจัดให้เป็นส่วนตัว ไม่เกี่ยวข้องกัน

ที่ห้องประชุมย่อย ผู้จัดการหลักสูตร และธรรมบริกร ฝ่ายชาย - หญิง จัดเก้าอี้นั่งแยกชายแยกหญิงไว้ และขอให้ ผู้ปฏิบัติใหม่นั่งด้านหน้า ผู้ปฏิบัติเก่านั่งด้านหลัง นิศมาและ กรณชเลือกนั่งเก้าอี้กลาง ๆ ที่เป็นรอยต่อระหว่างผู้ปฏิบัติใหม่ กับผู้ปฏิบัติเก่าแล้วเรียกนิพาดามานั่งใกล้ ๆ ตอนนี้ยังสามารถ พูดคุยกันได้ แต่ทุกคนจะพูดกันเสียงไม่ดัง นิพาดาสังเกตเห็น ผู้ปฏิบัติทั้งเก่าและใหม่จะมีหลากหลายอายุ ตั้งแต่อายุ 18 ปี ไปจนถึง 70 - 80 ปี แต่ละคนแต่งชุดสุภาพสีไม่ฉูดฉาด แต่ดูมิดชิด เหมือนที่นิศมาเคยเข้ามาดูแลเรื่องเสื้อผ้า ก่อนออกจากบ้านบางคนแต่งชุดขาวก็มี จึงมีความหลากหลาย ภายใต้อาณัติสุภาพมิดชิด

สิ่งที่นิพาดาเห็นแล้วแปลกมาก ๆ คือ มีผู้ปฏิบัติส่วนหนึ่ง ที่เป็นชาวต่างชาติ ดูหน้าตาคร่าว ๆ และได้ยินเขาคุยกันแว่ว ๆ ว่าน่าจะเป็นทั้งคนฝรั่ง มีทั้งผิวขาวและคนสีผิว รวมทั้งคนเอเชีย ที่น่าจะมาจากหลายเชื้อชาติปะปนอยู่ นอกจากนี้ยังมี พระภิกษุอีกประมาณ 6 รูป มาร่วมปฏิบัติด้วย ดูจำนวน ผู้ปฏิบัติทั้งหมดคร่าว ๆ ฝ่ายหญิงน่าจะประมาณ 60 - 70 คน ฝ่ายชายรวมทั้งพระภิกษุด้วยประมาณ 15 คน นิศมากระซิบบอก นิพาดา

“การอบรมทุกรุ่นก็มีประมาณนี้แหละ” นิพาดา ก็ถามด้วยความสงสัย

“ผู้ชายไปไหนหมดไม่มาปฏิบัติธรรมกัน” นิศมา ก็ตอบเพื่อนเบา ๆ แบบติดตลก

“คงไปอยู่นรกกันหมดมั้ง” นิพาดาหัวเราะออกมา ทำให้เพื่อนอุบ้ใจว่าเธอคงไม่เครียดแล้ว

นิพาดารู้สึกตื่นเต้นกับสิ่งที่เห็นจริง ๆ ทำให้เธอสนใจ อยากติดตามดูว่าจะมีอะไรที่แปลกใหม่ที่เธอไม่เคยรู้เกิดขึ้นบ้าง ผู้จัดการหลักสูตรที่นำปฐมนิเทศเป็นผู้หญิง กล่าวต้อนรับ แล้วเริ่มปฐมนิเทศผ่านทางสื่อทีวีและเครื่องบันทึกเสียง กรณชอธิบายเพิ่มเติมเบา ๆ ว่าทุกศูนย์ปฏิบัติธรรมเป็นเช่นนี้ เหมือนกันหมดตั้งแต่วันแรกถึงวันสุดท้ายเพื่อให้เป็นมาตรฐาน เดียวกัน นิพาดาตั้งใจฟังเพื่อจะได้ปฏิบัติตนให้ถูกต้อง เริ่มจากการแนะนำศูนย์ปฏิบัติธรรมแห่งนี้ มีสถานที่และ เครื่องอำนวยความสะดวกอะไรบ้าง ผู้ปฏิบัติจะต้องปฏิบัติตน อย่างไรตลอดการอบรมทั้ง 10 วัน จะมีอาหารบริการเป็น อาหารมังสะวิรัติและเครื่องดื่มที่ไม่มีนมและเนื้อสัตว์เจือปน สำหรับศิษย์ใหม่จะรักษาศีล 5 ส่วนศิษย์เก่าจะต้องรักษาศีล 8 งดอาหารเย็นดื่มได้เฉพาะน้ำปานะ ยกเว้นผู้มีปัญหาสุขภาพ ต้องทานยาหลังอาหารก็ให้แจ้งเป็นราย ๆ ไป ทางศูนย์ ก็จะจัดอาหารให้ตามจำนวนที่เหมาะสม ส่วนผู้ที่มีปัญหา สุขภาพนั่งพื้นบนอาสนะนาน ๆ ไม่ได้ก็จะแจ้งอาจารย์ ให้พิจารณาจัดเก้าอี้นั่งให้ตามที่อาจารย์เห็นเหมาะสม โดยเน้นย้ำถึงกฎที่จะต้องปฏิบัติอย่างเคร่งครัดทุกคนคือ การแยกชายแยกหญิง ไม่พูดคุยกัน ไม่แตะเนื้อต้องตัวกัน แม้เป็นเพศเดียวกันก็ตาม การรักษาความเงียบงดการติดต่อ สื่อสารใด ๆ ทั้งคำพูดและแสดงสัญลักษณ์ทางร่างกาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการรักษาวินัยเรื่องการตรงต่อเวลา เป็นต้น โดยกฎดังกล่าวไม่ได้มีเจตนาเพื่อจำกัดสิทธิเสรีภาพใด ๆ แต่ตั้งขึ้นมาเพื่อช่วยเหลือให้ผู้เข้ารับการอบรมได้อยู่ ในบรรยากาศที่ช่วยให้การรักษาศีลมีความบริสุทธิ์ ซึ่งจะช่วย ให้การปฏิบัติประสบผลสำเร็จได้ดียิ่งขึ้น

กฎนี้จะเริ่มใช้เมื่อเริ่มเข้ารับการอบรมหลังจาก ปฐมนิเทศนี้แล้ว ผู้ปฏิบัติมีหน้าที่ปฏิบัติตามคำสอน ของอาจารย์และรักษากฎระเบียบอย่างเคร่งครัดไม่ต้องทำอะไร ทั้งสิ้น มีปัญหาที่ต้องการขอความช่วยเหลือสิ่งใดให้บอก ธรรมบริกรทั้งชายและหญิงได้ตลอดเวลา โดยแนะนำ ธรรมบริกรที่อยู่ประจำอาคารห้องพักแต่ละหลังที่ละคน ทั้งชายและหญิง ทุกคนทั้งผู้จัดการหลักสูตร ซึ่งธรรมบริกร ล้วนเป็นอาสาสมัครมารับใช้ธรรมะในการอบรมแต่ละครั้ง ก็จะมีการหมุนเวียนเปลี่ยนไป

นิพาดาค่อนข้างเครียดและกังวลพอสมควรในกฎระเบียบบางเรื่อง โดยเฉพาะเรื่องไม่พูดกับใคร ไม่ติดต่อกับใคร ทั้ง 10 วัน จะไหวไหมเนี่ย แต่ไม่โทรศัพท์ติดต่อกับใครเลย ก็ต้องทำใจมากพออยู่แล้ว นิศมาและกรนุช สังเกตเห็นแววตาและสีหน้าของนิพาดาที่แสดงความไม่มั่นใจว่าจะผ่านพ้นไปได้ไหม ทั้งสองคนจึงจับมือนิพาดาให้กำลังใจเพื่อน ขอให้เพื่อนทำใจให้สบาย เพราะนี่คือทางปฏิบัติที่จะนำเราไปสู่ความสุขที่แท้จริงเราสองคนก็ผ่านมันมาแล้ว ใหม่ ๆ อาจลำบากกายใจหน่อยเพราะเราไม่เคยชินกับกฎระเบียบแบบนี้ แต่ไปสักระยะหนึ่งเราก็จะคุ้นชินและผ่อนคลายไปเอง แรก ๆ ก็ต้องใช้ขันติความอดทนให้ผ่านพ้นไปได้ ยากกว่านี้หลายเรื่องนิพาดาก็ทำสำเร็จมาแล้ว สู้ ๆ นะเพื่อน นิพาดายิ้มรับเจื่อน ๆ อย่างพิทักพิพ่วน เธอมองข้ามไปยังกลุ่มฝ่ายชาย เห็นบรรดาจารย์มาที่เธอไม่วางตาพร้อมยิ้มและโค้งศีรษะให้กำลังใจแก่เธอด้วยความห่วงใย

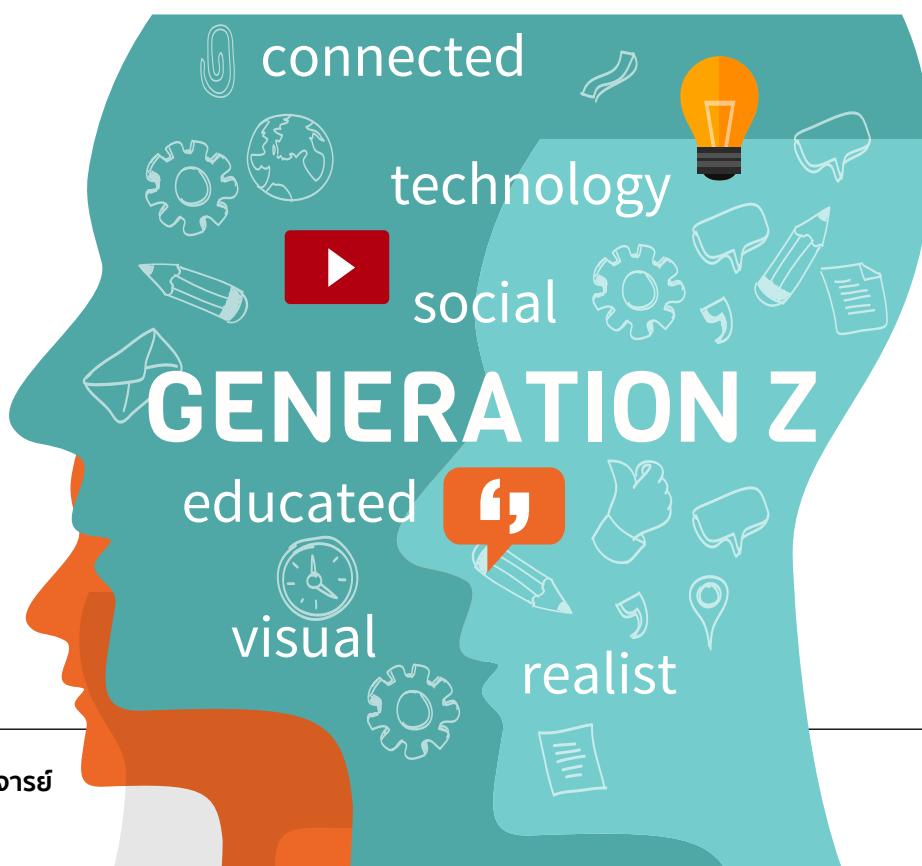
เสร็จจากปฐมนิเทศก็ต้องไปพบกรรมการตามฝ่ายของตนเอง เพื่อรับหมายเลขอาสนะและเก้าอี้ที่นั่งในการปฏิบัติตลอดหลักสูตรที่อาจารย์ผู้สอนจะพิจารณาจัดให้ตามความเหมาะสม ซึ่งจะเปลี่ยนแปลงไม่ได้ ตอนนี้มีการกั้นฉากระหว่างเขตชายเขตหญิงอย่างสมบูรณ์แล้ว โดยไม่มีการแยกเชื้อชาติภาษาใด ๆ แต่ละฝ่ายจะมีป้ายประกาศตารางการอบรมและข้อความที่ต้องการสื่อสารทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ มีโต๊ะวางอาหารและเครื่องดื่มแยกตามฝ่ายชายหญิง สรุปลงแล้วต่อไปนี้จะต้องแยกจากกันโดยเด็ดขาด แม้ในฝ่ายเดียวกัน คนที่มาด้วยกันก็ต้องงดการติดต่อพูดคุยหรือแสดงสัญลักษณ์ใด ๆ ต่อกันทั้งสิ้น

(อ่านต่อฉบับหน้า)

อุปกรณ์ IT กับ เด็ก Gen Z

เทคโนโลยีที่ก้าวกระโดดอย่างต่อเนื่องในปัจจุบัน ทำให้มีความสะดวกสบาย มีความหลากหลายในการใช้ชีวิต เรียกว่าเป็น Life Style ของคนในปัจจุบัน โดยเฉพาะเด็กใน Generation Z หรือเด็กที่เกิดมาช่วงปี ค.ศ. 2000 โดยการแบ่งพัฒนาการของวัยในแบบต่าง ๆ อย่างเช่น รุ่น Babyboom (Gen B), Gen X, Gen Y และ Gen Z ซึ่งในแต่ละช่วงวัยนี้ เมื่อมาอยู่ร่วมกันในสังคม จะสังเกตเห็นความขัดแย้ง ความคิด ทัศนคติ ความแตกต่างกันได้ง่ายมาก ๆ เช่น พ่อแม่ไม่เข้าใจลูกที่อยู่ในช่วงวัยรุ่น ครูไม่เข้าใจเด็กนักเรียน นั่นก็เพราะ Generation ของคนที่เกิดนั้นต่างกัน ทำให้ความคิด การตัดสินใจต่างกัน ดังนั้นเด็กที่เติบโตมาในยุคที่มีความสะดวกสบายและเทคโนโลยีเข้าถึงได้ง่าย ทำให้การใช้ชีวิตแตกต่างกันออกไปอย่างไรบ้าง ต้องลองมาดูว่าเด็กยุค Generation Z หรือเรียกกันติดปากว่า เด็ก Gen Z พวกเขาใช้ชีวิตกันแบบไหนบ้าง

วัยรุ่นยุค Gen Z นั้นโทรศัพท์มือถือ ทั้งกลุ่มสมาร์ทโฟน หรือแท็บเล็ตเรียกว่า เป็นอวัยวะที่ 33 ของชาว Gen Z เลยก็ว่าได้ ตอบสนองชีวิตดิจิทัล โลกออนไลน์ สำหรับชาว Gen Z ไม่ใช่โลกเสมือนแต่คือโลกความจริงอีกโลกเลยก็ว่าได้ หรือเรียกได้ว่า ขาดสิ่งนี้ไม่ได้เลย นอกจากนี้สมาร์ทโฟนยังเป็นสิ่งที่ช่วยหาความรู้อื่น ๆ ที่ไม่ได้มี ในตำราได้ตลอดเวลา เรียกว่ามีความรู้มากกว่าคน Gen อื่น ๆ กันเลยทีเดียว การมีแรงบันดาลใจเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง เช่น ดารา นักร้อง หรือแม้กระทั่ง เน็ตไอดอลที่ใช้สื่อเป็นตัวช่วยในการแสดงศักยภาพของตัวเองในแต่ละด้าน ออกมา ทำให้เด็ก ๆ Gen นี้มองบุคคลเหล่านี้เป็นแบบอย่างในการใช้ชีวิต เลยก็ว่าได้ ความคิดความอ่านของเด็ก Gen นี้ เป็นประเภทที่คิดไว ทำไว ตัดสินใจอะไรก็จะทำทันที โดยยังไม่คิดถึงผลที่จะตามมาสักเท่าไร โดยเฉพาะการใช้จ่ายเงินเพื่อตัวเองก่อน เช่น ซื้อของที่อยากได้ ตัดสินใจที่จะซื้อทันทีโดยไม่รีรอ อุปนิสัยส่วนใหญ่เป็นประเภทที่มีความอดทนต่ำ ทนต่อ สภาวะการกดดันได้น้อย ซึ่งวิธีการเลี้ยงดูของพ่อแม่ที่ใช้อุปกรณ์ไอทีเลี้ยงลูก ทำให้ความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ลดลง เนื่องจากขาดปฏิสัมพันธ์กับ คนรอบข้างและกิจกรรมที่ได้เรียนรู้จากสิ่งรอบตัว รวมถึงการขาดการยอมรับ นับถือตนเอง (Self - Esteem) ทำให้เด็กรู้สึกว่าคุณค่าในตัวเอง เกิดความทุกข์ จากการเปรียบเทียบระหว่างชีวิตตนเองและชีวิตเพื่อนในสังคมออนไลน์ ซึ่งอาจทำให้เกิดโรคซึมเศร้า แต่รู้หรือไม่ว่าเด็ก ๆ Gen Z เหล่านี้ยังต้องการความรักจากผู้ใหญ่อยู่ ถึงแม้การพูดคุยติดต่อผ่านเทคโนโลยีอย่าง Facebook หรือโซเชียลมีเดียอื่น ๆ ก็ยังไม่สามารถแทนที่การคุยจริง ๆ ได้ เรื่องบางเรื่องข้อความไม่สามารถสื่อความรู้สึกที่แท้จริงได้ และเด็ก ๆ ทุกคนก็ยังคงต้องการความเข้าใจจากผู้ใหญ่ ซึ่งเป็นพื้นฐานของมนุษย์อยู่แล้ว ยังอยากให้ผู้ใหญ่แสดงความรู้สึกสนใจ ห่วงใย แม้ว่าจะต้องการโลกส่วนตัวขนาดไหนก็ตาม ผู้ใหญ่ต้องปรับตัวเข้าหา ยอมรับการเปลี่ยนแปลงรวดเร็วของเทคโนโลยีเท่า ๆ กับที่วิถีของชาว Gen Z ที่รวดเร็วเช่นกัน

—— “ ——

พ่อแม่ควรเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับลูก
ด้วยการใช้สมาร์ทโฟนแต่พอดี
หลีกเลี่ยงการเช็กโทรศัพท์มือถือ
ตลอดเวลาที่ใช้เวลาร่วมกับคนในครอบครัว

—— ” ——

การทำให้เด็ก Gen Z ถอยออกมาจากโลกของเทคโนโลยี สามารถทำได้ โดยเริ่มที่ครอบครัว พยายามหากิจกรรม หรือ ของเล่นเสริมพัฒนาการ อย่างอื่นให้เด็ก เพื่อลดการเล่นโทรศัพท์ กำหนดเวลาให้กับเด็กในการเล่นสมาร์ทโฟนได้ในแต่ละวัน ใช้เวลาอยู่กับลูก ๆ เพิ่มมากขึ้น ออกไปเที่ยวทุกวันหยุด หรือ เมื่อมีโอกาส งดการใช้สมาร์ทโฟนในระหว่างการรับประทานอาหาร ไม่ควรอนุญาตให้เด็กใช้สมาร์ทโฟน หรือ แท็บเล็ตช่วงก่อนเข้านอน และไม่เก็บอุปกรณ์ไว้ในห้องนอนของเด็ก เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการเล่นสมาร์ทโฟน ทั้งก่อนนอนหรือหลังตื่นนอนในทันที ให้เด็กได้ออกไปเจอเพื่อน ๆ พยายามให้เด็กมีกิจกรรมทำอยู่ตลอดเวลา การได้วิ่งเล่นหรือออกกำลังกายก็ช่วยให้เด็กมีสุขภาพดี มีพัฒนาการที่สมบูรณ์ ให้เด็กทำในสิ่งที่อยากทำ ไม่ปิดกั้นความคิดและจินตนาการ จะทำให้เด็กออกห่างจากเทคโนโลยีเหล่านี้ได้ แต่ท้ายที่สุดปัจจัยที่สำคัญ คือ พ่อแม่ควรเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับลูก ด้วยการใช้สมาร์ทโฟนแต่พอดี หลีกเลี่ยงการเช็กโทรศัพท์มือถือตลอดเวลาที่ใช้เวลาร่วมกับคนในครอบครัวให้มากที่สุด เพื่อเด็กจะได้ซึมซับพฤติกรรม และเข้าใจการใช้เทคโนโลยีได้อย่างพอดี

กีฬาเอเชียนเกมส์ 2018 (อินโดนีเซีย : Pesta Olahraga Musim Panas Asia 2018) หรือชื่อที่เป็นทางการ “กีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 18” หรือเป็นที่รู้จักในชื่อ “จาการ์ตา ปาเล็มบัง 2018” เป็นมหกรรมกีฬานานาชาติที่สำคัญที่สุดในทวีปเอเชีย ควบคุมโดยสภาโอลิมปิกแห่งเอเชีย ซึ่งจัดขึ้นในกรุงจาการ์ตา และเมืองปาเล็มบัง ประเทศอินโดนีเซีย จัดระหว่างวันที่ 18 สิงหาคม ถึง 2 กันยายน พ.ศ. 2561 มี 37 ประเทศเข้าร่วมการแข่งขัน

ประเทศอินโดนีเซีย ได้รับเกียรติเป็นเจ้าภาพกีฬาเอเชียนเกมส์อย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ 19 กันยายน พ.ศ. 2557 ในการประชุมสามัญแห่งสภาโอลิมปิกแห่งเอเชีย สมัยที่ 33 ณ เมืองอินช็อน ประเทศเกาหลีใต้ กรุงจาการ์ตาเคยเป็นเจ้าภาพมา 1 ครั้ง คือ กีฬาเอเชียนเกมส์ 1962 (พ.ศ. 2505) ซึ่งครั้งนี้กรุงจาการ์ตาเป็นเมืองที่ 3 ที่ได้จัดการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์มากกว่า 1 ครั้ง และเมืองปาเล็มบังเป็นเมืองที่อยู่นอกเขตเมืองหลวงเมืองที่ 5 ที่ได้จัดการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ รวมถึงกรุงจาการ์ตาก็ได้รับเกียรติเป็นเจ้าภาพกีฬาเอเชียนพาราเกมส์ 2018 สำหรับนักกีฬาคนพิการเช่นกัน

กีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 18 นี้ มีการแข่งขันกีฬา 40 ชนิด รวม 63 ประเภท ซึ่งชนะเลิศทั้งหมด 465 เหรียญทอง

กระโดดน้ำ (10)	ศิลปะการบังคับม้า (2)	สเกตบอร์ด (4)
ว่ายน้ำ (41)	อีเวนต์ (2)	เรือพาย (15)
ระบำได้น้ำ (2)	กระโดดข้ามเครื่องกีดขวาง (2)	รักบี้ 7 คน (2)
โปโลน้ำ (2)	ฟันดาบ (12)	เรือใบ (10)
ยิงธนู (5)	ฮอกกี้ (2)	ยิงปืน (15)
กรีฑา (48)	ฟุตบอล (2)	ปีนผา (2)
แบดมินตัน (7)	กอล์ฟ (4)	สควอช (4)
เบสบอล (1)	ยิมนาสติกสากล (14)	เทเบิลเทนนิส (5)
ซอฟท์บอล (1)	ยิมนาสติกลีลา (2)	เทควันโด (12)
บาสเกตบอล (2)	ยิมนาสติกแทรมโพลีน (2)	เทนนิส (5)
บาสเกตบอล 3 คน (2)	กาบัดดี (2)	ซอฟท์เทนนิส (5)
โบว์ลิง (6)	คาราเต้ (13)	ไตรกีฬา (3)
มวยสากล (13)	ยิวยิตสู (9)	วอลเลย์บอลชายหาด (2)
สปรินต์ (12)	คูราซ (8)	วอลเลย์บอล (2)
สลาลอม (4)	บันจี้จี้ลด์ (16)	ยกน้ำหนัก (14)
เรือประเพณี (5) บริดจ์ (6)	แซมโบ (6)	มวยปล้ำ (18)
บีเอ็มเอ็กซ์ (2)	วูซู (15)	แทรมโพลีน (2)
บีเอ็มเอ็กซ์ฟรีสไตล์ (2)	เจ็ตสกี (4)	แฮนด์บอล (2)
จักรยานเสือภูเขา (4)	ร่มร่อน (6)	ยูโด (15)
จักรยานถนน (4)	ปัญจกีฬาสมัยใหม่ (2)	เซปักตะกร้อ (6)
จักรยานลู่ (12)	สเกตความเร็ว (2)	

สรุปเหรียญเอเชียนเกมส์ 2018 เป็นรายการการแข่งขันกีฬาของสภาโอลิมปิกแห่งเอเชีย โดยการจัดอันดับตามจำนวนเหรียญที่ได้รับระหว่างเอเชียนเกมส์ 2018 ในจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย ตั้งแต่วันที่ 18 สิงหาคม ถึง 2 กันยายน พ.ศ. 2561 ดังนี้

อันดับที่	ประเทศ	ทอง	เงิน	ทองแดง	รวม
1	จีน (CHN)	132	92	65	289
2	ญี่ปุ่น (JPN)	75	56	74	205
3	เกาหลีใต้ (KOR)	49	58	70	177
4	อินโดนีเซีย (INA)*	31	24	43	98
5	อุซเบกิสถาน (UZB)	21	24	25	70
6	อิหร่าน (IRI)	20	20	22	62
7	จีนไทเป (TPE)	17	19	31	67
8	อินเดีย (IND)	15	24	30	69
9	คาซัคสถาน (KAZ)	15	17	44	76
10	เกาหลีเหนือ (PRK)	12	12	13	37
11	บาร์เรน (BRN)	12	7	7	26
12	ไทย (THA)	11	16	46	73
13	ฮ่องกง (HKG)	8	18	20	46
14	มาเลเซีย (MAS)	7	13	16	36
15	กาตาร์ (QAT)	6	4	3	13
16	มองโกเลีย (MGL)	5	9	11	25
17	เวียดนาม (VIE)	4	16	18	38
18	สิงคโปร์ (SGP)	4	4	14	22
19	ฟิลิปปินส์ (PHI)	4	2	15	21
20	สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (UAE)	3	6	5	14

อันดับที่	ประเทศ	ทอง	เงิน	ทองแดง	รวม
21	คูเวต (KUW)	3	1	2	6
22	คีร์กีซสถาน (KGZ)	2	6	12	20
23	จอร์แดน (JOR)	2	1	9	12
24	กัมพูชา (CAM)	2	0	1	3
25	ซาอุดีอาระเบีย (KSA)	1	2	3	6
26	มาเก๊า (MAC)	1	2	2	5
27	อิรัก (IRQ)	1	2	0	3
28	เกาหลี (COR)	1	1	2	4
29	เลบานอน (LBN)	1	1	2	4
30	ทาจิกิสถาน (TJK)	0	4	3	7
31	ลาว (LAO)	0	2	3	5
32	เติร์กเมนิสถาน (TKM)	0	1	2	3
33	เนปาล (NEP)	0	1	0	1
34	ปากีสถาน (PAK)	0	0	4	4
35	อัฟกานิสถาน (AFG)	0	0	2	2
36	พม่า (MYA)	0	0	2	2
37	ซีเรีย (SYR)	0	0	1	1
รวม (37 ประเทศ)		465	465	622	1,552

ออมอย่างไรให้เงินงอกเงย :

รู้เบื้องต้นอย่างถูกต้องกับการลงทุนในหุ้น

พอมีการพูดถึงหุ้น พูดถึงตลาดหุ้น พูดถึงตลาดหลักทรัพย์ หลายคนคงนึกถึงภาพที่ติดลบทั้งหลาย ไม่ว่าจะเป็นบ่อนพนันขนาดใหญ่ การซื้อขายหุ้นก็เหมือนการเล่นพนัน คนจนเล่นห่วย คนรวยเล่นหุ้น คนที่มีเงินมากเท่านั้นถึงจะซื้อหุ้นได้ซื้อหุ้นจะทำให้เกิดการล้มละลาย การเกิดฟองสบู่ การขาดทุนมหาศาล ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นภาพลบแทบทั้งสิ้น และเป็นเรื่องที่เข้าใจผิดแทบทั้งสิ้น มีคนจำนวนน้อยที่เข้าใจตลาดหุ้นหรือตลาดหลักทรัพย์อย่างถูกต้องแท้จริง

ตลาดหลักทรัพย์หรือตลาดหุ้นของทุกแห่งที่เกิดขึ้นมาในโลกนี้ ส่วนใหญ่ มีวัตถุประสงค์เพื่อแลกเปลี่ยนซื้อขายตราสารทุน หรือที่เรียกว่าหุ้นสามัญของบริษัทต่าง ๆ ที่ขึ้นทะเบียนไว้ สามารถระดมเงินทุนเพิ่มเติมจากสาธารณะได้โดยสะดวก และให้ประชาชนได้เป็นเจ้าของกิจการของบริษัททั้งหลายเพื่อสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศ

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยก็เช่นเดียวกัน มีบทบาทสำคัญในการเป็นแหล่งระดมเงินทุนจากประชาชน ดังนั้นหากคุณอยากเป็นเจ้าของกิจการแต่เงินยังไม่มากพอที่จะไปลงทุนซื้อที่ดินเอง สร้างโรงงานเอง ซื้อเครื่องจักรมาผลิตสินค้าเอง และจ้างคนมาทำงานให้ หากคุณไม่มีเงินมากพอหรือไม่มีเวลามากพอที่จะไปบริหารจัดการอย่างที่กล่าวมาได้แล้ว วิธีการหนึ่งที่จะทำให้คุณเป็นเจ้าของกิจการดี ๆ ได้ นั่นคือ **“การลงทุนในหุ้น”** นี่คือการยอมรับที่แท้จริงของการมีตลาดหุ้นนะครับ ประโยชน์ที่เราจะได้รับจากหุ้นที่เราถือไว้ก็คือ เมื่อบริษัทนั้นมีกำไร เราก็จะได้ผลตอบแทนจากเงินปันผลและกำไรจากส่วนต่างของราคาหุ้น และในการซื้อขายหุ้นนั้นก็ไม่ต้องมีเงินหลักแสนหลักล้านถึงจะซื้อหุ้นได้ เรามีเงินหลักร้อยหลักพัน ก็ซื้อหุ้นได้ครับ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับราคาหุ้นแต่ละตัวในตอนนั้น ซึ่งไม่ได้แพงอย่างที่หลาย ๆ คนคิดเลยครับ เรื่องนี้จะมาอธิบายรายละเอียดในภายหลังนะครับ

หุ้นที่เราได้ยืมกันบ่อย ๆ นั้น ก็คือ **ตราสารทุน (Equity Instruments)** เป็นตราสารที่กิจการออกให้แก่ผู้ถือ (Holder) เพื่อระดมเงินทุนไปใช้ในกิจการ โดยผู้ถือตราสารทุนจะมีฐานะเป็น “เจ้าของกิจการ” รวมทั้งมีส่วนได้เสียหรือมีสิทธิในทรัพย์สินและรายได้ของกิจการ และมีโอกาสจะได้รับผลตอบแทนเป็นเงินปันผล (Dividend) อย่างไรก็ตาม ไม่ได้มีข้อผูกพันว่ากิจการที่ออกตราสารทุนจะต้องจ่ายเงินปันผลเสมอไป ทั้งนี้ การตัดสินใจจ่ายเงินปันผลจะขึ้นอยู่กับผลกำไรและข้อตกลงของธุรกิจนั้น ๆ โดยทั่วไปนั้น “หุ้น” แบ่งออกเป็น 2 ประเภทด้วยกัน คือ

1. **หุ้นสามัญ (Common Stock)** เป็นตราสารที่ออกโดยบริษัทมหาชนจำกัด (บมจ.) ที่ต้องการระดมเงินทุนจากประชาชน โดยผู้ถือหุ้นสามัญจะมีสิทธิร่วมเป็นเจ้าของบริษัท และมีสิทธิออกเสียงลงมติในที่ประชุมผู้ถือหุ้นตามสัดส่วนของตัวเองในการตัดสินใจเรื่องที่สำคัญของบริษัท นอกจากนี้ผู้ถือหุ้นสามัญของบริษัทยังมีสิทธิได้รับเงินปันผลเมื่อบริษัทมีกำไรอีกด้วย และยังสามารถขายหุ้นสามัญเมื่อเห็นว่าได้กำไรจากส่วนต่างราคาหุ้น

2. **หุ้นบุริมสิทธิ (Preferred Stock)** เป็นตราสารประเภทหุ้นทุนที่ผู้ถือมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของกิจการเช่นเดียวกับหุ้นสามัญ มีข้อแตกต่างจากหุ้นสามัญ คือ ผู้ถือหุ้นบุริมสิทธิจะไม่มีสิทธิในการออกเสียงลงมติในที่ประชุมผู้ถือหุ้น แต่จะได้รับสิทธิในการชำระคืนเงินทุนก่อนผู้ถือหุ้นสามัญในกรณี que บริษัทเลิกกิจการ

นอกจากหุ้น 2 ประเภทที่กล่าวมาแล้ว ยังมีหุ้นอีกชนิดหนึ่งที่เรามักจะได้ยินกันบ่อยครั้ง ซึ่งจะแตกต่างจากหุ้น 2 ประเภทแรก ก็คือ **หุ้นกู้ (Debenture / Corporate Bond)** คือ เอกสารที่แสดงสิทธิเป็นเจ้าหนี้ของบริษัทหรือกิจการใดกิจการหนึ่ง บริษัทออกหุ้นกู้เพื่อระดมทุนขยายกิจการ แต่ทำในรูปของการกู้ยืมประชาชนโดยกำหนดระยะเวลา และอัตราดอกเบี้ยที่แน่นอน สำหรับหุ้นที่ทุกคนพูดถึงกันในตลาดหุ้นหรือตลาดหลักทรัพย์นี้ จะหมายถึง **หุ้นสามัญ** ซึ่งผู้ถือหุ้น

จะมีสถานะเป็นเจ้าของกิจการและได้เงินปันผลตามสัดส่วนที่เราถือหุ้นอยู่ เมื่อบริษัทนั้นมีกำไร

สำหรับประเทศไทยของเรา ตลาดที่เราจะทำการซื้อขายหุ้นได้มี 2 ตลาดด้วยกัน คือ **ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET)** และ **ตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (mai)** ความแตกต่างระหว่างตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) และตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (mai) ตลาดหลักทรัพย์ถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นแหล่งระดมทุนระยะยาวของบริษัทไทยและบริษัทต่างประเทศที่มีขนาดใหญ่ที่มีผลการดำเนินงานมาอย่างต่อเนื่อง มีทุนชำระแล้ว ตั้งแต่ 300 ล้านบาทขึ้นไป ในขณะที่ตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ เป็นแหล่งระดมทุนของธุรกิจที่มีศักยภาพขนาดกลางและเล็ก ซึ่งมีทุนชำระแล้วตั้งแต่ 50 ล้านบาทขึ้นไป

เป็นอย่างไรกันบ้างครับเกี่ยวกับความรู้เบื้องต้นกับการลงทุนในหุ้นหลายคนต้องปรับทัศนคติใหม่เกี่ยวกับตลาดหุ้นแล้วนะครับ ไม่ใช่บ่อนพนันขนาดใหญ่ แต่เป็นแหล่งที่บริษัทมหาชนสามารถระดมทุนจากประชาชนทั่วไปได้ และประชาชนทั่วไปถ้าเห็นว่าการนั้นเป็นกิจการที่ดีมีความน่าสนใจก็สามารถไปซื้อหุ้นเพื่อเป็นส่วนร่วมเป็นเจ้าของกิจการกับบริษัทนั้น ๆ ได้ และเมื่อบริษัทนั้นมีกำไร ก็จะได้ผลตอบแทนในรูปของเงินปันผลตามมา เช่น เราเห็นว่า 7-Eleven เป็นบริษัทที่น่าสนใจ เพราะเดินไปไหนมาไหนก็เจอ 7-Eleven เต็มไปหมด ลูกค้านี่มีจำนวนมาก เราอยากจะเป็นเจ้าของกิจการ 7-Eleven แต่ไม่มีเงินเพียงพอไปซื้อแฟรนไชส์ หรือมีเงินแต่ไม่มีเวลาบริหาร เราก็สามารถซื้อหุ้นของบริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน) หรือ CPALL ซึ่งเป็นเจ้าของ 7-Eleven ได้ เป็นต้น

ในบทต่อเราเราจะมาเล่ากันต่อนะครับว่า ประชาชนคนธรรมดาอย่างเรา จะไปซื้อขายหุ้นได้จากที่ไหนบ้าง เดินเข้าไปตลาดหลักทรัพย์เพื่อไปขอซื้อหุ้น หรือเดินเข้าไปบริษัทมหาชนที่เราต้องการจะซื้อหุ้นเลยหรือไม่ในครั้งหน้าเราจะได้ทราบกันครับ

9 วิธีกินดี เพื่อสุขภาพ

กระทรวงสาธารณสุข โดยกองโภชนาการ กรมอนามัย ได้มี “ข้อแนะนำการบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพของคนไทย” (Food Based Dietary Guildlines) 9 ข้อ ดังนี้

1. กินอาหารครบ 5 หมู่ แต่ละหมู่ให้หลากหลาย และหมั่นดื่มน้ำหนักตัว

ข้อแนะนำนี้เป็นข้อแนะนำหลัก ยึดอาหารหลัก 5 หมู่ และเพิ่มความสำคัญของการกินอาหารแต่ละหมู่ ให้มีความหลากหลาย ไม่จำเจอยู่เพียงอาหารไม่กี่ชนิด น้ำหนักตัวเป็นเครื่องบ่งชี้ได้ง่ายถึงภาวะสุขภาพ ในผู้ใหญ่ที่กินอาหารได้เหมาะสม จะมีน้ำหนักตัวที่เหมาะสม มีรูปร่างที่ไม่อ้วนหรือผอมเกินไปและมีน้ำหนักตัวค่อนข้างคงที่ หากสังเกตเห็นว่าน้ำหนักตัวเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จากน้ำหนักปกติ แสดงให้เห็นว่าเริ่มกินอาหารมากเกินไปแล้ว ควรจะต้องหันมาควบคุมลดปริมาณให้น้อยลง โดยไม่จำเป็นต้องรอให้เสื้อผ้าคับก่อนที่เริ่มรู้สึกตัวเพราะเสื้อผ้าสมัยใหม่มักนิยมใช้สายยืดเพื่อให้สวมใส่สบาย

หรือหากพบว่าน้ำหนักตัวลดลงเรื่อย ๆ ก็ควรต้องให้ความสนใจรวมทั้งสังเกตว่ามีการอ่อนเพลีย ง่วง ซึม หรืออาการที่แตกต่างไปจากปกติเกิดขึ้นด้วยหรือไม่ ถ้ามีอาการมากควรพบแพทย์เพื่อตรวจสุขภาพ สำหรับเด็ก ร่างกายมีการเจริญเติบโต น้ำหนักตัวควรเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ในอัตราที่เหมาะสม ดังนั้น ควรหมั่นชั่งน้ำหนักตัวอย่างน้อยเดือนละครั้ง

2. กินข้าวเป็นอาหารหลัก สลับกับอาหารประเภทแป้งเป็นบางมื้อ

เพื่อเป็นการรักษาเอกลักษณ์ของคนไทย จึงให้ความสำคัญกับการกินข้าวเป็นอาหารหลัก ถ้าเป็นไปได้ ควรกินข้าวหอมมะลิ เพราะมีวิตามิน แร่ธาตุ โปรตีน และใยอาหารมากกว่าข้าวที่ขัดสีจนขาว ส่วนอาหารแป้ง เช่น ขนมปัง ก๋วยเตี๋ยว ขนมจีน ให้กินเป็นบางมื้อ อาหารแป้งเป็นอาหารที่ผ่านการแปรรูป ใยอาหารจะน้อยกว่าในข้าว

3. กินพืชผักให้มาก และกินผลไม้เป็นประจำ

อาหารหลัก 5 หมู่ ของไทยมีเอกลักษณ์ที่สำคัญอีกอย่างหนึ่ง คือ การจัดแยกพืชผัก และผลไม้เป็นอาหารหลักคนละหมู่ เนื่องจากประเทศไทยมีพืชผักและผลไม้อุดมสมบูรณ์ที่ผู้บริโภคสามารถเลือกบริโภคได้ตลอดปี พืชผักและผลไม้ให้สารอาหารที่สำคัญหลายชนิด คือ วิตามิน แร่ธาตุ และใยอาหาร และให้สารอื่นที่มีใช้ สารอาหาร เช่น สารแอนติออกซิแดนท์ที่ช่วยไม่ให้อนุมูลอิสระทำลายเนื้อเยื่อและผนังเซลล์ ช่วยชะลอการเสื่อมสลายของเซลล์ ทำให้ผิวพรรณเปล่งปลั่ง ดูสดใส ไม่แก่เกินวัย นอกจากนี้ยังให้ประโยชน์ทางด้านสมุนไพรที่ช่วยรักษาสุขภาพ

4. กินปลา เนื้อสัตว์ไม่ติดมัน ไข่ และถั่วเมล็ดแห้งเป็นประจำ

เป็นการกินอาหารที่ให้โปรตีน โดยเน้นปลาและอาหารประเภทถั่วเมล็ดแห้ง เช่น เต้าหู้ชนิดต่างๆ สำหรับเนื้อสัตว์ให้เลือกที่ไม่ติดมัน หรือที่มีมันน้อย ไข่เป็นอาหารที่มีประโยชน์ ควรกินเป็นประจำ เด็กควรกินวันละฟอง ผู้ใหญ่ภาวะปกติควรกินวันเว้นวัน หรือสัปดาห์ละ 2 - 3 ฟอง ส่วนคนที่มีปัญหาภาวะโคเลสเตอรอลสูงในเลือด ควรลดปริมาณลง

5. ดื่มนมให้เหมาะสมตามวัย

บางคนอาจมองเห็นว่านมเป็นอาหารของต่างชาติ ไม่ควรส่งเสริมการบริโภค น่าจะให้คนไทยไปบริโภคอาหารอย่างอื่นจะดีกว่า อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาโดยรวม จะเห็นได้ว่านมเป็นอาหารที่มีประโยชน์สมบูรณ์ เป็นแหล่งอาหารของโปรตีน แคลเซียม วิตามินบี 2 และแร่ธาตุต่าง ๆ นอกจากนี้ยังเป็นอาหารที่กินง่าย ราคาไม่แพงเกินไป มีหลายชนิดหาได้ทั่วไป จึงเป็นการสะดวกที่จะใช้เป็นอาหารสำหรับคนทุกวัย

ในกรณีที่ห่วงว่าดื่มนมมาก ๆ อาจทำให้อ้วน ผู้บริโภคสามารถเลือกดื่มนมพร่องไขมันได้ และในเวลาเดียวกัน ควรควบคุมปริมาณไขมันในอาหารชนิดอื่นด้วย เพราะเพียงไขมันจากนมนั้นอย่างเดียวไม่ทำให้เกิดโรคอ้วน

ปริมาณที่แนะนำคือ เด็กควรดื่มนมวันละ 1 - 2 แก้ว ผู้ใหญ่และผู้สูงอายุควรดื่มนมวันละ 1 แก้ว

6. กินอาหารที่มีไขมันแต่พอควร

ถึงแม้ไขมันจะเกี่ยวข้องกับปัญหาโภชนาการ เช่น โรคอ้วนภาวะไขมันในเลือดสูงที่นำไปสู่โรคหัวใจขาดเลือดได้ แต่ร่างกายต้องการไขมันเพื่อสุขภาพด้วยเช่นกัน เพียงแต่จะต้องควบคุมปริมาณและชนิดของไขมันที่จะบริโภคให้เหมาะสม ลดอาหารที่มีไขมันมาก เช่น หมูสามชั้น ขาหมูพะโล้ และอาหารที่ใช้ไขมันหรือกะทิจำนวนมากในการประกอบอาหาร

7. หลีกเลี่ยงการกินอาหารรสหวานจัดและเค็มจัด

ส่วนประกอบสำคัญของอาหารรสหวานจัดและเค็มจัด ได้แก่ น้ำตาล และเกลือแกง ซึ่งส่วนประกอบทั้ง 2 ชนิดเมื่อบริโภคมากเกินไป พบว่าเป็นสาเหตุสำคัญของการเกิดโรคอ้วน และโรคความดันโลหิตสูง

วิธีปฏิบัตินอกจากการหลีกเลี่ยงอาหารที่มีรสหวานจัดและเค็มจัดแล้ว ผู้บริโภคควรพยายามรับประทานอาหารที่มีรสธรรมดา ไม่ควรที่จะต้องเติมน้ำตาลหรือเกลือเพิ่มเติมในอาหารที่ปรุงแล้ว หรือหันมากินอาหารแบบไทยเดิม ที่มีกับข้าวหลายชนิดเพื่อให้เกิดรสชาติที่หลากหลาย

8. กินอาหารที่สะอาดปราศจากการปนเปื้อน

การกินอาหารที่สะอาดนับเป็นเรื่องสำคัญ เพราะจะช่วยลดอันตรายจากสิ่งปนเปื้อนต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นเชื้อโรค พยาธิ สารพิษ สิ่งแปลกปลอมต่าง ๆ ผู้บริโภคควรเลือกซื้ออาหารจากแหล่งผลิตที่เชื่อถือได้ มีการผลิตที่ถูกต้อง มีการเก็บรักษาที่เหมาะสม อาหารสำเร็จรูปควรบรรจุในภาชนะที่เหมาะสม สะอาด มีฉลากที่ถูกต้อง บอกวันหมดอายุ ส่วนประกอบ ชื่ออาหาร สถานที่ผลิต

นอกจากนี้ผู้บริโภคควรมีสุนัขนิสัยที่ดีในการรับประทานอาหาร เช่น การล้างมือก่อนรับประทานอาหาร การใช้ช้อนกลาง หรือใช้อุปกรณ์หยิบจับอาหารมากกว่าการใช้มือ

9. งดหรือลดเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

เมื่อดื่มมาก จะมีผลทำให้การทำงานของระบบสมองและประสาทช้าลง ทำให้เกิดการขาดสติได้ง่าย อันจะนำไปสู่การเกิดอุบัติเหตุ เสี่ยงทรัพย์สิน เสี่ยงสุขภาพ ก่อให้เกิดโรคตับแข็งและการขาดสารอาหารที่สำคัญหลายชนิด ดังนั้นควรลดการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือควรหลีกเลี่ยงให้มากที่สุด

ข้อแนะนำการบริโภคอาหารสำหรับคนไทยทั้ง 9 ข้อดังกล่าวข้างต้น เป็นประโยชน์สำหรับผู้บริโภคชาวไทยทุกคน เป็นการให้คำแนะนำในทางปฏิบัติได้ชัดเจนขึ้น และมีความยืดหยุ่นในตัว ที่แต่ละคนสามารถปรับให้เหมาะสมกับตนเองได้ เพื่อสุขภาพที่ดี

ความคิดของ คน

เมื่อพูดถึง “ความคิด” ก็ต้องเติมคำว่า “ของคน” เข้าไปด้วย ...เป็น “**ความคิดของคน**” ซึ่งหมายถึงเฉพาะของคนเท่านั้นจริง ๆ แปลว่าจะเว้นไม่พูดถึงความคิดของสิ่งมีชีวิตอื่น เช่น แมว นก ไก่ กระต่าย จิ้งจก หรือ แม้กระทั่งต้นไม้ที่เรานึกว่ามันจะไม่คิดอะไร เอาเข้าจริง ๆ ต้นไม้ก็คิดเหมือนกัน โดยเฉพาะตอนที่ถูกคนฟันที่ลำต้นโดยหวังจะโค่นให้ล้มลง ตอนนั้นต้นไม้ก็จะคิดแข่งคนฟัน ขอให้มันเป็นไป เช่นนี้เป็นต้น ถ้าเราขึ้นไปพูดถึงความคิดของต้นไม้ก็จะมีคนหาว่าเรา “บ้า” เป็นแน่แท้

อย่ากระนั้นเลย เราพูดถึงเฉพาะ “**ความคิดของคน**” ก็พอ

พจนานุกรมให้ความหมายคำว่า “คิด” หมายถึง **นึก เอาใจหรือความรู้สึกทำให้นึกรู้ คะเน คาค** แล้วก็ยกตัวอย่างการคิดไปอีกหลายคำที่มีความหมายต่างกันไป เช่น คิดตก คิดถึง คิดบัญชี คิดผิด คิดมาก คิดไม่ถึง คิดเล็ก คิดเล็กคติน้อย คิดสมบัติบ้า คิดสั้น คิดหน้าคิดหลัง คิดเห็น คิดออก คิดอ่าน เป็นต้น อันที่จริงยังมีคำลักษณะเดียวกันนี้อีกเยอะมากที่ยังไม่มีคนให้ความหมายไว้อย่างเป็นทางการ เช่น คิดเป็น คิดได้ ไม่ได้คิด คิดยาก คิดเล็ก คิดเร็ว คิดตลอด ไม่กล้าคิด คิดได้ใจ คิดดี คิดหยาบ คิดโง่ ๆ ขวนคิด ข้างคิด คิดดั่ง ฯลฯ

สมัยก่อนเวลาเรียนเลขคณิต ครูมักจะให้เราฝึกหัดคิดในใจ เรียกว่า “เลขคณิตคิดในใจ” โดยให้โจทย์มาแล้วให้เราตอบโดยไม่ให้ขีดเขียนบนกระดาษเหมือนทำเลขปกติ โดยเฉพาะการบวก ลบ คูณ หาร ง่าย ๆ ใครคิดได้ก่อนให้ยกมือแล้วตอบแข่งกัน ใครตอบได้ถูกต้องไวกว่า ก็จะได้รางวัลเป็นเสียงปรบมือจากเพื่อนทั้งห้อง

ครูยังให้เราฝึกบวกเลขทะเบียนรถบ้าง บวกเลขในธนบัตรบ้าง แบ่งของด้วยการหารในใจบ้าง เป็นที่สนุกสนาน นอกจากนี้ทุกวิชาต่างก็มีเรื่องให้เราฝึกคิด จนคิดได้คิดเป็น คิดดี คิดชอบ คิดไว การคิดเป็นเรื่องจำเป็นในชีวิต เป็นการฝึกสมองให้ทำงาน ยิ่งคิดก็ยิ่งฉลาดแหลมคม เรียนได้เร็วขึ้น รอบรู้มากขึ้น จนกลายเป็น **“คนเก่ง”** อันหมายถึง **เรียนเก่ง ทำงานเก่ง สอนเก่ง บริหารเก่ง** ฯลฯ ไปในที่สุด

อย่างไรก็ตามคนเรานั้นคิดไม่เหมือนกันมองเห็นสิ่งของหรือเรื่องราวอย่างเดียวกัน แต่คิดไปคนละเรื่อง จนกลายเป็นวิวาทะ อันเป็นต้นเหตุของการ “ฟาดปาก” ดังที่เห็นกันอยู่เสมอ

นักวิชาการได้ศึกษาวิจัยถึง **เหตุผลที่คนเราคิดต่างกัน** สรุปได้ว่าความไม่เข้าใจของคน เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นเป็นปกติในทุก ๆ ที่ที่เราต้องอยู่ร่วมกัน จากในครอบครัวจนถึงในสังคมต่าง ๆ ความไม่เข้าใจกัน และความขัดแย้งกันจึงเป็นเรื่องปกติที่เกิดขึ้นได้ในทุกสังคม ซึ่งหนึ่งในสาเหตุของความไม่เข้าใจที่เกิดขึ้น มาจากความคิดหรือทัศนคติที่ไม่ตรงกัน โดยเหตุของความ คิดและทัศนคติที่ต่างกันที่ว่ำนี้นี้มาจากปัจจัย 4 ข้อ เป็นอย่างน้อย คือ

1 ความรู้ไม่เท่ากัน หรือรู้ต่างกัน

คนเรามีประสบการณ์ต่างกัน ทำให้มีความรู้ “ไม่เท่ากัน” และ “ไม่ตรงกัน” ประสบการณ์ที่แตกต่างกันจะทำให้แต่ละคนแสดงออกไม่เหมือนกัน นอกจากเรื่องข้อมูลที่มีไม่เท่ากันแล้ว ข้อมูลที่แต่ละคนมีก็อาจจะไม่ตรงกันด้วยก็ได้ บางครั้งในเรื่องเดียวกัน อาจจะมีข้อมูลในการรับรู้ไม่ตรงกันทั้งที่เป็นเรื่องเดียวกัน เครื่องมือที่ใช้ในการรับข้อมูลให้ตรงกัน คือ “การรับฟังให้มากขึ้น” ดังที่ผู้รู้มักพูดเสมอว่า “การรับฟังมากขึ้น แม้จะยังไม่ยอมรับได้ก็ยิ่งดีกว่าไม่รับฟังอะไรเลย”

2 ต่างคนต่างมี “จุดสนใจ” ไม่สอดคล้องกัน

สิ่งที่เป็นความสนใจหรือความต้องการลึกๆ จริงๆ ในใจ ที่เรียกว่า “จุดสนใจ” (Interest) นั้นย่อมมีความแตกต่างกันได้ ซึ่งถ้าแตกต่างกันแต่ไม่ขัดกันก็ไม่เป็นไร ไม่มีเรื่อง ไม่มีข้อขัดแย้ง แต่ถ้า “ต่างกัน” และ “ขัดกัน” ก็จะทำให้เกิดความ คิดที่ขัดแย้งกัน

การรับฟังอย่างเปิดใจกว้างให้มากขึ้นจะเป็นวิธีที่ดีที่สุด ในการปรับ “จุดสนใจ” ของเราให้เป็นไปในทางที่ผู้อื่นสามารถยอมรับได้มากขึ้น รู้ว่าผู้อื่นเขาต้องการอะไร ไม่มองอะไรแบบผิวเผินและรีบสรุปเอาเองโดยไม่รับฟังความคิดเห็นใคร จะเป็นเรื่องดีที่สุดในที่สุด

3

“หลักคิด” ไม่เหมือนกัน

“หลักคิด” เป็นสิ่งที่ยากที่สุดที่จะเปลี่ยน เพราะมันเป็นเหมือน “ตะกอน” ของความคิด ความเชื่อ และประสบการณ์ที่สั่งสมมาตลอดทั้งชีวิต ตั้งแต่การเลี้ยงดูในวัยเด็ก การศึกษา และสังคมแวดล้อมต่าง ๆ ซึ่งเราไม่สามารถบอกได้ว่าใครคิดผิด ใครคิดถูก ไม่มีหลักคิดใดดีกว่าหรือแย่กว่า การยอมรับในความแตกต่างของหลักคิด ยอมรับว่านั่นคือ หลักคิดของเขา และไม่ควรรพยายามเปลี่ยนหลักคิดของเขาในทันทีภายในระยะเวลาอันสั้น ควรใช้เวลาและอาศัยเหตุผลที่ดีกว่า เหมาะสมกว่า มาช่วยปรับหลักคิดหรือความคิดให้โอนเอนเข้าหากันให้ได้

4

“การรับรู้” ไม่เหมือนกัน

แม้ว่าคนสองคนที่มี “หลักคิด” เหมือนกัน มี “จุดสนใจ” เหมือนกัน และมี “ข้อมูล” ที่เท่ากันและตรงกัน ก็ยังจะมีความคิดที่แตกต่างกันได้ เพราะว่า “การรับรู้” หรือ “Perception” ที่เกิดขึ้นในสมองแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับ (1) Selection คือ มนุษย์จะเลือกเรื่องที่ตนเองสนใจก่อนอื่น เรื่องไหนที่ตนเองไม่สนใจก็จะไม่เกิดการรับรู้ หรือเกิดการรับรู้ น้อย (2) Organization คือ การจัดระเบียบสิ่งเร้าที่เข้ามาในสมอง ให้เป็นไปตามหมวดหมู่ โดยใช้ประสบการณ์หรือความรู้เดิมในการจัดระเบียบ และ (3) Interpretation คือ การนำเอาสิ่งที่รับรู้ นั้น มาตีความ โดยอาศัยความรู้ ประสบการณ์ ความเชื่อ ค่านิยม และจุดสนใจ เพื่อตีความสิ่งเร้านั้น

การสร้างความรู้ ในขั้นตอนแรก (Selection) จึงเกี่ยวข้องกับศิลปะของการสื่อสารเพื่อ “เปิดใจ” ให้ผู้ฟังรับเอาสิ่งที่อยากรู้ และสื่อเข้าไปอยู่ในความคิดของผู้ฟังให้ได้ โดยไม่ใช้วิธีการบังคับ หรือกรอกหู แต่ต้องใช้วิธีการพูดสื่อสารเพื่อให้ผู้ฟังเปิดใจรับฟังและนำไปจัดระเบียบ พร้อมตีความสิ่งที่รับเข้ามานั้น ให้ตรงตามที่เราอยากจะสื่อออกไปให้ผู้อื่นรู้

“ความคิดของคน” มันวุ่นอย่างนี้เอง ต่อไปก็เป็นหน้าที่ที่เราจะร่วมกันสร้างสรรค์สังคม ให้น่าอยู่ขึ้น ด้วยการเรียนรู้ตนเองมากขึ้นและเข้าใจผู้อื่นมากขึ้นด้วย ...แน่นอน

เพลินใจในไทเป

คนจีนแผ่นดินใหญ่ทั่วไปมองว่าแผนที่ประเทศตัวเองมีรูปร่างเหมือนไก่ โดยมีเกาะไต้หวันเป็นขาข้างซ้าย และเกาะไต้หวันเป็นขาข้างขวา ซึ่งเป็นดินแดนที่จีนแผ่นดินใหญ่ยังผนวกรวมไม่ได้

ถ้าวันหนึ่งวันใด ไก่ตัวนี้เกิดขาขาดไปข้างหนึ่งเหลือเพียงข้างเดียว กลายสภาพเป็นไก่พิการไม่สมประกอบขึ้นมา คนจีนแผ่นดินใหญ่คงยอมไม่ได้เป็นแน่ เพราะคนจีนพร่ำสอนกันมาว่า ไต้หวันเป็นเพียงส่วนหนึ่งของจีน แต่ถ้าถามความเห็นคนไต้หวันแล้วล่ะก็ คำตอบคงจะกลับตาลปัตรอย่างไม่ต้องสงสัย

คนจีนแผ่นดินใหญ่นั้นอ่อนไหวมากกับเรื่องบูรณภาพแห่งดินแดน นอกจากไต้หวันแล้ว จีนยังมีดินแดนที่มีปัญหาเกี่ยวกับการรวมชาติอีก 2 - 3 แห่ง มี ทิเบต ซินเจียงอุยกูร์ เป็นต้น

อย่างเมื่อไม่นานมานี้ มีข่าวว่านิตยสารชื่อดังของอินเดียได้ออกแบบภาพหน้าปกเป็นรูปแผนที่จีนที่มีสภาพเว้าแหว่ง เนื่องจากได้ตัดดินแดนไต้หวันและทิเบตออกจากแผนที่ สร้างความเดือดเนื้อร้อนใจให้แก่ชาวจีนแผ่นดินใหญ่ จนต้องออกมาตีโพยตีพายกันยกใหญ่

อย่างไรก็ตาม แม้ความสัมพันธ์ทางการเมืองโดยเฉพาะประเด็นการรวมชาติระหว่างสองจีน จะยังอึมครึมทึม ๆ เทา ๆ เพราะยังไม่มีทีท่าจะหาข้อสรุปร่วมกันได้ในเร็ววัน แต่ถ้าเป็นเรื่องเศรษฐกิจและวัฒนธรรมแล้วล่ะก็ สบายใจ

หายห่วง เห็นได้จากมีการไปมาหาสู่และการค้าการลงทุน
ข้ามช่องแคบอย่างอุ่นหนาฝาคั่ง ทั้งนี้เป็นเพราะผู้นำ
ทั้งสองฝ่ายตกลงใจที่จะแยกความสัมพันธ์ทางการเมือง
ออกจากเศรษฐกิจการค้า และปล่อยให้ปัญหาดินแดน
เป็นเรื่องของอนาคต

ด้วยพื้นฐานทางเชื้อชาติที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
ทำให้การไปเยือนเกาะไต้หวันให้ความรู้สึกไม่ต่างจาก
การเยือนจีนแผ่นดินใหญ่เท่าใดนัก แต่จะบอกว่าไม่ต่างกันเลย
ก็ไม่ได้ เพราะนอกจากไต้หวันจะมีรากฐานทางวัฒนธรรม
เช่นเดียวกับจีนแผ่นดินใหญ่แล้ว ไต้หวันยังได้รับ
อิทธิพลทางวัฒนธรรมไม่น้อยมาจากแดนซามูไร
ด้วยเคยตกเป็นเมืองขึ้นของญี่ปุ่นนานถึง 50 ปี หลังจาก
ที่ราชวงศ์ชิงพ่ายแพ้สงครามและถูกบังคับให้เซ็น
สนธิสัญญาชิโมะโนะเซกิ ยกไต้หวันให้อยู่ในการปกครอง
ของญี่ปุ่นใน ค.ศ. 1895 (ตรงกับรัชกาลที่ 5 ของไทย)
ทำให้บางคนที่เป็นไต้หวันกลับมากล่าวว่า “ไปไต้หวัน
นึกว่าไปญี่ปุ่น” หรือ “ไต้หวันคือญี่ปุ่นที่ถูกกว่า” ซึ่งล้วนแล้ว
แต่สะท้อนให้เห็นถึงค่านิยมของวัฒนธรรมญี่ปุ่น
ที่ยังคงปกคลุมเหนือดินแดนไต้หวันได้เป็นอย่างดี

กลิ่นอายความเป็นญี่ปุ่นที่ยังคงหลงเหลือนั้น
มีตั้งแต่อาหารการกิน สภาพบ้านเรือนที่เป็นระเบียบ
เรียบร้อย รวมไปถึงอุปนิสัยของผู้คนที่สร้างความประทับใจ
จนหลายคนเอ่ยปากชมว่า มีระเบียบวินัยสูง มีความ
อ่อนน้อมถ่อมตน และอัธยาศัยดี

แต่ภายใต้ความร่มรวยทางวัฒนธรรมที่
ผสมผสานกันอย่างลงตัวนั้น ไต้หวันยังได้เผยให้เห็น
ความน่าทึ่งในแง่ความทันสมัยของบ้านเมือง และ
เจริญก้าวหน้าในทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
โดยมีสมญาว่า “สี่เสือแห่งเอเชีย” การันตีคุณภาพ

ในแง่ความงามทางธรรมชาติ ไต้หวันก็ไม่ใช่สอง
รองใคร ขนาดฝรั่งโปรตุเกสที่ล่องเรือผ่านมาแถวนี้ในช่วง
คริสต์ศตวรรษที่ 17 ยังต้องร้องว่า พร้อมตั้งชื่อให้แก่เกาะ
รูปร่างคล้ายหัวมันเทศนี้ว่า “Formosa” (ฟอร์โมซา) ซึ่งแปลว่า
“สวยงาม” จากนั้นไม่นาน ชื่อฟอร์โมซาเป็นที่รู้จักของชาวโลก
อย่างแพร่หลาย ก่อนจะค่อย ๆ ถูกบดบังด้วยชื่อ “ไต้หวัน”
ในช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19

ทุกวันนี้บนเกาะไต้หวันมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ
สวย ๆ เต็มไปหมด แต่ละแห่งล้วนยังคงความอุดมสมบูรณ์
ไว้เต็มเปี่ยม เพราะชาวไต้หวันช่วยกันทะนุถนอมรักษา
ไว้ในหิน เพราะฉะนั้นถ้าเกิดเบื่อแสงสีของเมืองใหญ่อย่าง
ไทเปเมื่อไหร่ อยากเปลี่ยนบรรยากาศไปหาความสำราญ
จากความสงบและสายลมแสงแดดดูบ้าง จะเป็นชายหาด
ทะเลสาบ หรือหัวไร่ปลายคอย ไต้หวันเรามีให้เลือกทุกแบบ
ตามใจปรารถนา

ไปไหนมาไหนบนเกาะแห่งนี้จะใกล้ไกล ก็สบายใจ
หายห่วง เพราะโครงข่ายคมนาคมหลากหลายรูปแบบที่ทันสมัย
โดยเฉพาะการคมนาคมทางราง ทำให้การเดินทางไป
ยังแหล่งท่องเที่ยวไม่ว่าที่ใดเป็นเรื่องง่ายแสนง่าย ถ้าต้องการ
ตะลอนเที่ยวเฉพาะภายในกรุงไทเป แคร่ไฟฟ้าอย่างเดียว
ก็เอาอยู่แล้ว หรือถ้าอยากไปเที่ยวตามต่างจังหวัดก็ไม่ใช่
ปัญหา เพียงใช้บริการรถไฟความเร็วสูง ชั่วพริบตาเดียว
ก็ถึงที่หมาย

แตกต่างกันที่มีโอกาสไปเยือนไต้หวัน รับรองได้ว่า
ร้อยทั้งร้อยไม่มีใครทนต่อแรงยั่วเย้าของเมืองหลวงทรงเสน่ห์
ที่ชื่อ “ไทเป” ได้ ต้องปรี๊ดเข้าไปทำความรู้จักกันเสียทุกราย
และปรากฏว่ามีหลายคนเหมือนกันที่หลงเสน่ห์เธอ
จนหัวปักหัวปำ ต้องเที่ยวไล่เที่ยวชื่อ แวะเวียนไปเที่ยวหา
เป็นหลายครั้งหลายหน

ถ้าเอ่ยถึงเมืองไทเป เชื่อว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ต้องมีภาพ “ตึกไทเป 101” อยู่ในหัวด้วยแน่ๆ เพราะเจ้าตึกที่ว่าเป็นเสมือนสัญลักษณ์ของเมืองควบตำแหน่งสัญลักษณ์ของประเทศไปแล้วก็ได้ ไม่ต่างจากหอไอเฟลที่ปารีส โอเปร่าเฮาส์ที่ซิดนีย์ หรือตึกแฝดที่กัวลาลัมเปอร์

นับตั้งแต่ตึกไทเป 101 อดใจต่อชาวโลกใน ค.ศ. 2004 มันก็ทำหน้าที่เป็นนางกวักเรียกเงินเรียกทองเข้าประเทศเป็นว่าเล่น โดยเฉพาะเงินจากกระเป๋านักท่องเที่ยวทุกมุมโลก ไม่ต้องไปดูอื่นไกล ดูแค่จำนวนนักท่องเที่ยวไทย ก็เห็นตัวเลขที่พุ่งทะยานแบบรั้งไม่หยุดจุดไม่อยู่ต่อเนื่องเป็นเวลากหลายปี

มาถึงไทเปทั้งที ไม่ว่าจะใครก็ใคร คงอยากขึ้นไปสัมผัสความสูงและความเสียวบนยอดตึกที่เคยครองแชมป์ตึกสูงที่สุดของโลก ซึ่งมีจำนวนชั้นเท่ากับชื่อของตึก ตึกไทเป 101 เป็นเจ้าของสถิติโลกเป็นเวลาราว ๆ 5 ปี ก่อนที่จะเสียบัลลังก์แชมป์ให้แก่ตึกบुरुจญ์เคาะลีฟะฮ์ (Burj Khalifa) ของดูไบไปใน ค.ศ. 2010

จุดชมวิวของตึกไทเป 101 ตั้งอยู่บริเวณชั้นที่ 89 ซึ่งเป็นที่ที่แขกเหรื่อทุกคนจะถูกปรนเปรอด้วยทัศนียภาพอันตระการตาของป่าคอนกรีตผืนใหญ่กว้างไกลสุดลูกหูลูกตา แต่พอครั้นพระอาทิตย์ลับขอบฟ้า ภาพที่ปรากฏตรงหน้า กลับกลายเป็นทะเลดวงไฟนับล้านดวง กำลังส่องแสงทอประกายวิบวับจับตาจับใจ

หากต้องการรู้จักไต้หวันในเชิงประวัติศาสตร์ การสร้างชาติ คงไม่มีสถานที่แห่งใดจะเหมาะไปกว่าการไป เยี่ยมเยือน**ศาลานูสาวรีย์เจียงไคเช็ค** (Chiang Kai - Shek Memorial Hall) ผู้ได้รับการยกย่องให้เป็นบิดาของประชาชาติ ไต้หวัน

เจียง ไคเช็คผู้นี้เป็นผู้นำในการอพยพพร้อม พลเมืองจำนวนหลายแสนคน ข้ามฝั่งมาตั้งรกรากในไต้หวัน หลังจากพ่ายแพ้ในสงครามกลางเมืองกับฝ่ายคอมมิวนิสต์ ที่นำโดยเหมาเจ๋อตง

ในครั้งแรก เจียง ไคเช็คตั้งใจเพียงจะจัดตั้งรัฐบาล พลัดถิ่นเป็นการชั่วคราว รอคอยเวลาอันเหมาะสมที่จะยกทัพ กลับไปทวงแผ่นดินมังกรคืนจากรัฐบาลคอมมิวนิสต์ แต่แล้วเมื่อวันเวลาผ่านไป ความหวังของเจียง ไคเช็คก็ค่อย ๆ ริบหรี่ลงเรื่อย ๆ เพราะรัฐบาลที่ปักกิ่งแข็งแกร่งเกินกว่า จะต่อกรได้จบจนวาระสุดท้ายแห่งชีวิตนับเป็นเวลารวม 26 ปี บนแผ่นดินไต้หวัน ความหวังข้อนี้ของเขากียังคงเป็นได้แค่ฝัน ที่ไม่อาจเป็นจริงได้ แม้จนทุกวันนี้

ถึงแม้ว่าเจียง ไคเช็คจะไม่อาจนำมากองทัพและ พลเมืองกลับสู่มาตุภูมิได้อีก แต่คุณงามความดีของเขาก็นับว่า มากมายมหาศาล โดยเฉพาะด้านการรักษาอำนาจอธิปไตย และเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ จนไต้หวันสามารถรักษา เนื้อ่รักษาตัวให้รอดพ้นจากเงื้อมมือของพญามังกรที่แสดง อาการฮึกฮักอยู่บ่อยครั้ง

ขณะที่กองกำลังของฝ่ายจีนคณะชาติมีที่ท่าจะ เหลือพลังแล้วแก่ฝ่ายจีนคอมมิวนิสต์ เจียง ไคเช็คได้สั่งการ ให้เคลื่อนย้ายทรัพย์สินสมบัติล้ำค่าจากพระราชวังต้องห้ามที่ปักกิ่ง ปริมาณหลายสิบลำเรือมายังไต้หวัน ทรัพย์สินมบัติดังกล่าว ปัจจุบันได้นำมาเก็บรักษาไว้ที่**พิพิธภัณฑพระราชวังกู้กง** (National Palace Museum) ซึ่งมีวัตถุโบราณอยู่ในความ ครอบครองรวมกันถึง 7 แสนชิ้น ทำให้พิพิธภัณฑแห่งนี้ ติดอันดับหนึ่งในพิพิธภัณฑที่ใหญ่ที่สุดในโลก ทว่า ส่วนที่ นำจัดแสดงมีจำนวนเพียง 1 ใน 100 ส่วนเท่านั้น

ว่ากันว่าวัดอุโบสถที่ขนย้ายมาไว้ที่ไต้หวัน ล้วนแล้วแต่เป็นของดีของวิเศษ ที่ถูกเลือกสรรมา อย่างพิถีพิถัน ฉะนั้น หากต้องการชม “ที่สุด” ของ ศิลปะจีน โดยเฉพาะสมัยราชวงศ์หมิงและราชวงศ์ชิง จึงไม่มีทางเลือกอื่น นอกจากต้องเดินทางไปชม ที่ไต้หวันเท่านั้น

วัดอุโบสถชิ้นเอกของพิพิธภัณฑ์ที่ควรไปดู ให้เห็นบุญตา ก็อย่างเช่น **หยกกรุ๊ปักกาดขาว** ที่มี กาบใบเป็นสีขาว แต่ส่วนใบเป็นสีเขียวเงาวับ ซึ่งแกะสลัก ได้ละเอียดลออสมจริงมาก โดยเฉพาะส่วนใบนั้น แกะได้บางเฉียบ ดูพลิ้วไหวราวกับใบผักสด ๆ

อีกชิ้นหนึ่งก็เหลือคณาไม่แพ้กันคือ **หินแกะสลักรูปหมูสามชั้นสีน้ำตาลอมส้ม** ที่ช่างบรรจงแกะสลัก ส่วนหนึ่งและชั้นเนื้อหมูให้มีผิวสัมผัสและสีส้ม เหมือนหมูสามชั้นย่างไฟทุกกระตือรือร้น เหมือนจน ไม่อยากเชื่อสายตาว่าวัตถุดิบนี้ได้มาจากก้อนหิน ที่แข็งกระด้าง

สำหรับใครที่ชอบท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม ใจกลาง เมืองไต้หวันยังมีอีกหนึ่งสถานที่ที่น่าสนใจ คือ **วัดหลงซาน** (Longshan Temple) ซึ่งเป็นวัดพุทธที่เก่าแก่และมีขนาดใหญ่ที่สุดของไต้หวัน วัดแห่งนี้สร้างขึ้นในต้นคริสต์ศตวรรษที่ 18 เพื่อถวายแด่เจ้าแม่กวนอิม กระนั้นภายในวัดก็ยังพบรูปเคารพของเทพเจ้าองค์อื่นๆ ทั้งในศาสนาพุทธ และลัทธิความเชื่ออื่น ๆ อีกไม่ต่ำกว่า 100 องค์

แม้วัดแห่งนี้มีอายุเกือบ 300 ปี ทว่า สิ่งก่อสร้างส่วนใหญ่ที่พบเห็นภายในวัดมีอายุเพียง 80 ปีเท่านั้น เนื่องจากถูกระเบิดทำลายในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 โดยทหารอเมริกา เพราะสงสัยว่าวัดแห่งนี้ใช้เป็นช่องส่งอาวุธของกองทัพญี่ปุ่น รูปแบบนี้ก็ทำให้เกิดความเศร้าสลดใจที่มรดกล้ำค่าแห่งนี้ ต้องสูญสลายไปเนื่องจากความกระหายสงครามของมนุษย์ เช่นเดียวกันกับมรดกของมนุษยชาติอีกไม่รู้กี่ร้อยกี่พันแห่งทั่วโลก และพาลทำให้นึกเลยไปถึงกรณีพระราชวังที่มณฑลเจียงของพม่า ที่ถูกทหารอังกฤษทิ้งระเบิดวอดวายไปจนไม่เหลือซาก เพียงเพราะต้องการทำลายฐานที่มั่นของทหารญี่ปุ่นในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 ซึ่งนับเป็นความสูญเสียมรดกล้ำค่าครั้งสำคัญของโลกอันประเมินค่ามิได้

กลิ่นธูปควันเทียนที่ลอยตลบอบอวล และผู้คนที่นี่เนืองแน่นตลอดทั้งวัน บ่งบอกได้เป็นอย่างดีถึงความสำคัญของวัดหลงซานสำหรับชาวพุทธในไต้หวัน นอกจากนี้ที่นี่จะเหมาะเป็นแหล่งเรียนรู้เกี่ยวกับระบบความเชื่อของคนท้องถิ่นแล้ว ยังมีศิลปะสถาปัตยกรรมอันเป็นเอกลักษณ์ให้ได้เพลินตาเพลินใจกันอีกด้วย

ใครที่มีโอกาสไปเยือนไทเป มักกลับมาพร้อมกับชิ้นไขมันรอบเอวที่หนาขึ้นขึ้นกันเป็นแถว เพราะห้ามใจไม่ไหวกับความอร่อยของหน้าตา สีเส้น และรสชาติอาหารของเมืองนี้ เจอที่ไหนเป็นอดไม่ได้ ต้องแวะชิมกันเกือบทุกที่ในเมืองไทเป มีย่านของกินอร่อย ๆ ให้เลือกชิมเกือบทุกหัวระแหง แต่ที่ขึ้นชื่อมากที่สุด คงเป็นย่านตลาดกลางคืนชื่อหลิน (Shilin Night Market) ซึ่งมีร้านอาหารริมทางรวมตัวกันหลายร้อยร้าน ซึ่งมีนักชิมให้ความสนใจไปเดินซื้อหาของกินแน่นชนิดในทุกคำคืบ

อีกย่านหนึ่งที่มีร้านอาหารอร่อยๆ เยียบคือ **ซีเหมินติ่ง** (Ximending) ซึ่งเป็นย่านช้อปปิ้งชื่อดังและคึกคักที่สุดของไทเป ขนาดได้รับฉายาว่า “ฮาราจูกุแห่งไทเป” (Harujuku of Taipei) ถ้าอยากลิ้มลองของกินเด็ดๆ พร้อมกับจิบบรรยากาศแบบมหานครที่น่าตื่นตาตื่นใจด้วยละก็ ซีเหมินติ่ง เนี่ยเหมาะที่สุดแล้ว

ออกนอกเมืองไทเปไปหน่อย มีเมืองเล็กๆ ชื่อ จิวเฟิน (Jiufen) ซึ่งเป็นที่ตั้งของ **ถนนโบราณจิวเฟิน** (Jiufen Old Street) ตลอดถนนสายแคบๆ สายนี้มีร้านขายอาหารคาวหวานแบบพื้นเมืองมาให้เลือกชิมอย่างละลานตาอย่างกับกล้วยพลพรรคนักชิมจะผอม ขอเตือนว่าเวลาเดินถนนโบราณจิวเฟินต้องใช้สติ เพราะไม่เช่นนั้นงานนี้มีหวังอัมจนปวดท้องแหวะๆ

เต็มอิ่มกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกันไปแล้ว คราวนี้เราไปเที่ยวชมความงามของธรรมชาติในเมืองไทเป และเมืองข้างเคียงกันบ้าง

ใครจะเชื่อว่า มหานครอย่างไทเปที่มีตึกรามบ้านช่องแน่นขนัด ยังคงหลงเหลือผืนป่าธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์และไร้อาที่สวยงาม ให้ชาวเมืองให้ใช้เป็นแหล่งสูดโอโซนและพักผ่อนหย่อนใจ

ถ้าอยากสัมผัสกับธรรมชาติอันบริสุทธิ์ของไทเปอย่างใกล้ชิด ก็เพียงแค่นั่ง **กระเช้าเหมาคง** (Maokong Gondola) จากบริเวณสวนสัตว์ไทเป จากนั้นกระเช้าจะค่อยๆ พาเราไต่ระดับความสูงผ่านลาดสลิง เห็นข้ามขุนเขาสลับซับซ้อน

และผืนป่าอันเขียวขจี รวมไปถึงไร่นาของชาวบ้านที่ปลูกเป็นแนวโค้งไปตามไหล่เขา เป็นทัศนียภาพอันน่าตื่นตาตื่นใจ ที่ให้ความรู้สึกสดชื่นอย่างวิเศษ

แต่ถ้ายังไม่เข้าใจ ใกล้เคียงกับเมืองไทเป ยังมี **อุทยานหินเย่หลิว** (Yehliu Geopark) ซึ่งมีความสวยงามของธรรมชาติและกลิ่นอายบริสุทธิ์ของท้องทะเลให้ได้ดื่มด่ำอย่างไม่รู้เบื่อ

อุทยานหินเย่หลิวแห่งนี้ เป็นแหลมที่ยื่นออกสู่ท้องทะเลภายในอุทยานมีโขดหินรูปร่างแปลกตานับร้อยนับพันอันเกิดจากการกัดเซาะของน้ำทะเลและกระแสน้ำนับล้านๆ ปี จนกลายเป็นประติมากรรมทางธรรมชาติหลากหลายรูปทรงที่พาให้เกิดจินตนาการไปต่าง ๆ นานา บ้างเหมือนเห็ด บ้างเหมือนรองเท้า บ้างเหมือนหางปลาโลมา แต่ที่จัดว่าเด็ดสุดแถมยังเป็นสัญลักษณ์ของอุทยานแห่งนี้ ต้องยกให้หินรูปเศียรราชินี (Queen's Head) ซึ่งมีลักษณะคล้ายลำคอเพรียวระหงและศีรษะของสตรีที่ประดับด้วยมงกุฎอย่างสง่างาม

อุทยานหินเย่หลิวมีนักท่องเที่ยวเดินทางมาเที่ยวชมจากทั่วสารทิศ ซึ่งที่เห็นมากเป็นพิเศษคงเป็นกรู๊ปทัวร์จากจีนแผ่นดินใหญ่ ภาพแหล่งท่องเที่ยวที่คลาคล่ำไปด้วยนักท่องเที่ยวจากจีนแผ่นดินใหญ่ เป็นสิ่งที่พบเห็นจนชินตาในแหล่งท่องเที่ยวยอดฮิตทุกแห่งในไทเป จนทำให้แทบลืมไปเลยว่า สองศรีพี่น้องคู่นี้เคยมีความหลังอะไรกันมา

นี่แหละมั้งที่โบราณว่า “สายเลือดเดียวกันยังงี้ ก็ตัดกันไม่ขาด”

ผมวานเพื่อน....“VIRUS” เขียนบท “ย่าสามกรอบ”...

ผมไม่พยายามเรียกว่า “ป่วย” เพราะผมไม่ได้เชื่อว่าตัวเอง
เป็นไข้ ทั้งที่อ้อมแอ้มกับอาการไอ จาม น้ำมูก มาตั้งแต่ข้างขึ้นเดือน 9
เป็นๆ หายๆ สร้างๆ ซาๆ แต่ไม่หมด กระทั่งครบรอบจันทร์ข้างขึ้น
เดือน 10!

ไม่น่าเชื่อว่าผมจะคบหาสนุกรสนาน
กับสหายไวรัสตัวจิ๋วของผมอยู่ได้เป็นเดือน....
โดยที่ผมสรุปเอาเองว่าไม่ป่วย เพราะกินได้
นอนง่าย ตื่นไว ตามปกติ แต่... รำคาญ กับ
น้ำมูกและเสียงซัด ซัด ซาด อยู่ตลอดเวลา

อีกอย่างคือ ผมไม่มีอาการปวดหัว
ตัวร้อน ครั่นเนื้อครั่นตัวใด ๆ... เออ! เอากับ
เขาสี!

และ“เขา” VIRUS ก็คงจะสนุกกับ
การมาสำแดงอิทธิฤทธิ์ในร่างกายหง่อม ๆ ของ
“ครูชน” ได้แบบยั่วเย้า หยอกเล่น ไม่คิดต่อกร
รุกรานสังหารผมจริงจัง ให้ต้องล้มหมอน
นอนเสื่อ เขาก็แห่ยั่ว ผมอยู่ได้เป็นเดือน

ในสภาพจริงของชีวิตที่ผม เกือบ
เจ็ดสิบปีที่ผ่านมา ประภาพลล้มหมอน นอนเสื่อ
เข้าโรงพยาบาล เป็นเรื่อง เป็นกิจจะลักษณะ
ไม่เคยมี แม้ครั้งนี้ก็แค่นอนขมนิตๆ

และในสภาพจริงของชีวิตอีกเรื่อง
ผมเป็นนักเคลื่อนไหว ที่มักคิด มักเขียน และ
ชอบการเดินทางอย่างซอกซอน

แต่เมื่อร่างกายซึม ต้องซ่อม ทำให้
ต้องนอนแช่ ไม่ได้กับขบ และซ่อน เพียงแต่
ชุ่มบ้าง ฮ่าาา..... แบบเบาะ ๆ ก็เป็นเดือน!

บทความ “ย่าสามกรอบ” จากความ
เคลื่อนไหว จึงต้องปรับตามสังขาร คือการ
Recall คนที่ครูชนสัญญาเคยผ่านพบ ซึ่งแน่ๆ ว่า
ผมย่อมมีวิธีคิด และมุมมอง ต่อบุคคลที่แผ้วผ่าน
เข้ามาในชีวิต

เพราะคนทั้งหลายย่อมมีจุดเด่น
ให้ผมสะดุดคิด และติดใจ

ผมจึงทำภาพนี้ไว้เพื่อบ่งบอกวิถีทาง
ครูชน นั่นคือ การจาริกเพื่อจาริก!

www.krusangkon.com

"ชีวิตฉัน... ครูวัยคน... ปากกาเขียนบ้าน...
ทุกสิ่งทุกอย่าง... สามารถสร้างโลกได้..."
มาลา ยูซาฟไซ

ภริยาสรางคณ
ภริยาสรางโลก

๐ จักรจิก เพื่อพบครู ผู้กล้าศึก(ษา)
จักรจิก เรื่องราว ชาวสร้างสรรค์
คือ..ครูชน คาราวาน ผ่านคืน-วัน
ไปร่วมฝัน ฝ่าทาง งานสร้างคน! ๗๑๗
ครูชน

จักรจิก!
เพื่อ...
จักรจิก!

ในภาพด้านซ้ายเป็นเด็กสาวมุสลิม ปากีสถาน คือ **มาลาลา ยูซาฟไซ** ผู้มุ่งมั่น ในการเรียนหนังสือ เพราะเธอเชื่อว่า **การศึกษา จะพัฒนาคน เพื่อสร้างโลกได้** และได้แรงบันดาลใจ ต่อสู้เพื่อการศึกษาของเด็กและสตรีอย่างจริงจัง กระทั่งถูกกลุ่มก่อการร้าย **ตาลีบัน** บุกเข้ายิงเด็กหญิง ในรถที่เธอโดยสารไปโรงเรียน ในเดือนตุลาคม ปี 2555... แต่เธอไม่ตาย เพียงบาดเจ็บสาหัส... และโลกได้ขอบคุณความคิดของเธอด้วย **รางวัลโนเบล**

อีกด้านเป็นเด็กน้อยมุสลิมที่ผมได้ ตระเวนไปพบเธอและน้องที่ **ลุ่มน้ำฮาลา- บาลา** ในพื้นที่เสี่ยงภัย จังหวัดยะลา....

วันนี้ เด็กน้อยเหล่านี้ คงเติบโตกันไป ตามวัย ตาม **สภาพกาล** ในขณะที่ **สภาวะการณ์** ของโลก ก็ยังมีได้ดีกว่าเดิมสักเท่าใดนัก.....

แต่... พูนทรัพย์ ชูแก้ว

ปริญญากิตติมศักดิ์...
"เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน"
จากมหาวิทยาลัย...
เทคโนโลยีราชชมงคล ศรีวิชัย.

๐ เธอสืบทอด สืบทาง เพื่อสร้างไทย
เธอใส่ใจ สืบธรรม นำสู่ฝัน
เธอสั่งสม ปัญญาไทย ไร่แบ่งปัน
เธอมุ่งมั่นสร้างสรรค์ค่าไหนด,นา,เล๗๑๗
ครูชน

วันนี้.... ผมนอนเคลิ้มสะสมสะสมด้วยฤทธิ์ยาลดน้ำหนัก.....

..... นึกย้อนไปสู่อดีตอันไกลโพ้น สมัยเป็นครูหนุ่มละอ่อน สอนเด็กน้อยแถบลุ่มน้ำทะเลสาบ...

ผมอยู่กับเด็กที่สดใส ธรรมชาติอันบริสุทธิ์ พร้อมอุดมการณ์ ที่คู่ขนาน เป็นความสุขในอดีที่หวนคืนมาให้เห็นใจได้ทุกครั้ง เมื่อรำลึกถึง

วันนี้ เธอทั้งหลาย เติบโตก้าวไปตามวิถี และเส้นทางชีวิต ที่ได้เลือกกันไป..... และผมก็จากมาเกือบห้าสิบปีแล้ว

จู่ๆ เด็กหญิง **พูนทรัพย์ ชูแก้ว** ของผมในอดีต ได้ส่งข่าวดี มาบอกว่า..... **"ลูกได้รับปริญญากิตติมศักดิ์จากมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชชมงคลศรีวิชัย อยากให้พ่อครูมาเป็นกำลังใจ ค่ะ"**

ผมนึกถึงเด็กน้อยผิวคล้ำ ผมหยิกหยอย วิ่งเล่นในโรงเรียนไม่สวมรองเท้า... แต่ที่เด่นสะดุดตา คือ **แววตาใสคม แบบผู้คน สู้งาน.....**

และบุคลิกอัตลักษณ์เฉพาะที่ผมเห็นตั้งแต่เด็กของเธอแบบนี้แหละ เมื่อโตขึ้น เธอจึงนำเอา **ทรัพย์แผ่นดิน ไหนด นา เล** ที่บ้านท่าหิน อ.สทิงพระ จ.สงขลา มาเป็นทรัพย์นำเสนอให้สังคมเห็นคุณค่า

เธอจึงเป็นเด็กน้อยในสายตาครูชนที่ผมแอบปลื้มในใจลึก ๆ และตั้งใจ จะไปร่วมภูมิใจกับลูกสาวผู้ **"สวมครุย ลงลุยโคลน"**

การ**แบกเป้**กว่าสิบกิโลยามสัญจร เสมือนเป็น
การออกกำลังกายของผมทุกวันอยู่แล้ว แต่พอต้องมานอน
พะงาบ ๆ ทั้งสี่ด ทั้งสี่ง้านมูก แทะจะตลอดเวลา ทำให้ผม
หงุดหงิดและอึดอัด

วันต่อมา... พอสร้างน้ำมูกน้อย ผมก็**ฉวยเวลา**
ชีวิต ชูดสังฆารหง่อม ๆ ไปเดินออกกำลังกาย พอได้เหงื่อ
พอได้พักผ่อน แล้วก็เดินผ่านตลาดแบกะดิน

จู่ ๆ..... ผมเห็นสตรีมุสลิมคลุมศีรษะด้วย **"ฮิญาบ"**
ชุดดำ วิ่งเข้ามาหาด้วยหน้าตาขมขื่นแบบดีใจ.....

เธอยกมือสวัสดิ์แบบไทย ๆ อย่างน่ารัก พูดเร็วว่า...
.....“คุณครูคงจำหนูไม่ได้ เพราะหลายปีแล้วที่หนู
ได้พบ และได้รับคำแนะนำเรื่อง **หนึ่งโรงเรียน หนึ่งนวัตกรรม**
OSOI (One School One Innovation)

ผมชอบประโยคเริ่มของเธอที่ทำให้ผมไม่ต้องขัดเงิน
ซึ่งดีกว่าคำถามว่า... **จำหนูได้มั๊ย?**.....

เธอ... ลากผมไปพบสามี **วิรัช ปัตนกุล** ที่กำลังนั่งดื่ม
น้ำชาในตลาด.....

คุณครู**อารีนาถ ปัตนกุล** ได้ทวนความให้ฟังว่า
เคยนำเสนอผลงานนวัตกรรม เกี่ยวกับการ**ฝึกทักษะอาชีพ**
ชุมชนสู่เด็กนักเรียนโดยชาวบ้าน

เป็นการจัดการเรียนการสอน**แบบบูรณาการ**
ที่โรงเรียนเทศบาล 5 จ.ปัตตานี ของเธอ ได้นำเสนอต่อ
คุรุสภา..... และได้รับรางวัลเหรียญทอง

ครับ... ผมเริ่มนึกได้ว่าประมาณปี 2552 - 2553
ที่ผมเป็นประธานกรรมการโครงการ OSOI.

อืม!... ผ่านไปเกือบสิบปีแล้วสิครับ.....

แต่สิ่งที่เธอเล่าต่อมามีครับ ที่ทำให้ผมทิ้งและศรัทธา
ใน**พลังของเธอ** และความเป็นครอบครัว **"ปัตนกุล"**

ผมสรุปจากที่เธอเล่าได้ว่า..... **ความสำเร็จ**
ทางวิชาชีพ อาจไม่ใช่ความสมหวังของชีวิต... เธอเล่า
ทั้งน้ำตาว่า.....

เธอเกิดปัญหาสุขภาพอย่างมากแทบทุพพลภาพ
และตามมามีหนี้สิน... กระทั่งเธอต้องลาออกจากการเป็นครู
ในวัยที่ยังไม่มากนัก และขณะที่กำลังก้าวหน้าในผลงาน
การสร้างคน

แต่... เธอโชคดี ที่มีสามีที่ดี มีลูก ๆ ที่มุ่งมั่น และ
รับผิดชอบ

พูดได้ว่า ในความทุกข์ยากของชีวิต **"ครอบครัว"**
ยังเป็นฐานพลังที่มั่นคงให้คุณครูอารีนาถ ปัตนกุล พันฝ่า
ปัญหา กระทั่งลุกขึ้นยืน และก้าวเดินได้อีกครั้ง.....

เป็นความหยัดสู้อยู่มีฐานคิดจากความเป็น **"ครู"**
โดยแท้... เพราะเธอบอกผมว่า.....

.....“หนูจำสิ่งที่คุรุชนพูดได้ เรื่อง**ความเป็นครู**
ตามความหมายของในหลวง รัชการที่ 9 ว่า อยู่ที่จิตวิญญาณ
ไม่ใช่รูปแบบ

... หนูรู้สึกตัวเองเป็นครูอยู่เสมอ แม้ต้อง**ลาออก**
จากราชการ”.....

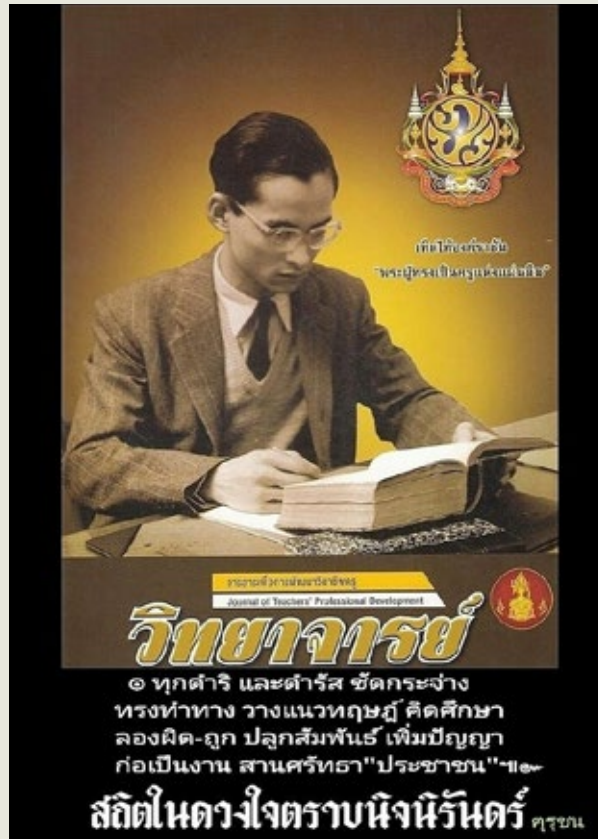
ผมรู้สึกประทับใจกับวิบากกรรมของครูในประเทศไทย
อีกมากมาย

แต่ก็รู้สึกปิดกั้นเธอที่ค่อย ๆ พ้นวิกฤติชีวิตได้บ้างแล้ว
เมื่อเธอและสามีกลับไปแล้ว ผมรำลึกนึกย้อนถึง
ความเป็นคุรุชนในห้วง 10 ปีที่ผ่านมา

ผมสัมผัสได้ถึงจิตวิญญาณครูมากมายหลายรูปแบบ
ล้วนงดงามที่ซอกซอนอยู่ทุกถิ่น ทั่วไทย และทั่วโลก

แต่... ใครจะรู้เล่า...ว่า **"ครูผู้สร้างคน"** นั้น ยังตกอยู่
ใน**วิบากกรรม**อีกมากมาย!

ใครหนอ... หรือหมอไหน จะเยียวยา?

HOTLINE – สายตรง

รำลึก ตูลาอาลัย๑๑๑ “DREAM OF KING”

ยากมากนะครับ ที่.. คน ๆ หนึ่ง จะมีองค์ประกอบพร้อมหลายศาสตร์!
ยิ่งเป็น “องค์พระมหากษัตริย์” ที่มีพระราชกรณียกิจอันยิ่งใหญ่ด้วยแล้ว
หลายคนอาจคิดว่า พระองค์ทรงมีข้าราชการบริพารพร้อม.. ย่อมทำได้
แต่เคยถูกคิดไหมครับว่า **องค์ความรู้** Knowledge Know - how ที่เชี่ยวชาญปฏิบัติการ
เกิดได้อย่างไรในพระองค์

เห็น พระบรมฉายาลักษณ์ นี่ไหมครับ เราจะเห็น **การคิดค้น ความมุ่งมั่น ตั้งใจ ความใฝ่รู้...**
นี่คือ **อัตลักษณ์ ของปราชญ์**

เห็น พระตำหนักสวนจิตรลดา ซึ่งเป็น**พระราชฐาน** สำหรับโครงการนำร่องใน**ทุกศาสตร์**
ของพระองค์ไหมครับ...

และเห็นพระราชจริยวัตร “**ทรงงาน**” ของพระเจ้าแผ่นดินทุกซอกมุมทั่วไทย ที่พระองค์เสด็จไหม
นั่นแหละคือ**เนื้องาน** พระราชดำริเกือบห้าพันโครงการ คือ ผลผลิตเพื่อ**ปวงชน และสังคมไทย**
แล้ว... อย่าถามอีกนะครับว่า **ความฝัน อันสูงสุด ของพ่อ**นั้น อยู่ที่ใคร.?๑๑๑

“ครูชน”

31 ตุลาคม
"วันออมแห่งชาติ"
เพื่อส่งเสริมให้คนไทยมีนิสัยรักการออม
และตระหนักถึงความสำคัญ
ของการออมเงิน

วิทยากรย์ e-book online
www.withajarnksp.com

10 ตุลาคม

วันสุขภาพจิตโลก

World
Health
Day

ISSN 15-13-1912

9 771513 191004

ราคา 50 บาท